

National Human Rights Commission of Thailand

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒๕๕๘

National Human Rights Commission of Thailand

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒๕๕๘

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พิมพ์ครั้งที่ ๑. - กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, ๒๕๕๘,
๑๑๖ หน้า

ISBN 978-616-7213-74-3

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่ปรึกษา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะผู้จัดทำ/สนับสนุนข้อมูล

สำนักบริหารกลาง

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

สำนักกฎหมายและคดี

สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย

ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะทำงานพัฒนาระบบการติดตามและประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

กลุ่มงานอำนวยการกิจการ กสม.

กลุ่มงานติดตามและสารบบสำนวน

สำนักวิจัยและวิชาการ

คณะบรรณาธิการ

นางสาววารุณี เจนาคม

นางสาวอังคณา สังข์ทอง

นายเอกชัย ปิ่นแก้ว

นางสาวรักษณา ลิ ดอนสนธิ์

นางสาวณิรมน เชื้อไทย

นางสาวเจษฎา ไชยคุปต์

นางสาวชลธิชา พนมหอม

นางสาวพรปวีณ์ มีมากบาง

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๒๐ หมู่ที่ ๓ อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น ๖-๗

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๑๔๑ ๓๘๐๐

www.nhrc.or.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท ฟรินทอเบิล จำกัด

เลขที่ ๒๘๕ ซอยพัฒนาการ ๕๓ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. ๑๐๒๕๐

โทร ๐๙๔-๕๕๙-๒๙๖๕

คำนำ

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี จัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ที่สำคัญตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๗) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นประจำทุกปีให้รัฐสภา ประชาชน ตลอดจนผู้สนใจได้รับทราบและเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และภารกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประเทศไทย

รายงานผลการปฏิบัติงานฉบับนี้ มีเนื้อหาแสดงถึงผลสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานและผลการดำเนินงานที่สำคัญของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อาทิ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน การเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ การเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองและฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย การส่งเสริมและประสานงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน การศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน การจัดทำรายงานการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ และการพัฒนาองค์กร

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานผลการปฏิบัติงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม เครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน และประชาชนทั่วไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
มกราคม ๒๕๖๐

คำนำ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๒
 ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ภาพตราสัญลักษณ์
 วิสัยทัศน์ พันธกิจ
 ปณิธาน อุดมการณ์
 และมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก
 สารบัญ

๑๔-๑๖

บทที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน	๑๔
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๔
๑.๑ ความเป็นมา	๑๕
๑.๒ อำนาจหน้าที่	๑๕
ส่วนที่ ๒ คณะอนุกรรมการในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๖

๑๗-๒๑

ส่วนที่ ๓ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๗
๓.๑ อำนาจหน้าที่	๑๗
๓.๒ โครงสร้างองค์กร	๑๘
๓.๓ อัตรากำลัง	๑๙
ส่วนที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๙

สารบัญ

๒๒-๒๓

บทที่ ๒ ผลการดำเนินงานประจำปี	
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๒
ส่วนที่ ๑ ผลการเบิกจ่ายเงิน	
งบประมาณรายจ่ายประจำปี	๒๒
ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานตาม	
แผนปฏิบัติงานประจำปี	๒๓

๒๔-๓๒

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่	๒๔
๓.๑ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน	๒๔
๓.๑.๑ การรับเรื่องร้องเรียนที่มีการร้องเรียนว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน	๒๔
๓.๑.๒ จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มีการดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	๒๖
๓.๑.๓ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน	๒๖
๓.๑.๔ การติดตามการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน	๒๗

๓๓-๕๓

๓.๒ การเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ	๓๓
๓.๒.๑ ข้อเสนอแนะนโยบาย	๓๓
๓.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ	๓๙
๓.๒.๓ กรณีตัวอย่างผลการดำเนินงานการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ	๔๑
๓.๓ การเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองและฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย	๔๖
๓.๔ การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน	๔๘
๓.๔.๑ ผลการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในการเคารพสิทธิมนุษยชน	๔๘
๓.๔.๒ ผลการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา	๕๐
๓.๔.๓ ผลการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	๕๑

๕๔-๖๕

๓.๕ การประสานงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน	๕๔
๓.๕.๑ ผลการดำเนินงานการสร้างเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน	๕๔
๓.๕.๒ ผลการดำเนินงานการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย	๕๖
๓.๖ การศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน	๕๗
๓.๖.๑ การศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน	๕๗
๓.๖.๒ การขับเคลื่อนผลงานการศึกษาวิจัยสู่สังคม	๖๕

๖๖-๗๑

๓.๗ การดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

๓.๗.๑ ความร่วมมือในระดับสากล ภายใต้กรอบ
คณะกรรมการประสานงานระหว่างสถาบัน
แห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครอง
สิทธิมนุษยชน

๖๖

๓.๗.๒ ความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่าง
ประเทศสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

๖๘

๓.๗.๓ ความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออก
เฉียงใต้

๖๙

๓.๗.๔ การสร้างความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชน
ร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในภูมิภาค

๗๐

๓.๗.๕ ผลการดำเนินการติดตามการปฏิบัติ
ตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้าน
สิทธิมนุษยชน

๗๐

๓.๗.๖ ความร่วมมือกับองค์กรเอกชนระหว่าง
ประเทศ

๗๑

๓.๗.๗ การส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบัน
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติและองค์กร
จากต่างประเทศ

๗๑

๗๒-๑๐๙

๓.๘ การจัดทำรายงานการประเมินสถานการณ์
ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ

๗๒

๓.๙ การพัฒนาองค์กร

๗๔

๓.๙.๑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ
สำนักงาน กสม.

๗๔

๓.๙.๒ การพัฒนาด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร

๗๕

บทที่ ๓ รายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงิน
ภาคผนวก

๗๗

๑๐๐

- ประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๒

๑๐๑

- ประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๓

๑๐๒

- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๓

๑๐๔

- ประมวลจริยธรรมกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๐๙

สารบัญตาราง

๑๖

ตารางที่ ๑
รายชื่อคณะกรรมการ
ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ -
๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๑๗

ตารางที่ ๒
รายชื่อคณะกรรมการ
ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๒๓

ตารางที่ ๓
รายงานผลการดำเนินงานตาม
แผนงานที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปี
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

๓๒

ตารางที่ ๔
การประสานการคุ้มครอง
สิทธิมนุษยชนจำแนกตาม
ประเภทสิทธิและเสรีภาพ

๓๓

ตารางที่ ๕
ข้อเสนอแนะนโยบาย

๓๙

ตารางที่ ๖
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
กฎหมายและกฎ

๔๗

ตารางที่ ๗
จำนวนคำร้องที่ขอให้ตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน
และเสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาล

๔๗

ตารางที่ ๘
เรื่องที่ กสม. จัดทำความเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องร้องเรียนหรือความเห็นต่อ
ร่างกฎหมาย

๗๔

ตารางที่ ๙
การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร
ของสำนักงาน กสม.

สารบัญแผนภาพ

๑๘

แผนภาพที่ ๑
โครงสร้างสำนักงาน
คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๙

แผนภาพที่ ๒
แผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙

๒๐

แผนภาพที่ ๓
แผนยุทธศาสตร์ กสม.
พ.ศ. ๒๕๕๔- ๒๕๕๙
(การปรับครั้งที่ ๑
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕)

๒๑

แผนภาพที่ ๔
แผนยุทธศาสตร์ กสม.
พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙
(การปรับครั้งที่ ๒
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘)

๒๒

แผนภาพที่ ๕
แผน/ผลการเบิกจ่าย
เงินงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๘
จำแนกตามแผนงาน

๒๔

แผนภาพที่ ๖
จำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิด
สิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือ
เป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชนจำแนกตาม
ประเภทสิทธิมนุษยชน

๒๕

แผนภาพที่ ๗
จำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิด
สิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
หรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจ
สอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนจำแนกตาม
ประเภทของผู้ถูกละเมิดสิทธิ

๒๕

แผนภาพที่ ๘
จำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิด
สิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
หรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการ
ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนจำแนก
ตามพื้นที่เกิดเหตุที่มีการร้องเรียน

๒๖

แผนภาพที่ ๙
จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มี
การดำเนินการประสาน
การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๒๗

แผนภาพที่ ๑๐
ผลการพิจารณา/ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน
จากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชน

๒๗

แผนภาพที่ ๑๑
การติดตามการดำเนินการ
ตามมาตรการการแก้ไขปัญหา
จากรายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน
จำแนกตามประเภทสิทธิ

๒๘

แผนภาพที่ ๑๒
การติดตามการดำเนินการตามมาตรการ
การแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน
จากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชน ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
จำแนกตามสาเหตุการยุติเรื่อง

๒๘

แผนภาพที่ ๑๓
การดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหา
การละเมิดสิทธิมนุษยชนจากรายงาน
ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
และสามารถยุติเรื่องได้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๒

(ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

นางอมรา พงศาพิชญ์
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายไพฑูรย์ วราหะไพฑูรย์
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางวิสา เบ็ญจะมน
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายแท้งอิง ศิริพานิช
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายปริญญ์ ศิริสารการ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พลตำรวจเอก วันชัย ศรีนวลนัต
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางกิริมย์ ศรีประเสริฐ

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาววารุณี เจนาคม

รองเลขาธิการฯ

นายบุญเกื้อ สมนึก

รองเลขาธิการฯ

นางสาวรตญา กอบศิริกาญจน์

รองเลขาธิการฯ

นางพรรษา บุญรัตน์

ที่ปรึกษาสำนักงานฯ

นายโสพล จริงจิตร

ที่ปรึกษาสำนักงานฯ

นางสาวอัจฉรา ฉายากุล

ที่ปรึกษาสำนักงานฯ

ภาพตราสัญลักษณ์

รูปทรงดอกบัว

คือ ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปมือ

คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคมทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ในการโอบอุ้มคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ด้วยหลักแห่งความเสมอภาค และภราดรภาพ

สีน้ำเงิน

คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคม คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงานเพื่อประชาชน คือ ความสามัคคี และการประสานพลังอย่างหนักแน่นจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม

คือ การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันอิสระในการร่วมสร้างสังคมให้มีวัฒนธรรมการเคารพสิทธิมนุษยชน คุณค่า และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

พันธกิจ

ขับเคลื่อนงานเชิงรุก ประสานพลังทุกภาคส่วน สร้างสังคมที่เคารพสิทธิมนุษยชน คุณค่า และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ประมวลจริยธรรมกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓) รายละเอียดตามภาคผนวกหน้า ๑๑๐

ปณิธาน

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ที่มีความ
ปรารถนา มุ่งมั่น และตั้งใจจะปกป้องคุ้มครองสนับสนุน
และส่งเสริมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และ
ความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครอง
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมาย
ไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณี
ที่จะต้องปฏิบัติตาม

อุดมการณ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้อง
เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความ
เสมอภาคของบุคคล ที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครอง ตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมาย
ไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทย มีพันธกรณีที่จะ
ต้องปฏิบัติตาม และจะยึดมั่นในหลักนิติธรรม โดยคำนึงถึง
ผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๙ ประการ

- ๑ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- ๒ การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ
- ๓ การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- ๔ การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- ๕ การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ
- ๖ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- ๗ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- ๘ การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๙ การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

บทที่

ข้อมูลพื้นฐาน

๑

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑.๑ ความเป็นมา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) มีสถานะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ประเภท “องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมาตรา ๒๕๖ บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ประกอบด้วยประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอื่นอีก ๖ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาโดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี และดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

สืบเนื่องจากประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ และให้องค์กรอิสระ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ทำให้ กสม. ชุดที่ ๒ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ กสม. ชุดที่ ๒ ครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ แต่เนื่องจากกระบวนการการสรรหา กสม. ชุดที่ ๓ ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ทำให้ กสม. ชุดที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กสม. ชุดที่ ๓

ต่อมา ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กสม. ชุดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และ กสม. ชุดที่ ๓ ได้เข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว และจะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๑.๒ อำนาจหน้าที่

พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๕ ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ของ กสม. ไว้ดังนี้

๑. ส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
๒. ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าว เพื่อดำเนินการในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป
๓. เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๔. ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

๕. ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน
๖. จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน
๗. ประเมินผลและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีต่อรัฐสภา
๘. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาในกรณี que ประเทศไทยจะเข้าไปเป็นภาคีสันติสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๙. แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
๑๐. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ส่วนที่ ๒ คณะอนุกรรมการในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กสม. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานตามที่ กสม. มอบหมาย ซึ่งประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันวิชาการ บุคลากรในวิชาชีพต่าง ๆ เช่น นักกฎหมาย แพทย์ สื่อมวลชน เป็นต้น อีกทั้งในการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กสม. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนข้อเท็จจริง รับฟังคำชี้แจงและพยานหลักฐาน และจัดทำรายงานตามระเบียบที่ กสม. กำหนดเสนอต่อ กสม. ได้ในการนี้ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ เว้นแต่ กสม. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ในช่วงการปฏิบัติหน้าที่ของ กสม. ชุดที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทั้งสิ้น ๒๒ คณะ รายละเอียดตามตารางที่ ๑

ที่	ชื่อคณะอนุกรรมการ
	คณะอนุกรรมการด้านยุทธศาสตร์และการตรวจสอบ รวม ๑๓ คณะ
๑	คณะอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม
๒	คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม
๓	คณะอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
๔	คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
๕	คณะอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเด็ก สตรี และความเสมอภาคของบุคคล
๖	คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิเด็ก สตรี และความเสมอภาคของบุคคล
๗	คณะอนุกรรมการด้านสิทธิผู้สูงอายุ ผู้พิการ บุคคลหลากหลายทางเพศ และการสาธารณสุข
๘	คณะอนุกรรมการด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
๙	คณะอนุกรรมการด้านสิทธิชุมชน
๑๐	คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนด้านที่ดินและป่า
๑๑	คณะอนุกรรมการด้านสถานะบุคคลและสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์และแรงงานข้ามชาติ
๑๒	คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนด้านกฎหมายและการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
๑๓	คณะอนุกรรมการปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ที่	ชื่อคณะอนุกรรมการ
	คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ รวม ๔ คณะ
๑	คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจขับเคลื่อนสิทธิเด็กในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒	คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อจัดทำรายงานคู่มือการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD)
๓	คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาคัดเลือกบุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริมปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ประจำปี ๒๕๕๗
๔	คณะอนุกรรมการจัดทำตัวชี้วัดการปฏิบัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน

ที่	ชื่อคณะอนุกรรมการ
	คณะอนุกรรมการตามอำนาจหน้าที่ของ กสม. รวม ๕ คณะ
๑	คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและกลั่นกรองรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
๒	คณะอนุกรรมการที่ปรึกษาสิทธิมนุษยชนด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
๓	คณะอนุกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๔	คณะอนุกรรมการด้านเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ เพื่อส่งเสริม และคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน
๕	คณะอนุกรรมการสื่อสารสิทธิมนุษยชน

ตารางที่ ๑ รายชื่อคณะอนุกรรมการในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ต่อมา เมื่อ กสม. ชุดที่ ๓ เข้าปฏิบัติหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน ได้มีการปรับเปลี่ยนคณะกรรมการ เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กสม. โดยให้มีคณะกรรมการ ดังรายละเอียดตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ รายชื่อคณะกรรมการในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ที่	ชื่อคณะกรรมการ
คณะกรรมการด้านการตรวจสอบ รวม ๑๑ คณะ	
๑	คณะกรรมการด้านสิทธิเด็กและการศึกษา
๒	คณะกรรมการด้านสิทธิสตรี
๓	คณะกรรมการด้านสิทธิผู้สูงอายุ ผู้พิการ บุคคลหลากหลายทางเพศ และสาธารณสุข
๔	คณะกรรมการสิทธิชุมชนและฐานทรัพยากร
๕	คณะกรรมการด้านสิทธิสถานะ กลุ่มชาติพันธุ์ และชนเผ่าพื้นเมือง
๖	คณะกรรมการด้านสิทธิพลเมือง
๗	คณะกรรมการด้านสิทธิทางการเมือง
๘	คณะกรรมการด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม
๙	คณะกรรมการด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
๑๐	คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๑๑	คณะกรรมการด้านสิทธิในที่ดินและสิทธิในการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ที่	ชื่อคณะกรรมการ
คณะกรรมการตามอำนาจหน้าที่ของ กสม. รวม ๖ คณะ	
๑	คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน
๒	คณะกรรมการด้านการกลั่นกรองรายงาน
๓	คณะกรรมการด้านการไกล่เกลี่ย
๔	คณะกรรมการด้านเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๕	คณะกรรมการพิจารณาการรับรององค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน
๖	คณะกรรมการด้านสื่อสารองค์กร
คณะกรรมการเฉพาะกิจ รวม ๒ คณะ	
๑	คณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำหนังสือที่ระลึกเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่อง ในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙
๒	คณะกรรมการเฉพาะกิจจัดการแข่งขันโต้วาทีภาษาอังกฤษระดับเยาวชนเพื่อส่งเสริมความรู้สิทธิมนุษยชน

ส่วนที่ ๓ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๑ อำนาจหน้าที่

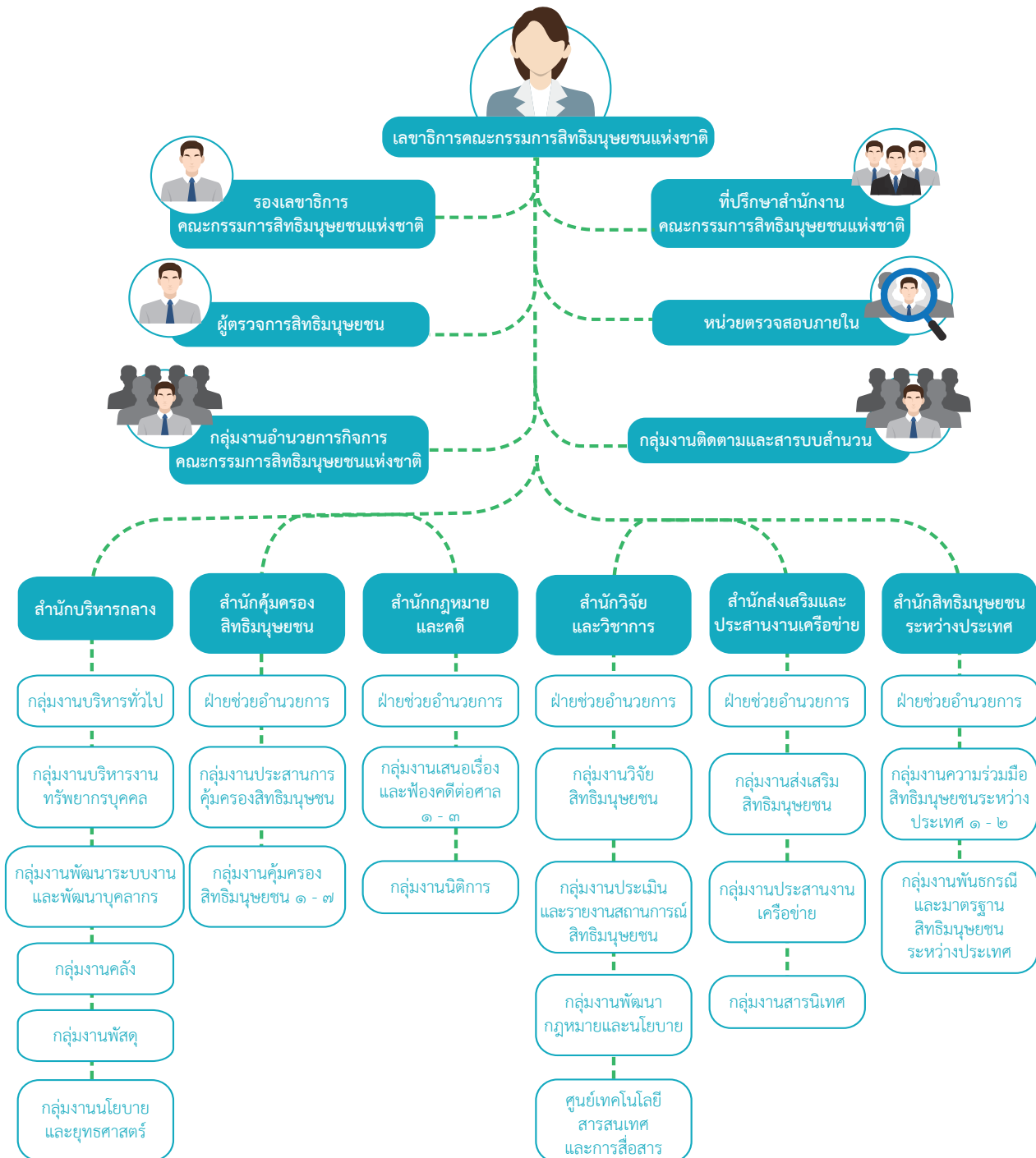
สำนักงาน กสม. เป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการและมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ
๒. รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการและดำเนินการสืบสวน หรือตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่มีการยื่นคำร้องตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
๓. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน
๔. ประสานงานกับหน่วยราชการ องค์การเอกชน หรือองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
๕. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๓.๒ โครงสร้างองค์กร

สำนักงาน กสม. แบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตาม ประกาศคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่อง “การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖” รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ โครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๓ อัตรากำลัง

สำนักงาน กสม. มีบุคลากรปฏิบัติงานหน้าที ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จำแนกประเภทบุคลากร ดังนี้

ประเภทบุคลากร	จำนวน (คน)
ข้าราชการ	๑๓๑
พนักงานราชการ	๕๙
พนักงานจ้างเหมาบริการ	๔๗
ผู้ช่วยปฏิบัติงาน กสม.	๖
รวมทั้งสิ้น	๒๔๓

ส่วนที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ เพื่อเป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบด้วย เป้าประสงค์ ๔ ด้าน ยุทธศาสตร์ ๙ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๒ ดังนี้

แผนภาพที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

นอกจากนี้ กสม. ยังได้ให้ความสำคัญในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนเชิงประเด็น ๕ ประเด็น ได้แก่ (๑) สิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรม (๒) สิทธิชุมชนกับการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรม (๓) สิทธิมนุษยชนในกลุ่มผู้เสี่ยงต่อการถูกละเมิดหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม (๔) สิทธิมนุษยชนกับบทบาทภาครัฐกิจ และ (๕) สิทธิมนุษยชนกับการใช้หลักสันติธรรม รวมทั้งพื้นที่ที่จุดเน้นการดำเนินงาน ๑ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กสม. ได้มีมติเห็นชอบให้ปรับแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ โดยให้คงวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นสำคัญในการแก้ไขปัญหาเชิงประเด็น ๕ ประเด็น และพื้นที่จุดเน้นการดำเนินงานเช่นเดิม แต่ให้ปรับเพิ่มเป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์จากเดิม เป้าประสงค์ ๔ ด้าน และยุทธศาสตร์ ๙ ยุทธศาสตร์ เป็นเป้าประสงค์ ๕ ด้าน และยุทธศาสตร์ ๑๑ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๓ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์ กสม. พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ (การปรับครั้งที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕)

ต่อมา ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประเทศไทยเกิดเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองและสถานการณ์ความขัดแย้งที่มีการใช้ความรุนแรง กระทั่งต่อสิทธิ เสรีภาพ และการดำรงชีวิตที่ปกติสุขของประชาชน รวมทั้งสภาพการเมือง การปกครอง และการบริหารราชการแผ่นดินที่ชะงักงัน จนนำไปสู่การเข้ายึดและควบคุมอำนาจการปกครองประเทศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้น หมวด ๒ โดยให้องค์กรอิสระและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งมีผลให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยในมาตรา ๔ ได้มีการรับรองและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทย เคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว นอกจากนี้ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ยังได้บัญญัติให้คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าที่ต้องมีองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ในการพิจารณาถึงทิศทางการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นอกจากการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่ได้รับรองตามรัฐธรรมนูญแล้ว การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาการดำเนินการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับที่ทำให้ได้รับการยอมรับว่า มีความจำเป็นและความคุ้มค่าในการเป็นองค์กรที่จะได้รับการก่อตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญต่อไป

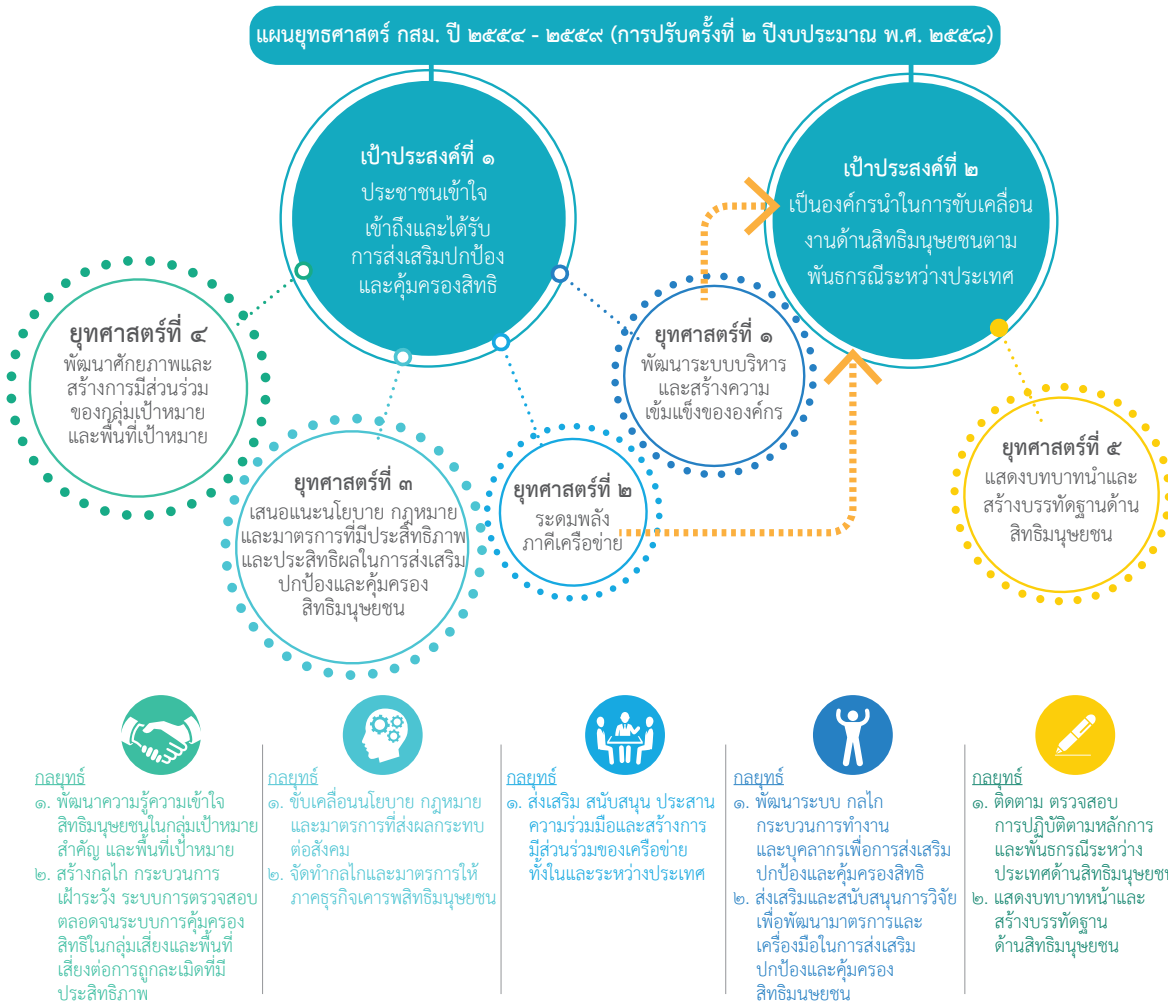
การที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะเป็นสถาบันแห่งชาติที่ทำหน้าที่เป็นกลไกการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายในประเทศที่เชื่อมโยงกับกลไกหลักของ

สหประชาชาติ คือ คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (Human Rights Council) และกลไกตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามจำนวน ๗ ฉบับ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติของประเทศต่าง ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนในระดับภูมิภาคและระดับสากล จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่และแสดงบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นจากนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรอบความร่วมมือสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (International Coordinating Committee of National Human Rights Institutions – ICC) ซึ่งจะมีการประเมินและทบทวนสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการประเมินสถานะ ภายใต้ ICC

(ICC Subcommittee on Accreditation – SCA) ได้กำหนดให้มีการประเมินสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศไทย ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้ปรับแผนยุทธศาสตร์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ยังคงวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้เดิม โดยปรับในส่วนของเป้าประสงค์และยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจ จากเดิมประกอบด้วย ๕ เป้าประสงค์ ๑๑ ยุทธศาสตร์ เป็น ๒ เป้าประสงค์ ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๙ กลยุทธ์ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๔

แผนภาพที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์ กสม. ปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙ (การปรับครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘)

นอกจากนี้ กสม. ได้ปรับการแก้ไขปัญหาลำดับความสำคัญจากเดิม ๕ ประเด็นหลัก เป็น ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ (๑) สิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรม (๒) สิทธิมนุษยชนกับการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรม (๓) สิทธิมนุษยชนในกลุ่มผู้เสี่ยงต่อการถูกละเมิดหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และ (๔) สิทธิมนุษยชนกับบทบาทภาคีเครือข่ายพื้นที่ ส่วนพื้นที่ที่จุดเน้นการดำเนินงานยังคงกำหนด ๑ พื้นที่เช่นเดิม คือ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

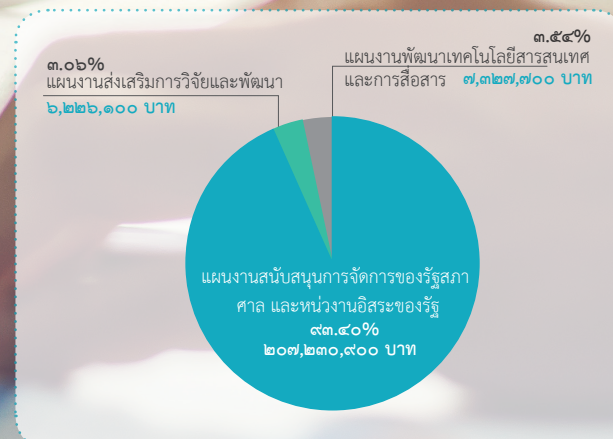

บทที่ ๒

ผลดำเนินงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๑ ผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี

สำนักงาน กสม. โดยความเห็นชอบของ กสม. เสนอ งบประมาณรายจ่ายประจำปีผ่านประธานรัฐสภาเพื่อเสนอให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการบริหารงาน โดยอิสระของ กสม. ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม โดยในปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน กสม. ได้รับจัดสรรงบประมาณ ตามมาตรา ๒๘ ของพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งสิ้น จำนวน ๒๒๐,๗๘๔,๗๐๐ บาท และมีผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๙๖,๗๓๙,๙๙๕ บาท คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๑๑ ของวงเงินงบประมาณที่ได้รับการ จัดสรร โดยมีรายละเอียดผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจำแนกตาม แผนงาน ดังแผนภาพที่ ๕

แผนภาพที่ ๕ ผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำแนกตามแผนงาน

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานประจำปี

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน กสม. มีผลดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายข้างต้นตามตัวชี้วัด รายละเอียดตามตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

แผนงาน/ผลผลิต/โครงการ/ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	ผลสำเร็จ
แผนงานสนับสนุนการจัดการของรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอิสระของรัฐ			
ผลผลิตที่ ๑ การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน			
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนองค์กรภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม ที่ได้รับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน	แห่ง/ราย	๑๓,๐๐๐	๓๖,๖๑๙
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๕๐	๕๐
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๕	๕
ผลผลิตที่ ๒ : การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน			
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องร้องเรียนที่รับ	เรื่อง	๘๐๐	๗๓๒
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการดำเนินการจนได้ข้อยุติ	เรื่อง	๔๐๐	๔๘๙
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องที่เสนอไปยังศาลรัฐธรรมนูญ หรือศาลปกครองที่ได้รับการดำเนินการจนได้ข้อยุติ	เรื่อง	๑๕	๓๓
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนคดีที่ฟ้องต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหายที่ได้รับการดำเนินการจนได้ข้อยุติ	เรื่อง	๑๐	๒
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เสนอต่อรัฐสภา/ คณะรัฐมนตรี และ/หรือข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เรื่อง	๒๐๐	๔๓๔
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่เสนอต่อรัฐสภา/คณะรัฐมนตรี และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เรื่อง	๑๕	๗๘
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ความพึงพอใจของผู้ร้องเรียนไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๖๐	๘๐
แผนงานพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร			
โครงการ : โครงการบริการสารสนเทศด้านสิทธิมนุษยชน			
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนระบบสารสนเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการพัฒนา	ระบบ	๑	๑
แผนงานส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา			
โครงการ : โครงการศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและ/หรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ			
ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องที่มีการศึกษา การวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน และ จำนวนข้อเสนอแนะนโยบายและ/หรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่เสนอต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เรื่อง	๑๐	๑๕

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) มีการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยมีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สำนักงาน กสม.) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของ กสม. และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) กสม. ได้ดำเนินการตามภารกิจที่สำคัญ ๆ ดังนี้

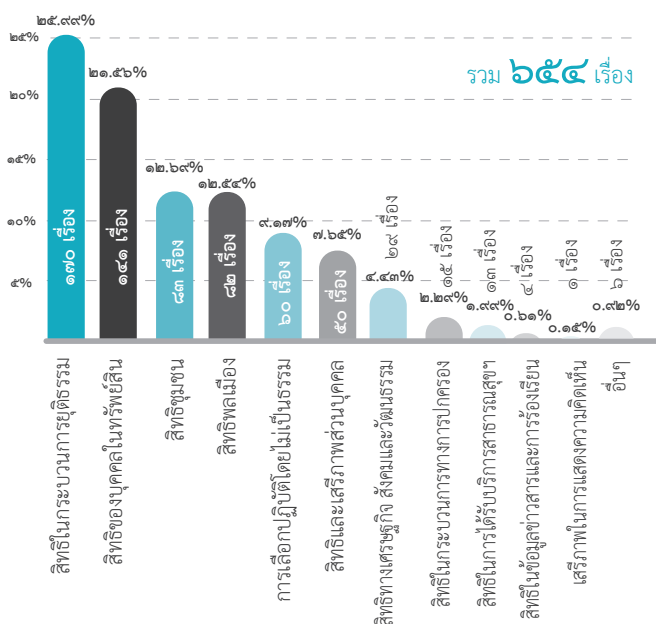
๓.๑ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กสม. มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคล หรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอ ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป โดยดำเนินการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๑.๑ การรับเรื่องร้องเรียนที่มีการร้องเรียนว่าละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กสม. ได้รับเรื่องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งสิ้น ๖๕๔ เรื่อง โดยจำแนกตามประเภทสิทธิ ประเภทของผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน และพื้นที่เกิดเหตุ ได้ดังนี้

๑. จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มีการร้องเรียนว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ จำแนกตามประเภทสิทธิ

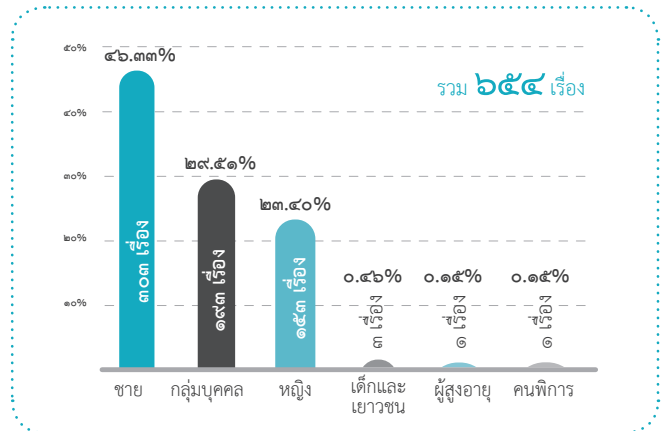
จากจำนวนเรื่องร้องเรียนฯ ทั้งสิ้น ๖๕๔ เรื่อง จำแนกตามประเภทสิทธิ พบว่า มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิในกระบวนการยุติธรรมสูงสุดที่ ๑๓๐ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙๙ รองลงมาเป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน ๑๔๑ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๖ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ จำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนจำแนกตามประเภทสิทธิมนุษยชน

ที่มา : สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงาน กสม.

๒. จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มีการร้องเรียนว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ จำแนกตามประเภทของผู้ถูกละเมิดสิทธิ

จากจำนวนเรื่องร้องเรียนฯ ทั้งสิ้น ๖๕๔ เรื่อง จำแนกตามประเภทของผู้ถูกละเมิดสิทธิ พบว่า ชายร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมากที่สุด ๓๐๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓๓ รองลงมาเป็นกลุ่มบุคคล ๑๙๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๕๑ เป็นหญิง ๑๕๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๐ เป็นเด็กและเยาวชน ๓ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๖ ส่วนผู้ถูกละเมิดสิทธิน้อยที่สุด เป็นผู้สูงอายุและคนพิการ กลุ่มละ ๑ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ ตามลำดับ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๗

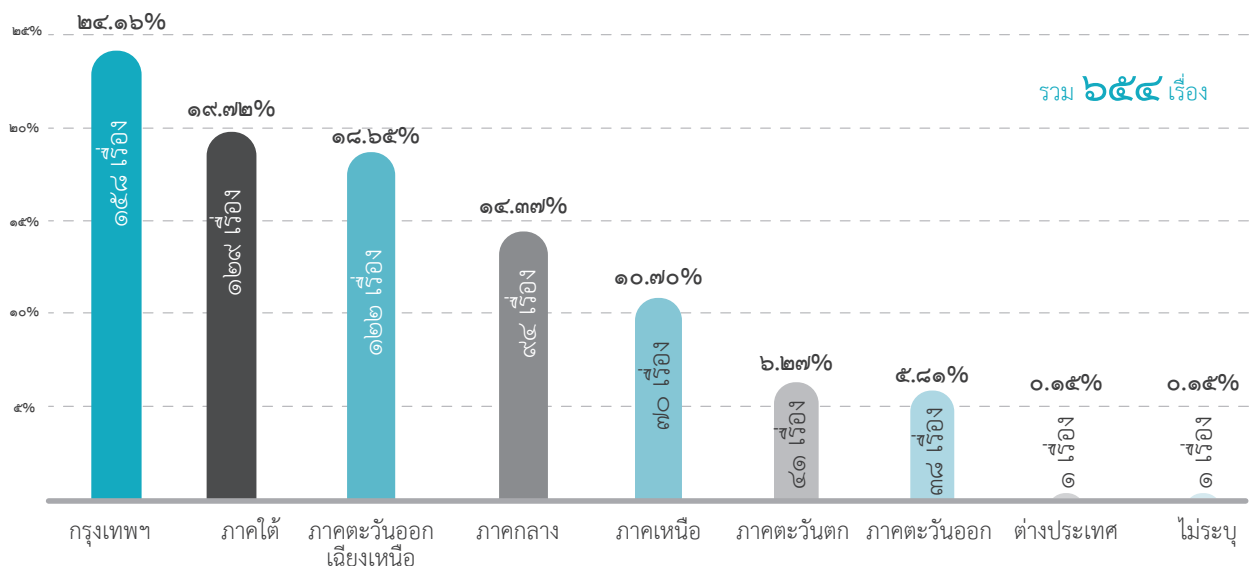
ที่มา : สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงาน กสม.

แผนภาพที่ ๗ จำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ จำแนกตามประเภทของผู้ถูกละเมิดสิทธิ

๓. จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มีการร้องเรียนว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ จำแนกตามพื้นที่เกิดเหตุที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ

จากจำนวนเรื่องร้องเรียนฯ ทั้งสิ้น ๖๕๔ เรื่อง จำแนกตามพื้นที่เกิดเหตุที่มีการร้องเรียน พบว่า กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ สูงที่สุด ๑๕๘ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๖ รองลงมาเป็นภาคใต้ ๑๒๙ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๒ นอกจากนี้ ยังมีเรื่องร้องเรียนจากต่างประเทศ ๑ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๘

แผนภาพที่ ๘ จำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นเรื่องที่ กสม. เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนฯ จำแนกตามพื้นที่เกิดเหตุที่มีการร้องเรียน

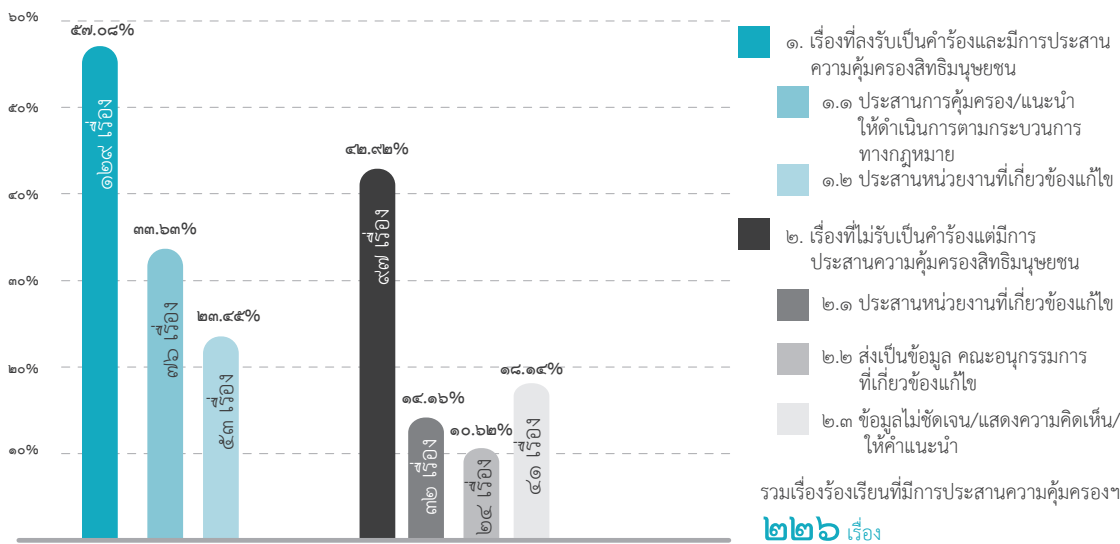
ที่มา : สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงาน กสม.

๓.๑.๒ จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มีการดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

กระบวนการรับเรื่องร้องเรียนของ กสม. หากพิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนใดสามารถแก้ไขได้โดยการประสานงานกับหน่วยงานราชการ องค์การเอกชน บุคคล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง กสม. จะดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นธรรมแก่ผู้ร้อง โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน ความเหมาะสมและการดำเนินการอย่างระมัดระวัง รวมทั้งมีการติดตามผลการประสานการคุ้มครอง เพื่อให้เรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

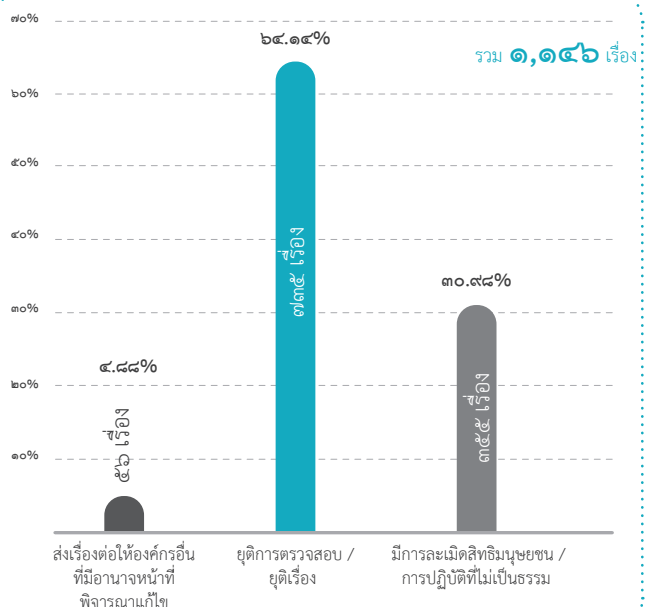
ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้ดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เรื่องร้องเรียนจำนวนทั้งสิ้น ๒๒๖ เรื่อง แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ (๑) เรื่องที่ลงรับเป็นคำร้องและมีการประสานความคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๑๒๙ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๐๘ และ (๒) เรื่องที่ไม่รับเป็นคำร้องแต่มีการประสานความคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๙๗ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๒ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๙

แผนภาพที่ ๙ จำนวนเรื่องร้องเรียนที่มีการดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

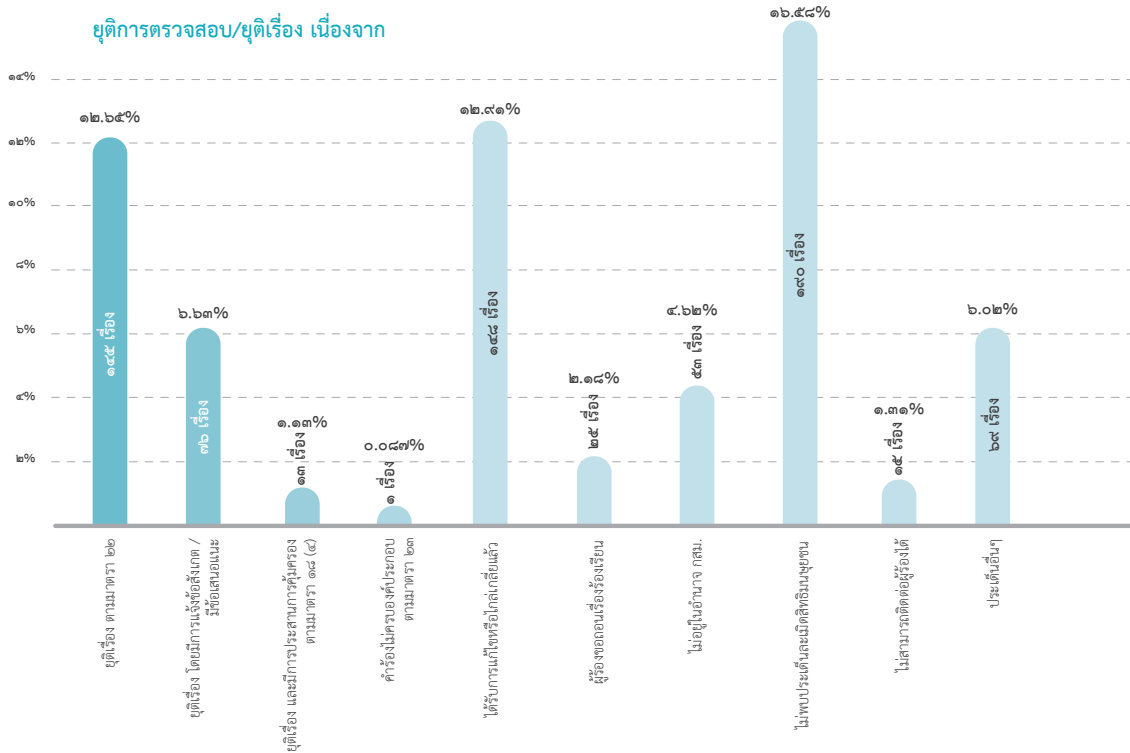
๓.๑.๓ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กสม. ได้รับเรื่องร้องเรียนและตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กสม. จะจัดทำรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว และ/หรือมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย แจ้งไปยังหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะเดียวกันขึ้นอีก โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนและออกรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ มีผลการพิจารณา/ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๔๖ เรื่อง จำแนกเป็นเรื่องที่ส่งต่อให้องค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาแก้ไข ๕๖ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๙ เป็นเรื่องที่ยุติการตรวจสอบ/ยุติเรื่อง ๗๓๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๑๓ และเป็นเรื่องที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน/การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ซึ่ง กสม. ได้มีมาตรการการแก้ไขปัญหา/ข้อเสนอแนะนโยบายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓๕๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๙๘ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๑๐

แผนภาพที่ ๑๐ ผลการพิจารณา/ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ยุติการตรวจสอบ/ยุติเรื่อง เนื่องจาก

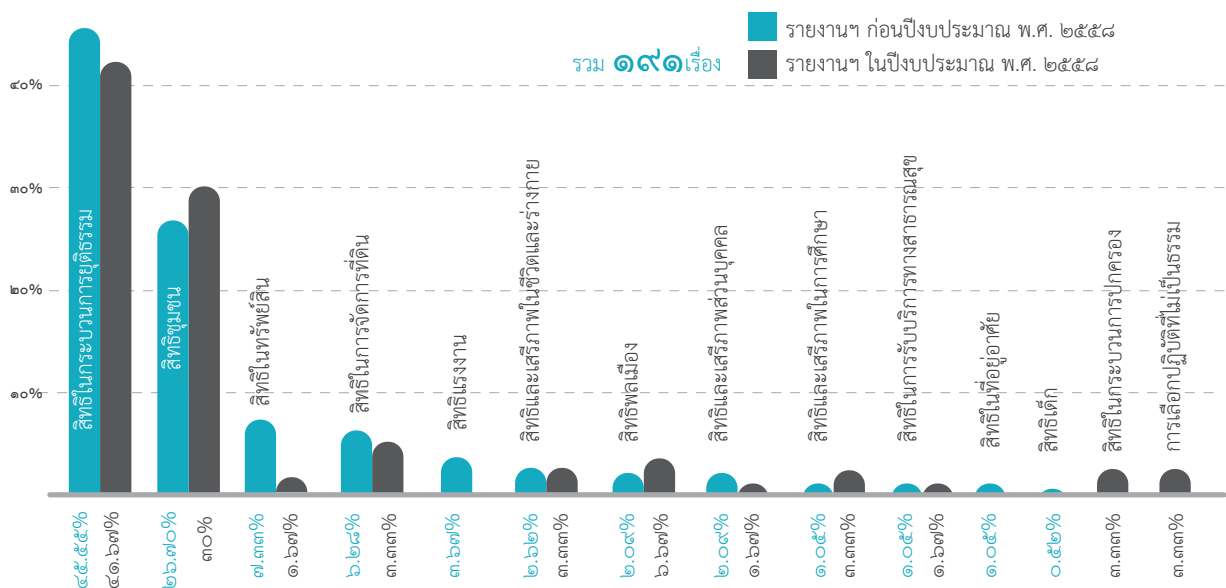
แผนภาพที่ ๑๐ (ต่อ) ผลการพิจารณา/ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๑.๔ การติดตามการดำเนินการตามมาตรการ
การแก้ไขปัญหารายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๑) การติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการ
การแก้ไขปัญหารายงานผลการตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชน

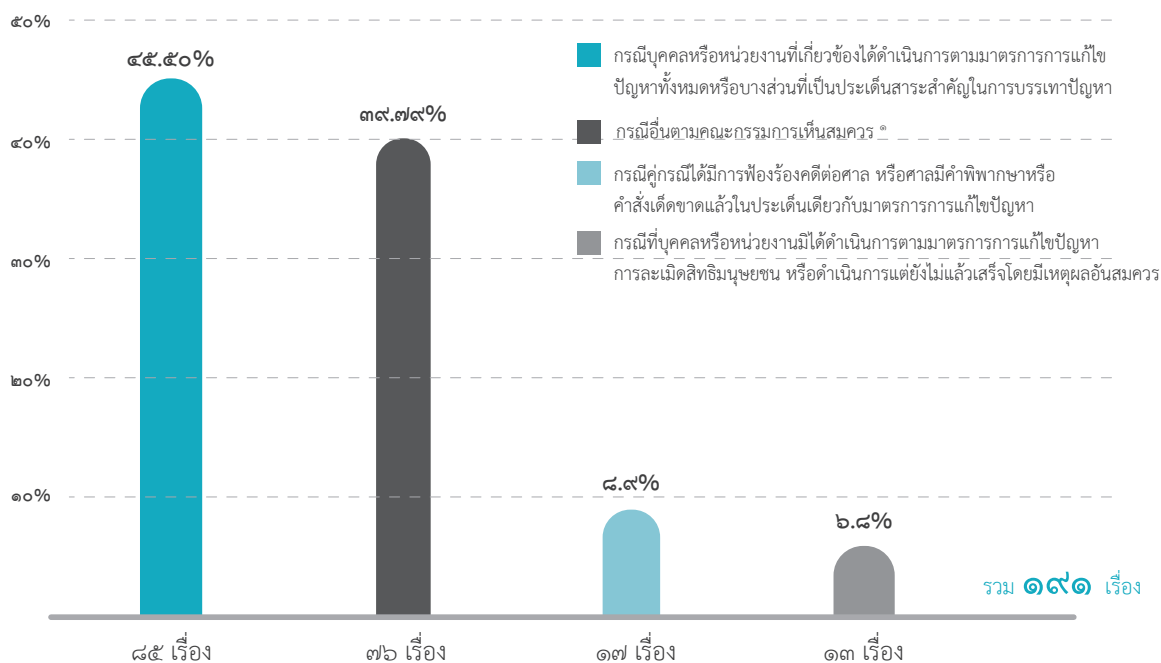
กสม. ได้ติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการ
การแก้ไขปัญหารายงานผลการตรวจสอบการ
ละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นรายงานฯ ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
จำนวน ๑๙๑ เรื่อง และรายงานฯ ที่ตรวจสอบในปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖๐ เรื่อง โดยจำแนกตามประเภทสิทธิ
รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๑๑

แผนภาพที่ ๑๑ การติดตามการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหารายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน จำแนกตามประเภทสิทธิ

จากการติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙๑ เรื่อง ตามตารางข้างต้น กสม. พิจารณาแล้วเห็นสมควรยุติเรื่องทั้งหมดด้วยสาเหตุต่าง ๆ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๑๒

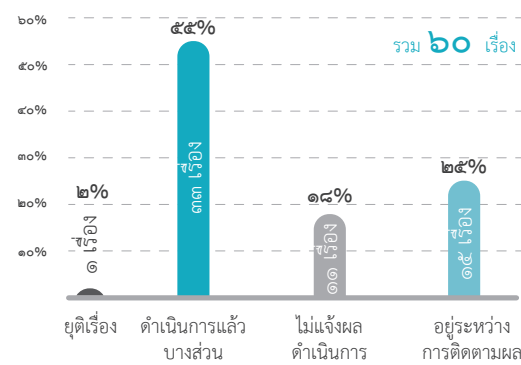
แผนภาพที่ ๑๒ การติดตามการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชน จากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำแนกตามสาเหตุการยุติเรื่อง

* กรณีที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากนโยบายปราบปรามยาเสพติด กสม. ได้มีคำสั่ง ๓๕/๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายยาเสพติด และกรณีได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำ โดย กสม. ได้มีมติให้รวบรวมเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการประชุมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๗

ในส่วนของการติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖๐ เรื่อง พบว่า รายงานดังกล่าวมีผลการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาและสามารถยุติเรื่องได้ รายละเอียดตามแผนภาพที่ ๑๓

แผนภาพที่ ๑๓ การดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และสามารถยุติเรื่องได้

ที่มา : กลุ่มงานติดตามและสารบบสำนวน สำนักงาน กสม.

จากการติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนข้างต้น ซึ่ง กสม. ได้มีข้อเสนอแนะมาตรการการแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน มีกรณีตัวอย่าง อาทิ

๑. รายงานฯ ที่ ๑๖๒/๒๕๕๕ เรื่อง สิทธิในทรัพย์สิน กรณีราษฎรชุมชนคลองไทรพัฒนา ตำบลไทรทอง อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถูกกลุ่มบุคคลบุกรุกทำลายทรัพย์สิน

(๑.๑) ความเป็นมา

ผู้ร้องเรียนว่า ผู้ร้องกับพวกเป็นสมาชิกเครือข่ายปฏิรูปที่ดินแห่งประเทศไทยได้รวมตัวกันประมาณ ๑๒๐ ครอบครัว เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ปลูกสวนปาล์มของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง เพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานรัฐเร่งนำที่ดินดังกล่าว ซึ่งศาลจังหวัดกระบี่ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ ว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยบริษัท ไม่มีสิทธิ์ถือครองทำประโยชน์ที่ดิน และสั่งให้บริษัทพร้อมบริวารออกจากที่ดิน โดยให้รื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดออกไป

(๑.๒) การดำเนินการของ กสม.

กสม. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในชีวิต เป็นการละเมิดที่ร้ายแรงจนกระทั่งมีการเสียชีวิต และกระทบต่อความปลอดภัยความสงบสุขเรียบร้อยของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ต้องให้ความคุ้มครองดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชน และมีหน้าที่นำเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ อีกทั้งควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจัดการที่ดินของรัฐ เพื่อให้เกิดการจัดสรรที่ดินที่เป็นธรรม และควรแจ้งเรื่องไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะเจ้าของพื้นที่ ให้มีการกำกับดูแลความเรียบร้อย มิให้เกิดเหตุรุนแรงอีก จึงได้กำหนดมาตรการการแก้ไขและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มาตรการการแก้ไข

(๑.๒.๑) ให้กำกับดูแลการดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนให้ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ในเหตุการณ์วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่มีการเข้าไถ่ถอนนาของประชาชนในชุมชนคลองไทรพัฒนา หมู่ที่ ๒ ตำบลไทรทอง อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๑.๒.๒) ให้กำกับดูแลการดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนให้ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ในเหตุการณ์วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ ที่มีคนร้ายเข้าไปยิงประชาชนในชุมชนคลองไทรพัฒนา หมู่ที่ ๒ ตำบลไทรทอง อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จนเป็นเหตุให้นาย ส. (นามสมมุติ) เสียชีวิต

(๑.๒.๓) ให้กำหนดมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยและคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ชุมชนคลองไทรพัฒนา หมู่ที่ ๒ ตำบลไทรทอง อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่โดยรอบ อันเป็นการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดกฎหมาย หรือละเมิดสิทธิของประชาชน ทั้งนี้ ให้เริ่มดำเนินการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

กสม. เห็นควรมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ว่า ควรมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดสรรและการเข้าไปใช้ที่ดินซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของ ส.ป.ก. เพื่อลดปัญหาความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการแย่งชิงที่ดินและการอ้างสิทธิในที่ดินดังกล่าว

(๑.๓) ผลการดำเนินการตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

(๑.๓.๑) ดำรวจภูธรภาค ๘ แจ้งผลดำเนินการเป็นหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ สรุปว่า คดีฆ่านาย ส. พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้พิจารณาแล้วมีความเห็นให้งดการสอบสวน

(๑.๓.๒) ดำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี แจ้งผลดำเนินการเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ สรุปว่า

ก. มาตรการป้องกันรักษาความปลอดภัย

- ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ ได้มอบหมายให้รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ เป็นผู้กำกับดูแลแก้ไขปัญหา โดยใช้ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นศูนย์ประสานงานและขับเคลื่อนการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว
- ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีมอบหมายให้รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีรับผิดชอบ เพื่อประสานระหว่างหน่วยงาน และควบคุมการปฏิบัติและมีการกำหนดมาตรการแนวทางในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวบ้าน และแนวทางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และระงับความรุนแรงที่เกิดขึ้น เบื้องต้นมอบหมายให้สถานีตำรวจภูธรชัยบุรีออกคำสั่ง เรื่อง จัดข้าราชการตำรวจรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับประชาชนแล้ว

ข. รายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ

- สถานีตำรวจภูธรชัยบุรีได้จัดข้าราชการตำรวจรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับประชาชนในกลุ่มสหพันธ์เกษตรกรภาคใต้ โดยมีการออกตรวจตราเฝ้าระวังป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อย และตั้งจุดตรวจสกัด ตามหัวเวลายะ ๐๖.๐๐ – ๑๘.๐๐ น.
- สมาชิกในชุมชนคลองไทรพัฒนา ได้มีการจัดเวรยามรักษาความปลอดภัยในเขตชุมชน จำนวน ๔ จุด ๆ ละ ๓ คน รักษาความปลอดภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒. รายงานฯ ที่ ๑/๒๕๕๖ เรื่อง สิทธิชุมชน กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง ส่งย้ายชุมชนและอพยพชาวบ้านเผ่าลีซู บ้านแม่ตะมาน หมู่ที่ ๒ ตำบลกีดขวาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ออกจากพื้นที่

(๒.๑) ความเป็นมา

ผู้ร้องเรียนว่า องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ส่งย้ายชุมชนและอพยพชาวบ้านเผ่าลีซู บ้านแม่ตะมาน หมู่ที่ ๒ ตำบลกีดขวาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ออกจากพื้นที่ประมาณ ๖ ไร่ เพื่อทำการก่อสร้างสนามกีฬาประจำตำบล ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน จึงขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

(๒.๒) การดำเนินการของ กสม.

กสม. พิจารณาตรวจสอบกรณีการร้องเรียนข้างต้นแล้ว เห็นว่ากรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง มีคำสั่งให้ชุมชนเผ่าลีซูบ้านแม่ตะมานอพยพโยกย้ายออกนอกพื้นที่ เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมายให้กระทำได้ และเป็นกระทำที่ละเมิดสิทธิชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ และ มาตรา ๖๗ เรื่องสิทธิการมีชีวิตอยู่ สิทธิการเลือกประกอบอาชีพตามวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทำมาหากินในชุมชน ทั้งที่ผู้ร้องเป็นชนเผ่าลีซูที่ได้รับสัญชาติไทย มีสิทธิในความเป็นคนไทย ที่ต้องได้รับความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีสิทธิเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยและการเลือกประกอบอาชีพได้ตามวัฒนธรรมและวิถีชีวิตตามรัฐธรรมนูญ กสม. จึงมีมติกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อการบริหารส่วนตำบล กีดขวาง กรมชลประทาน และอำเภอแม่แตง ดังต่อไปนี้

มาตรการแก้ไขปัญหา

(๒.๒.๑) องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง ควรยกเลิกคำสั่งย้ายชุมชนและอพยพชาวบ้านเผ่าลีซูออกจากพื้นที่

(๒.๒.๒) กรมชลประทาน ควรอนุญาตให้ชุมชนเผ่าลีซูใช้พื้นที่ ๖ ไร่ในการอยู่อาศัยและประกอบอาชีพ โดยยึดหลักมนุษยธรรม และสิทธิชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ และ มาตรา ๖๗

(๒.๒.๓) นายทะเบียนอำเภอแม่แตงควรดำเนินการออกเลขที่ทะเบียนราษฎรเพื่อประโยชน์ของชาวบ้านในด้านสิทธิอื่น ๆ เช่น สิทธิด้านสุขภาพ การเดินทาง และการเลือกตั้ง เป็นต้น

ทั้งนี้ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง กรมชลประทาน และอำเภอแม่แตง ดำเนินการโดยเร็วแล้วแจ้งให้ กสม. ทราบผลภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

(๒.๓) ผลดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒.๓.๑) สำนักชลประทานที่ ๑ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๐๙/๔๗๗ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งว่าไม่ขัดข้องที่จะให้ชาวบ้านหมู่บ้านลีซู บ้านแม่ตะมาน ดำเนินการเช่าพื้นที่พิพาทเพื่อที่อยู่อาศัย และแจ้งให้ผู้ร้องทราบถึงเรื่องไม่ขัดข้องในการให้เช่าแล้ว

(๒.๓.๒) อำเภอแม่แตง มีหนังสือที่ ชม ๐๖๑๘/ทร. ๑๙๐ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าได้ประสานองค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ร่วมดำเนินการเพื่อกำหนดเลขที่บ้านให้แก่ราษฎรชาวเขาเผ่าลีซูบ้านแม่ตะมานแล้ว

(๒.๓.๓) องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง มีหนังสือที่ ชม ๗๔๙๐๑/๓๘๕ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่า มาตรการแก้ไขปัญหาตามมติของ กสม. จะเป็นการรับรองสิทธิให้แก่วัฒนธรรมที่ราชพัสดุอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และเอื้อประโยชน์แก่บุคคลบางกลุ่ม แต่การย้ายชุมชนเผ่าลีซูไปบริเวณด้านหลังองค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวางซึ่งได้จัดสรรไว้ให้แล้ว จะเป็นการแก้ไขปัญหาได้ในเบื้องต้น ทั้งยังไม่กระทบต่อการใช้พื้นที่เพื่อจัดสร้างสวนสาธารณะ สนามกีฬา ลานกีฬา ตามที่มีการตกลงร่วมกันสามฝ่ายระหว่างกรมธนารักษ์ กรมชลประทาน และองค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวางที่ดำเนินการโดยชอบอยู่ก่อนแล้ว

(๒.๔) กลุ่มงานติดตามและสารบบสำนวน ลงพื้นที่เพื่อติดตามผลดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ๓ หน่วยงานตามข้อ (๒.๓.๑) – (๒.๓.๓) เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวาง โดยมีนายกองการบริหารส่วนตำบลกีดขวาง และเจ้าหน้าที่จากสำนักชลประทานที่ ๑ เป็นผู้ให้ข้อมูล ได้ความว่า สำนักชลประทานที่ ๑ โดยคณะอนุกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุอยู่ระหว่างการพิจารณาการให้เช่าที่ราชพัสดุตามคำร้องของราษฎร องค์การบริหารส่วนตำบลกีดขวางได้รับคำสั่งย้ายชุมชนและอพยพชาวบ้านเผ่าลีซูออกจากพื้นที่ พร้อมกับระงับโครงการก่อสร้างสวนสาธารณะ สนามกีฬา ลานกีฬา และอำเภอแม่แตงอยู่ระหว่างการกำหนดเลขที่บ้านให้แก่ราษฎร

๓. รายงานฯ ที่ ๒๕๑ – ๒๕๘/๒๕๕๘ เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา และการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม กรณีกล่าวอ้างว่า มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อนุมัติวันสำเร็จการศึกษาล่าช้าและอาจมีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมทำให้ได้รับความเสียหาย

(๓.๑) ความเป็นมา

ผู้ร้องเรียนว่า ผู้ร้องทั้ง ๙ เป็นนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ผู้ร้องได้สอบสารนิพนธ์และสอบผ่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการของมหาวิทยาลัยฯ จนเสร็จสิ้นทุกขั้นตอน ซึ่งตามแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยฯ ต้องอนุมัติวันสำเร็จการศึกษาให้ผู้ร้องในวันที่สอบสารนิพนธ์ แต่มหาวิทยาลัยฯ กลับอนุมัติวันสำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับวันที่ผู้ร้องสอบสารนิพนธ์ โดยมหาวิทยาลัยฯ อ้างว่าก่อนหน้านี้มหาวิทยาลัยฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ โดยกรรมการบางท่านมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดจึงมีการแก้ไขคำสั่งใหม่ ทำให้มหาวิทยาลัยฯ อนุมัติให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาล่าช้า ผู้ร้องเห็นว่าการปฏิบัติของมหาวิทยาลัยฯ ทุกปีจะระบุวันที่สำเร็จการศึกษาเป็นวันเดียวกันกับวันที่สอบสารนิพนธ์ การที่มหาวิทยาลัยฯ ระบุวันที่สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับวันที่สอบสารนิพนธ์ จึงอาจเป็นการเลือกปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม จึงร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อขอให้ตรวจสอบ

(๓.๒) การดำเนินการของ กสม.

กสม. ได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่มหาวิทยาลัยฯ อนุมัติวันสำเร็จการศึกษาในปริญญาบัตรให้กับผู้ร้องทั้ง ๙ ไม่ตรงกับวันที่ผู้ร้องสอบสารนิพนธ์ หากปรากฏว่าการสอบสารนิพนธ์นั้นไม่มีการแก้ไขในสาระสำคัญ และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามปกติดังเช่นที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยฯ ต้องเยียวยาโดยอนุมัติปริญญาบัตรให้กับผู้ร้องทั้ง ๙ ดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา ดังนั้น กรณีตามคำร้องเรียนจึงเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง กสม. จึงสมควรแจ้งมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้มหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการแก้ไขวันสำเร็จการศึกษาให้กับผู้ร้องทั้ง ๙ รวมถึงนักศึกษาอื่นที่ได้รับผลกระทบนี้ด้วย

มาตรการการแก้ไข

ให้มหาวิทยาลัยฯ โดยสภามหาวิทยาลัย ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติวันสำเร็จการศึกษาให้กับผู้ร้องทั้ง ๙ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมหาวิทยาลัยฯ สมควรพิจารณาดำเนินการแก้ไขวันสำเร็จการศึกษาให้กับผู้ร้องทั้ง ๙ ให้มีผลย้อนหลังให้เป็นไปตามวันที่ผู้ร้องทั้ง ๙ สอบสารนิพนธ์ รวมทั้งสมควรพิจารณาดำเนินการแก้ไขวันสำเร็จการศึกษาให้กับนักศึกษาคนอื่นที่ได้รับผลกระทบในกรณีดังกล่าว ภายในเวลา ๖๐ วัน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓.๓) ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยดังกล่าวแจ้งผลการดำเนินการเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ สรุปได้ว่า สภามหาวิทยาลัยได้มีมติแก้ไขวันสำเร็จการศึกษาให้ครอบคลุมนักศึกษาที่ถูกกระทบสิทธิทั้งหมดแล้ว ตามมติสภามหาวิทยาลัย และได้แจ้งเรื่องดังกล่าวให้นักศึกษาผู้ร้องขอความเป็นธรรมทราบแล้ว

๒) การติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

การติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจากคำร้องเรียน ซึ่ง กสม. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องที่ควรได้รับการพิจารณาแก้ไขโดยองค์กรอื่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่โดยตรง กรณีเรื่องที่รับมาไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่หรือไม่รับไว้พิจารณาและส่งเรื่องต่อไปให้บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือกรณีที่ กสม. มีมติให้ยุติเรื่องแต่มีข้อเสนอแนะให้บุคคลหรือหน่วยงานดำเนินการและขอทราบผลดำเนินการ โดยมีการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑. การประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

การติดตามผลการดำเนินการฯ โดยการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจากคำร้องเรียน กรณีส่งเรื่องต่อไปให้บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งมีประเด็นปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ กรณีกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างเป็นธรรมจากกระบวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยไม่เป็นธรรม กรณีขอให้ตรวจสอบการทุจริตการในโครงการของรัฐหรือการดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐ กรณีสัญญาไม่เป็นธรรม กรณีการได้รับการปฏิบัติไม่เป็นธรรมหรือการปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่รัฐ กรณีการถูกแย่งสิทธิการครอบครองในการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน กรณีขอให้แก้ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก และกรณีกล่าวอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการดูหมิ่นเหยียดหยาม รวม ๒๐ เรื่อง รายละเอียดจำแนกตามประเด็นสิทธิและเสรีภาพ รายละเอียดตามตารางที่ ๔

๒. การประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

การติดตามผลการดำเนินการฯ โดยการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจากคำร้องเรียน ซึ่งมีประเด็นปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ การขอให้ได้รับสัญชาติไทยการถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของเจ้าหน้าที่รัฐ การไม่พึงพอใจต่อการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ การร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานภายในองค์กรของรัฐ และการร้องเรียนเกี่ยวกับการถูกฉ้อโกงหรือการละเมิดทางแพ่ง ซึ่งจากการติดตามผลการแก้ไขปัญหาลักษณะดังกล่าว หน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีการไต่สวนหรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือเยียวยา จนเป็นที่พอใจและผู้ร้องมีความเข้าใจแล้ว แต่ในบางกรณีก็มีการไปใช้สิทธิทางศาล ซึ่งในการติดตามผลการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนดังกล่าวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาร้องเรียนจนเป็นที่ยุติ รวม ๑๑ เรื่อง รายละเอียดจำแนกตามประเด็นสิทธิและเสรีภาพ รายละเอียดตามตารางที่ ๔

๓. การประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ กสม. มีมติให้ยุติเรื่องแต่มีข้อเสนอแนะให้บุคคลหรือหน่วยงานดำเนินการและขอทราบผลดำเนินการ

การติดตามผลการดำเนินการฯ โดยการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจากคำร้องเรียน ซึ่ง กสม. มีมติให้ยุติเรื่องแต่มีข้อเสนอแนะให้บุคคลหรือหน่วยงานดำเนินการและขอทราบผลดำเนินการ ซึ่งมีประเด็นปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ กรณีขอให้ติดตามการก่อสร้างและพัฒนาปรับปรุงตลาด กรณีขออนุญาตให้ก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยจำนวนมากในชุมชนทำให้เกิดปัญหาในชุมชน กรณีขอความช่วยเหลือสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนขอความช่วยเหลือเรื่องบัตรประจำตัวประชาชน และขอให้ช่วยเหลือสิทธิโอนในการรักษาพยาบาลไปยังเขตพื้นที่ที่มีภูมิลำเนา กรณีโรงงานทำลายโฟมพ่นสีโดยไม่มีการป้องกันทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ กรณีร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจขอให้เร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และกรณีเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้แพร่หลายไปยังสาธารณชน รวม ๒๔ เรื่อง รายละเอียดจำแนกตามประเด็นสิทธิและเสรีภาพ รายละเอียดตามตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ การประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน จำแนกตามประเภทสิทธิและเสรีภาพ

ประเภทสิทธิ	ประสานการคุ้มครองฯ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๕๒	ประสานการคุ้มครองฯ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ. กสม. พ.ศ. ๒๕๕๒	ประสานการคุ้มครองฯ ที่ กสม. มีมติให้ยุติเรื่องแต่มีข้อเสนอแนะให้บุคคลหรือหน่วยงานดำเนินการ
สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	๒	๑	๘
สิทธิชุมชน	๖	-	๑
สิทธิพลเมือง	-	๑	๗
สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	-	๑	๓
สิทธิในทรัพย์สิน	๒	๒	๑
สิทธิในการบริการทางสาธารณสุข	๒	-	-
สิทธิในกระบวนการทางปกครอง	๑	๓	-
สิทธิแรงงาน	๑	-	๒
สิทธิสตรี	-	-	๑
สิทธิในที่อยู่อาศัย	-	-	๑
สิทธิของผู้บริโภค	-	๑	-
เสรีภาพในการนับถือศาสนา	๑	-	-
การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	๕	๒	-
รวม	๒๐	๑๑	๒๔

๓.๒ การเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ

ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๕(๓) กสม. มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๒.๑ ข้อเสนอแนะนโยบาย

กสม. ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จำนวน ๗๐ เรื่อง รายละเอียดตามตารางที่ ๕

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๑	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีร้องเรียนว่าการตรวจค้นช่องทวารหนักของเรือนจำกลางพิษณุโลกไม่ชอบด้วยกฎหมาย	กรมราชทัณฑ์
๒	สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งถอนชื่อออกจากการสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลกุดดู่โดยไม่เป็นธรรม	๑. คณะกรรมการการเลือกตั้ง ๒. มหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่
๓	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าสภาภาษีไทยให้ออกจากงานเนื่องจากเป็นผู้ภักดีในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสภาภาษีไทย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๔	๑. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ๒. สำนักงานอัยการสูงสุด ๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๔. คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร ๕. คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ๖. สำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ๗. สภาผู้แทนราษฎร ๘. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ๙. สำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
๔	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าตอบแทนการทำหน้าที่ทนายความอาสาเข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาในคดีอาญาอาจกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าตอบแทนการทำหน้าที่ทนายความอาสาเข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาในคดีอาญาอาจกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่ไม่เป็นธรรม
๕	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิในการได้รับเงินเดือนและการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไม่เท่าเทียมและไม่เสมอภาคกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นบางตำแหน่งและข้าราชการประเภทอื่น	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๖	สิทธิในกระบวนการยุติธรรมและสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยปราบปรามยาเสพติดตรวจค้นบ้านโดยไม่มีความหมายค้น และข่มขู่กรโชกพาตัวไปตรวจปัสสาวะโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๗	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม และสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน	กรณีกล่าวอ้างว่าพี่ชายของผู้ร้องไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจและกรณีขอรับรถยนต์คืน	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๘	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีร้องเรียนว่าเรือนจำละเว้นการจัดส่งหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดของผู้ต้องขัง	กรมราชทัณฑ์

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๙	สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเด็ก สิทธิสตรี และคนพิการ	กรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียนและได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กระทรวงศึกษาธิการ
๑๐	สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีข้าราชการทหารหญิงถูกผู้บังคับบัญชาล่วงละเมิดทางเพศ	กระทรวงกลาโหม
๑๑	สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในเกียรติยศและชื่อเสียง	กรณีได้รับความเสียหายจากการมีชื่อในทะเบียนประวัติอาชญากรทั้งที่ไม่ได้ถูกดำเนินคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๑๒	สิทธิและเสรีภาพในการศึกษาอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา	กรณีผู้ต้องขังร้องเรียนว่ากระทำความผิดทางวินัยและถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นเหตุให้ถูกระงับสิทธิทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	กรมราชทัณฑ์
๑๓	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีเร่งรัดการดำเนินคดีและติดตามจับกุมผู้กระทำความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๑๔	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีกลุ่มชายซึ่งไม่ได้แต่งกายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจค้นร่างกายของประชาชนเพศชายพร้อมให้ตรวจปัสสาวะในที่โล่งแจ้ง บริเวณโคนต้นไม้ในตลาดหมอซิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๑๕	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าผู้ต้องสงสัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้รับอนุญาตให้ญาติเข้าเยี่ยมระหว่างถูกควบคุมตัว	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
๑๖	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีขอให้ตรวจสอบเหตุเพลิงไหม้ สถานีตำรวจภูธรไทรน้อย เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๑๗	สิทธิชุมชน	กรณีกล่าวอ้างว่าโรงฆ่าสัตว์เทศบาลเมืองปทุมธานีปล่อยน้ำเสีย และกรณีเทศบาลเมืองปทุมธานีขยายถนนรุกล้ำคลองสาธารณะ	๑. กระทรวงมหาดไทย ๒. กรมการปกครอง ๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ๔. กรมควบคุมมลพิษ ๕. กรมเจ้าท่า ๖. กรมโรงงานอุตสาหกรรม ๗. กรมอนามัย ๘. สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี ๙. จังหวัดปทุมธานี ๑๐. อำเภอเมืองปทุมธานี ๑๑. กรมปศุสัตว์
๑๘	สิทธิในกระบวนการยุติธรรมและสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน	กรณีร้องว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว จังหวัดนครปฐม ยึดข้อกล่าวหาเกี่ยวกับยาเสพติดและยกยอทรัพย์สินของผู้ร้อง	๑. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๒. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๑๙	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีถูกลงโทษทางวินัยซ้ำสองครั้งในการกระทำความผิดครั้งเดียวกัน	กระทรวงศึกษาธิการ
๒๐	สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา	กรณีสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งเปิดการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตโดยไม่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล	คณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒๑	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีร้องว่าบุตรชายเสียชีวิตในเรือนจำคลองไผ่จากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	กระทรวงยุติธรรม
๒๒	สิทธิแรงงาน	กรณีสัญญาโอนการจ้างของธนาคารเอกชนแห่งชาติไม่เป็นธรรม	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๒๓	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีการรับสมัครเพื่อคัดเลือกลูกจ้างรายเดือนเข้าปฏิบัติงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ฝ่ายปฏิบัติการเครือข่าย (เขต ๑ ภาค ๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
๒๔	สิทธิชุมชน	กรณีบริษัทเอกชนแห่งชาติได้รับสัมปทานที่ดินปลูกอ้อยและจัดตั้งโรงงานน้ำตาลในประเทศกัมพูชา	๑. กระทรวงการต่างประเทศ ๒. กระทรวงพาณิชย์ ๓. บริษัทเอกชน
๒๕	สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลและเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติตามความเชื่อ	กรณีกล่าวอ้างว่าเรือนจำกลางจังหวัดสงขลาให้ผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาอิสลามไปขจัดสิ่งปฏิกูลจากเศษอาหารที่ทำจากเนื้อสุกร	กระทรวงยุติธรรม
๒๖	สิทธิในกระบวนการยุติธรรมและสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีบุตรชายของผู้ร้องถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้	๑. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ๒. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๒๗	สิทธิชุมชน	กรณีกล่าวอ้างว่า อบต. วังจันทร์ไม่ควบคุมดูแลและอนุญาตให้มีการสร้างโรงเรือนสำหรับเลี้ยงสุกรใกล้กับโรงเรียนแก่งกระจานวิทยา	๑. องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ ๒. กรมการปกครอง ๓. บริษัทเอกชน
๒๘	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตาก เขตพื้นที่แม่สอด	สำนักงานประกันสังคม
๒๙	สิทธิผู้บริโภค	กรณีกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทำสัญญาเช่าซื้อห้องชุดจากบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
๓๐	สิทธิชุมชน	กรณีวัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แจ้งให้มูลนิธิวัดพญูเชิง (เชียงเต็กตั้ง) รื้อถอนสุสานออกจากที่ดินของวัด	๑. วัดพญูเชิงวรวิหาร ๒. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๓๑	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าถูกให้ออกจากงานโดยไม่มีเหตุผลและไม่ได้ออกกล่าวล่วงหน้า	กระทรวงศึกษาธิการ
๓๒	สิทธิของบุคคลในครอบครัว	กรณีกล่าวอ้างว่าอดีตสามีชาวต่างชาตินำบุตรไปอยู่อาศัยที่ต่างประเทศโดยมิชอบ	๑. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๒. สำนักงานอัยการสูงสุด ๓. กระทรวงการต่างประเทศ
๓๓	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทยปฏิเสธรับบริจาคโลหิตจากบุคคลเพศที่สาม	สภากาชาดไทย
๓๔	สิทธิแรงงาน และสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ	กรณีผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	๑. จังหวัดภูเก็ต ๒. คณะรัฐมนตรี
๓๕	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีบริษัทเอกชนไม่รับผู้ติดเชื้อเอชไอวีเข้าทำงาน	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
๓๖	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม และสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุม	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๓๗	การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มต่อท้องถิ่นโดยตรง ทำให้รายได้ที่ได้รับลดน้อยลง	๑. กระทรวงมหาดไทย ๒. กระทรวงการคลัง
๓๘	สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา	กรณีถูกตัดสินสิทธิไม่ให้สอบคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนในคณะแพทยศาสตร์	คณะกรรมการอุดมศึกษา
๓๙	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีร้องเรียนว่าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง และสถานีตำรวจภูธรคูคตปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๔๐	สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง	กรณีผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงทางการเมืองปี ๒๕๕๓ อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาล	นายกรัฐมนตรี
๔๑	สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีขอให้ตรวจสอบการแก้ไขพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๔๖	๑. กรมพระธรรมนูญ ๒. คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)
๔๒	สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลสิทธิในการได้รับการเยียวยา	กรณีกลุ่มบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้	นายกรัฐมนตรี
๔๓	สิทธิสตรีอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศในระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	๑. กรมราชทัณฑ์ ๒. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๔๔	สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ	กรณีขอให้ตรวจสอบโครงการศูนย์ค้าส่ง-ปลีกในประเทศไทยของนักธุรกิจจีน	นายกรัฐมนตรี
๔๕	สิทธิแรงงาน	กรณีแรงงานพม่าในห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงงานทอวนได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมจากนายจ้าง	นายกรัฐมนตรี
๔๖	สิทธิในที่อยู่อาศัย และสิทธิชุมชน	สิทธิในที่อยู่อาศัย และสิทธิชุมชนกรณีกล่าวอ้างว่าร่างผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครกระทบต่อชุมชนประวัติศาสตร์	๑. กรมโยธาธิการและผังเมือง ๒. สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร ๓. กรุงเทพมหานคร
๔๗	สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายและสิทธิแรงงาน	กรณีมีการใช้แรงงานทาสหรือแรงงานบังคับในอุตสาหกรรมประมงไทย	นายกรัฐมนตรี
๔๘	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีคนพิการต่างชาติไม่ได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๔๙	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีสมาชิกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยไม่ได้รับโอนสิทธิถือครองที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑	๑. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ๒. สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดยโสธร
๕๐	สิทธิเด็ก อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีไม่ได้รับเงินชดเชยกรณีบุตรเสียชีวิตจากเหตุไฟไหม้บ้าน	๑. กระทรวงการคลัง ๒. กระทรวงสาธารณสุข ๓. กระทรวงศึกษาธิการ ๔. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๕. กรมบัญชีกลาง
๕๑	สิทธิพลเมือง เสรีภาพในการชุมนุมที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย	กรณีเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในระหว่างการชุมนุมทางการเมือง กรกฎาคม ๒๕๕๖ - พฤษภาคม ๒๕๕๗	นายกรัฐมนตรี
๕๒	สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ	กรณีได้รับความเดือดร้อนจากนโยบายของรัฐบาลที่บังคับให้รถโดยสารสาธารณะติดป้าย NGV	นายกรัฐมนตรี
๕๓	สิทธิพลเมือง สิทธิและสถานะบุคคล	กรณีขอให้ผลักดันให้มีกฎกระทรวงเพื่อคุ้มครองสิทธิในการรับรองสัญชาติไทยของคนไทยพลัดถิ่นในพื้นที่หมู่บ้านพมพระกลาง	กระทรวงมหาดไทย
๕๔	สิทธิและสถานะของบุคคลอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิแรงงาน	กรณีปัญหาของแรงงานข้ามชาติ	๑. กรมการจัดหางาน ๒. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๕๕	สิทธิพลเมือง และสิทธิสถานะบุคคล	กรณีขอให้เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สถานะบุคคล	๑. กรมการปกครอง ๒. จังหวัดเชียงราย ๓. จังหวัดเชียงใหม่ ๔. จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕. จังหวัดตาก ๖. จังหวัดกาญจนบุรี

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๕๖	สิทธิเด็ก	กรณีเด็กที่อยู่ในสถานกักตัวคนต่างด้าว	๑. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๒. สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
๕๗	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม สิทธิในการได้รับสวัสดิการจากรัฐ และสิทธิคนพิการและผู้สูงอายุ	กรณีกล่าวอ้างว่าการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและ คนพิการไม่เป็นธรรม	๑. กระทรวงมหาดไทย ๒. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๕๘	สิทธิเด็ก	กรณีการเข้าร่วมและใช้เด็ก โดยกลุ่มติดอาวุธ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๑. กระทรวงมหาดไทย ๒. กระทรวงศึกษาธิการ ๓. กระทรวงสาธารณสุข ๔. ศูนย์อำนวยการบริหาร ๕. จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๖. กองอำนวยการรักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร ๗. กรมกิจการเด็กและเยาวชน ๘. นายกรัฐมนตรี
๕๙	สิทธิในกระบวนการยุติธรรมและ สิทธิในข้อมูลข่าวสาร	กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในคดีที่บุตรชายของ ผู้ร้องเสียชีวิต	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๖๐	สิทธิพลเมืองอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิ ในกระบวนการยุติธรรม	กรณีขอให้เร่งรัดการดำเนินคดีกรณีบุคคลสัญชาติ ลาวตกตึกเสียชีวิต	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๖๑	เสรีภาพในการนับถือศาสนา	กรณีการห้ามสตรีที่นับถือศาสนาอิสลามสวมฮิญาบ	คณะรัฐมนตรี
๖๒	สิทธิเด็กอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง	กรณีนำเด็กขึ้นเวทีปราศรัยทางการเมือง	นายกรัฐมนตรี
๖๓	สิทธิเด็ก และสิทธิและเสรีภาพในการ ศึกษา	สิทธิเด็ก และสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา	กระทรวงศึกษาธิการ
๖๔	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่ามีการบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากร โดยที่ไม่ได้กระทำความผิดอาญา	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๖๕	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีมาตรการและแนวทางการรองรับผู้ต้องโทษ หลังการปล่อยตัว จำนวน ๓๘,๐๐๐ คน ที่ได้รับ การอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทาน อภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๘	คณะรัฐมนตรี
๖๖	สิทธิแรงงาน	ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนและ ขอให้ฟ้องคดีต่อศาล กรณีกล่าวอ้างว่ารัฐมนตรี ว่าการกระทรวง การคลังละเลยการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔	กระทรวงการคลัง
๖๗	สิทธิแรงงาน	ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้าน สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ กรณีกล่าว อ้างว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองฯ ร่างกฎกระทรวง ให้ใช้บังคับผังเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ตรงกับ ข้อเท็จจริง	กระทรวงมหาดไทย
๖๘	สิทธิในที่อยู่อาศัย	กรณีสำนักงานบริหารประกาศขายที่ดินบริเวณ ชุมชนเวียงนครเขมรเป็นเหตุให้ผู้เช่าได้รับความ เดือดร้อน	๑. สำนักงานบริหาร ๒. กรุงเทพมหานคร
๖๙	สิทธิแรงงาน	กรณีเรือประมงถูกจับกุมและดำเนินคดีในประเทศ อินโดนีเซีย	คณะรัฐมนตรี
๗๐	สิทธิแรงงาน	ขอให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง หรือให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือในการดำเนินการ ทางคดีปกครอง กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการ ออกคำสั่งทางปกครองของกรมประมง	๑. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒. คณะกรรมการการอุดมศึกษา ๓. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ๔. กระทรวงศึกษาธิการ ๕. สำนักนายกรัฐมนตรี

จากการติดตามผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของ กสม. ทั้ง ๓๐ เรื่องข้างต้น พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

- ๑) มีเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๘ เรื่อง
- ๒) ได้รับแจ้งผลความคืบหน้าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือได้ดำเนินการในบางส่วนแล้ว จำนวน ๓๐ เรื่อง
- ๓) ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแล้ว จำนวน ๑๒ เรื่อง ได้แก่

๑. สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งถอนชื่อออกจากการสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลกุดดู่โดยไม่เป็นธรรม ทั้งนี้ กสม. พิจารณาดำเนินการตรวจสอบแล้วเห็นว่า การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหนองบัวลำภูวินิจฉัยให้ผู้ร้องเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเรื่องวุฒิการศึกษา และถอนชื่อผู้ร้องจากผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด ในชั้นนี้ กสม. เห็นสมควรยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยให้มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในภาพรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับมิติด้านสิทธิและเสรีภาพ ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพันธกรณีระหว่างประเทศที่ให้การคุ้มครองและรับรองไว้
๒. การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าตอบแทนการทำหน้าที่นายความอาสาเข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาในคดีอาญาอาจกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่ไม่เป็นธรรม
๓. สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกลุ่มชายซึ่งไม่ได้แต่งกายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจค้นร่างกายของประชาชนเพศชาย พร้อมให้ตรวจปัสสาวะในที่โล่งแจ้งบริเวณโคนต้นไม้ในตลาดหมอซิด
๔. สิทธิในกระบวนการยุติธรรม และสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน กรณีร้องว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว จังหวัดนครปฐม ยัดข้อกล่าวหาเกี่ยวกับยาเสพติดและยกยอกทรัพย์สินของผู้ร้อง

๕. สิทธิแรงงาน กรณีสัญญาโอนการจ้างของธนาคารเอกชนแห่งชาติไม่เป็นธรรม
๖. การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีการรับสมัครเพื่อคัดเลือกลูกจ้างรายเดือนเข้าปฏิบัติงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ฝ่ายปฏิบัติการเครือข่าย (เขต ๑ ภาค ๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๗. เสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติตามความเชื่อ กรณีกล่าวอ้างว่าเรือนจำกลางจังหวัดสงขลาให้ผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาอิสลาม ไปขอจัดสิ่งปฏิกูลจากเศษอาหารที่ทำจากเนื้อสุกร
๘. สิทธิในกระบวนการยุติธรรม และสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีบุตรชายของผู้ร้องถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้
๙. สิทธิของผู้บริโภค กรณีกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทำสัญญาเช่าซื้อห้องชุดจากบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง
๑๐. สิทธิในการศึกษา กรณีถูกตัดสิทธิไม่ให้สอบคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนในคณะแพทยศาสตร์
๑๑. ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ด้านสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ กรณีกล่าวอ้างว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองฯ ร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง
๑๒. ขอให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง หรือให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือในการดำเนินการทางคดีปกครอง กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการออกคำสั่งทางปกครองของกรมประมง

๓.๒.๒ ข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ

กสม. ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ จำนวน ๓๐ เรื่อง รายละเอียดตามตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๑	สิทธิพลเมือง	ข้อเสนอในการปรับปรุง ร่างพระราชบัญญัติ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒	สิทธิและสถานะบุคคล	กรณีขอความช่วยเหลือประสานงานกับสำนักงาน ข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติเพื่อขอ สถานภาพผู้ลี้ภัยและได้เดินทางไปประเทศที่สาม	๑. รัฐบาล ๒. ข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ
๓	สิทธิและสถานะบุคคล	กรณีขอความช่วยเหลือประสานงานกับสำนักงาน ข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ เพื่อขอ สถานภาพผู้ลี้ภัยและได้เดินทางไปประเทศที่สาม	รัฐสภา
๔	สิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุข	นโยบายของรัฐ เจ็บป่วยฉุกเฉิน รักษาทุกที่ ทั้งถึง ทุกคน	๑. นายกรัฐมนตรี ๒. กระทรวงแรงงาน ๓. กระทรวงการคลัง ๔. กระทรวงพาณิชย์ ๕. กระทรวงสาธารณสุข
๕	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	ข้อเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุง กฎหมายเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตและหลัก สิทธิมนุษยชน	คณะรัฐมนตรี
๖	สิทธิชุมชน	กรณีโรงงานเนื้อมะพร้าวสดสร้างมลพิษในชุมชน ตำบล ห้วยด้วน ตำบลห้วยพระ และตำบลใกล้เคียงในพื้นที่ อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม	กระทรวงอุตสาหกรรม
๗	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	กรณีคำร้องที่มีการกล่าวอ้างว่ามีการกระทำทารุณ และการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ไร้มนุษยธรรม ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	คณะรัฐมนตรี
๘	สิทธิในกระบวนการยุติธรรมและสิทธิในการ ได้รับบริการจากรัฐ	กรณีกลุ่มบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขอความช่วยเหลือเยียวยา	คณะรัฐมนตรี
๙	สิทธิชุมชน	กรณีคัดค้านโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงาน ลม อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ	กระทรวงพลังงาน
๑๐	สิทธิในกระบวนการทางปกครอง	กรณีกล่าวอ้างว่าประกาศสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูฯ อาจขัดหรือ แย้งต่อรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐	กระทรวงศึกษาธิการ
๑๑	สิทธิชุมชน	กรณีกล่าวอ้างว่าโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสีย ลงแนวพระปรงพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัด สระแก้ว	๑. กระทรวงอุตสาหกรรม ๒. กระทรวงมหาดไทย
๑๒	สิทธิชุมชน	กรณีคัดค้านโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่โคกหินร่อง-โสกฮ้าง และป่าไม้งาม ตำบลหนองแซง บ้านแฮด ขอนแก่น	๑. จังหวัดขอนแก่น ๒. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๓	สิทธิชุมชน	กรณีคัดค้านมติดิสastersองค์การบริหารส่วนตำบล แม่ถอด จังหวัดลำปาง ที่เห็นชอบให้ตั้งโรงงานผลิต ชินไม้สับและแปรรูป	๑. กรมโรงงานอุตสาหกรรม ๒. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ถอด ๓. คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน
๑๔	สิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุข	กรณีขอให้ติดตามผลการพิจารณาขอรับเงินจาก สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม เนื่องจาก บุตรกลายเป็นผู้พิการ	สำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ

ที่	ประเภทสิทธิ	เรื่อง	เสนอต่อ
๑๕	สิทธิในกระบวนการยุติธรรม	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ.	คณะรัฐมนตรี
๑๖	สิทธิพลเมือง	การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวและฉบับที่ ๙๘	คณะรัฐมนตรี
๑๗	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มต่อท้องถิ่นโดยตรง ทำให้รายได้ที่ได้รับลดน้อยลง	๑. กระทรวงการคลัง ๒. กระทรวงมหาดไทย
๑๘	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งชักชวนให้ร่วมลงทุนทำให้มีภาระหนี้สินจำนวนมาก	๑. รัฐบาล ๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๓. กระทรวงพาณิชย์ ๔. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
๑๙	สิทธิพลเมือง	การคัดเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการโดยวิธีสมัครใจตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗	คณะรัฐมนตรี
๒๐	สิทธิและสถานะบุคคลอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิแรงงาน	กรณีศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ให้การรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน	๑. ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ๒. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ๓. กระทรวงแรงงาน
๒๑	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีกล่าวอ้างว่าไม่สามารถระบุชื่อบุคคลอื่นเพื่อให้มีสิทธิรับเงินการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเหลือเพื่อนครู (ช.พ.ค.)	คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากร
๒๒	การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม	กรณีสิทธิและสวัสดิการของผู้รับบำนาญมีความแตกต่างกับผู้รับบำนาญ	กระทรวงการคลัง
๒๓	สิทธิในที่อยู่อาศัย และสิทธิชุมชน	กรณีกล่าวอ้างว่าร่างผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครกระทบต่อชุมชนประวัติศาสตร์	๑. สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร ๒. กรมโยธาธิการและผังเมือง ๓. กรุงเทพมหานคร
๒๔	สิทธิในที่อยู่อาศัย และสิทธิชุมชน	กรณีขอให้เร่งรัดการประกาศใช้กฎหมายผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่	๑. จังหวัดเชียงใหม่ ๒. กระทรวงมหาดไทย ๓. กรมโยธาธิการและผังเมือง ๔. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒๕	สิทธิพลเมือง และสิทธิสถานะบุคคล	กรณีขอให้ผลักดันให้มีกฎกระทรวงเพื่อคุ้มครองสิทธิในการรับรองสัญชาติไทยของคนไทยพลัดถิ่นในพื้นที่หมู่บ้านพพระกลางฯ	กระทรวงมหาดไทย
๒๖	สิทธิในกระบวนการทางปกครอง	ขอให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีเห็นว่า บทบัญญัติของ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทบต่อสิทธิมนุษยชน	คณะรัฐมนตรี
๒๗	เสรีภาพในการนับถือศาสนา	ขอให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีเห็นว่าบทนิยามคำว่า “คณะสงฆ์อื่น” มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ	คณะรัฐมนตรี
๒๘	สิทธิในกระบวนการทางปกครอง	กรณีกล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘๔ วรรคสาม กระทบสิทธิมนุษยชนฯ	นายกรัฐมนตรี
๒๙	เสรีภาพในการประกอบอาชีพ	กรณีขอให้ตรวจสอบการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีก	คณะรัฐมนตรี
๓๐	สิทธิพลเมือง และสิทธิสถานะบุคคล	กรณีกล่าวอ้างว่านายทะเบียนท้องถิ่นเขตดลิ่งชั้นไม่ดำเนินการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านให้กับผู้ร้องโดยไม่เป็นธรรม	๑. กรุงเทพมหานคร ๒. กรมการปกครอง

จากการติดตามผลการดำเนินการตามข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายของ กสม. จำนวน ๓๐ เรื่องข้างต้น พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย ดังนี้

- ๑) มีเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๗ เรื่อง
- ๒) ได้รับแจ้งผลความคืบหน้าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือได้ดำเนินการในบางส่วนแล้ว ๑๐ เรื่อง
- ๓) ได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแล้ว จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่

๑. สิทธิในการได้รับบริการจากรัฐ กรณีกลุ่มบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขอความช่วยเหลือเยียวยา
๒. กรณีขอให้ติดตามผลการพิจารณาขอรับเงินจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม เนื่องจากบุตรกลายเป็นผู้พิการ
๓. สิทธิและสถานะบุคคลอื่นเกี่ยวเนื่องกับสิทธิแรงงาน กรณีศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดเชียงใหม่ไม่ให้การรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

๓.๒.๓ กรณีตัวอย่างผลการดำเนินงานการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ

จากรายละเอียดข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ ของ กสม. ตามตารางข้างต้น มีกรณีตัวอย่างข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎที่น่าสนใจ อาทิ

เรื่องที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.

กสม. ได้เสนอรายงานผลการพิจารณาเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง การตราพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. เสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่เนื่องจากการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติฯ ค้างการพิจารณาในชั้นวุฒิสภา เมื่อคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ซึ่งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี มีได้ร้องขอต่อรัฐสภาให้พิจารณา เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติฯ ตกไป ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำร่างพระราชบัญญัติฯ ร่างเดิมมาปรับปรุงแก้ไข และเปิดรับฟังความเห็นจากผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

กสม. จึงเสนอรายงานผลการพิจารณาเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ และขณะที่จัดทำรายงานฉบับนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา) เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ รองนายกรัฐมนตรี และประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ (นายวิษณุ เครืองาม) ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการสิทธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. เลขานุการคณะรัฐมนตรี และเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะนโยบาย

- ๑) รัฐบาลควรกำหนดกลไกระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อรองรับการชุมนุม เพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น การชุมนุม ปัญหาปากท้อง ราคาพืชผลตกต่ำ เพื่อให้ความเดือดร้อนดังกล่าวได้รับการแก้ไขและลดปัญหาการชุมนุมสาธารณะ เป็นต้น
- ๒) ไม่ควรใช้กฎหมายพิเศษด้านความมั่นคงกับการชุมนุมสาธารณะ เมื่อมีการชุมนุมควรใช้กฎหมายชุมนุมสาธารณะก่อน เว้นแต่การชุมนุมแปรเปลี่ยนเป็นการจลาจลจึงอาจนำกฎหมายพิเศษด้านความมั่นคงมาใช้บังคับเท่าที่จำเป็น
- ๓) บทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่ควรแปลความจนไม่อาจชุมนุมสาธารณะได้จริง
- ๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่อำนวยความสะดวก รักษาความปลอดภัยและจัดหาสถานที่ให้ประชาชนชุมนุมสาธารณะ

ข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย

- ๑) ชื่อของร่างพระราชบัญญัติฯ ควรเปลี่ยนเป็นร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะฯ
- ๒) ควรเลี่ยงการบัญญัติคำนิยามซ้อนคำนิยาม
- ๓) คำนิยามคำว่า “ผู้จัดการชุมนุม” ไม่ควรรวมผู้เชิญชวนหรือผู้นัดหมาย
- ๔) การกำหนดให้การชุมนุมสาธารณะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานไม่สอดคล้องกับหลักการตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- ๕) การให้รัฐมนตรีอาจประกาศเพิ่มเติมพื้นที่ห้ามชุมนุมเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกินสมควรและให้ดุลพินิจรัฐมนตรีมากเกินไป
- ๖) ควรขยายเวลาห้ามชุมนุมจาก ๒๒.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. เป็น ๒๔.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น.
- ๗) การให้ผู้ชุมนุมต้องมีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ก่อนชุมนุม เท่ากับเป็นการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ชุมนุม จึงไม่สอดคล้องกับหลักการตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งวัตถุประสงค์ของการแจ้งควรเพื่อเตรียมอำนวยความสะดวกและรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ประชาชน
- ๘) ร่างมาตรา ๒๑ – ๒๘ มีบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมไว้มากเกินไป เช่น ให้ถือว่า การชุมนุมที่ไม่แจ้งหรือไม่แจ้งชุมนุม เมื่อมีคำสั่งห้ามเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ถือว่ากรณีประกาศให้ผู้ชุมนุมออกจากพื้นที่ควบคุมแล้วไม่ออกเป็นความผิดซึ่งหน้า การยกเว้นความรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา ทางวินัยให้แก่เจ้าพนักงาน เป็นต้น
- ๙) ข้อพิพาทจากการชุมนุมอาจเป็นข้อพิพาททางปกครอง ทางแพ่ง ทางอาญา จึงไม่ควรบัญญัติให้เหตุที่เกิดขึ้นทุกคดีอยู่ภายใต้ศาลใดศาลหนึ่ง
- ๑๐) บทกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฯ ควรใช้โทษทางปกครองเนื่องจากมีลักษณะเป็นความผิดทางปกครอง

ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งราชอาณาจักรไทย ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอให้ส่งผู้แทนของสำนักงานฯ เข้าร่วมประชุมกับ คณะอนุกรรมการพิจารณาการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นประกอบ การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. เพื่อให้ ได้รับข้อมูล ตลอดจนทราบรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้ การพิจารณาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติการชุมนุม สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งจากการพิจารณาพบว่า มีหลายประเด็นที่ เป็นไปตามข้อเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายที่ คณะกรรมการฯ เสนอ เช่น การกำหนดพื้นที่ห้ามชุมนุมโดยบัญญัติ แยกรัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล และศาล ออกจากสถานที่ประทับ ไม่ได้ กำหนดให้ผู้จัดการชุมนุมต้องอยู่ด้วยตลอดระยะเวลาการชุมนุม การแจ้งการชุมนุมสามารถแจ้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การขยายเวลา การปราศรัยจาก ๒๒.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. เป็น ๒๔.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. และเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องผ่านการฝึกอบรม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม มีหลายประเด็นที่พบปัญหาในพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะฯ ของคณะกรรมการฯ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง หรือไม่สอดคล้องเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัตินี้เอง เช่น เงื่อนไขการแจ้งการชุมนุมล่วงหน้าเจ้าพนักงานออกคำสั่งให้เลิกการชุมนุมได้ การให้ดุลพินิจแก่รัฐมนตรีในการประกาศสถานที่ห้ามการชุมนุมฯ กีดขวางทางเข้าออก หรือรบกวนการปฏิบัติงานเพิ่มเติม เจ้าพนักงานมีอำนาจจับ ค้น ยึดอายัด รื้อถอนทรัพย์สิน โดยไม่ต้องผ่านการวินิจฉัยตามกระบวนการยุติธรรมทางศาล เป็นต้น

เรื่องที่ ๒ นโยบายรัฐบาล เจ็บป่วยฉุกเฉิน รักษาทุกที่ทั่วถึงทุกคน

กสม. ได้รับเรื่องราวร้องเรียนว่า รัฐบาลร่วมกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ประกาศนโยบายเจ็บป่วยฉุกเฉิน ประชาชนสามารถเข้าโรงพยาบาลใดก็ได้โดยไม่ต้องถามสิทธิ ไม่ต้องสำรองจ่าย โดย สปสช. เป็นผู้จ่ายให้ทั้งหมด แต่ทางปฏิบัติประชาชนต้องสำรองจ่ายไปก่อนและไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลเต็มจำนวนที่จ่ายไป ซึ่ง สปสช. ได้กำหนดแนวทางเข้ารับการรักษากรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน (Emergency Claim Online : EMCO) โดยให้แนวทางวินิจฉัย เช่น มีข้อบ่งชี้ว่าเป็นโรคหรืออาการของโรคที่มีลักษณะรุนแรงอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือต่อผู้อื่น มีลักษณะรุนแรงต้องรักษาเร่งด่วนและโรคที่ต้องผ่าตัดด่วน หากปล่อยไว้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต และกำหนดแนวทาง การใช้สิทธิกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินและกรณีประสบอุบัติเหตุทั่วไปว่าให้เข้ารับบริการจากหน่วยบริการของรัฐหรือเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ และแนวทางการส่งต่อผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลที่ผู้นั้นมีสิทธิ อย่างไรก็ตาม มีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น ประชาชน ผู้ป่วย บุคลากรทางการแพทย์เข้าใจและตีความคำว่า “เจ็บป่วยฉุกเฉิน” แตกต่างกันไป และไม่มีการนิยามคำว่า “พันวิฤต” ให้ชัดเจน รวมทั้งประชาชน ผู้ป่วย โรงพยาบาลที่ไม่ใช่คู่สัญญาในระบบบริการสาธารณสุขไม่ทราบระบบการแจ้งสิทธิและระบอบอนุมัติให้เข้ารับบริการรักษายาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน นอกจากนี้ไม่สามารถหาต้นทุนการรักษายาบาลที่

เหมาะสมได้ซึ่งโรงพยาบาลเอกชน โรงพยาบาลทางเลือกและโรงพยาบาลของรัฐมีต้นทุนเรียกเก็บค่าบริการดังกล่าวแตกต่างกันมารวมทั้งนโยบายดังกล่าวไม่มีการตั้งงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อรองรับนโยบายเจ็บป่วยฉุกเฉิน

กสม. จึงเสนอรายงานผลการพิจารณาเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่องนโยบายรัฐบาลเจ็บป่วยฉุกเฉิน รักษาทุกที่ ทั่วถึงทุกคน เสนอต่อรัฐสภาคณะรัฐมนตรี กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน (สำนักงานประกันสังคม) สำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) สำนักงานงบประมาณ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สรุปได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะนโยบาย

- ๑) ควบศึกษา วิเคราะห์ ประเมินผลข้อดี ข้อท้าทายในการนำนโยบายเจ็บป่วยฉุกเฉินไปปฏิบัติ รวมถึงจำนวนงบประมาณรองรับ
- ๒) ควรประชาสัมพันธ์นโยบายฯ แก่ประชาชนและผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินเพื่อให้ทราบหลักเกณฑ์เงื่อนไข มีการให้คำปรึกษาแก่ผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินยี่สิบสี่ชั่วโมง
- ๓) จัดระบบการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติโดยไม่เป็นภาระแก่โรงพยาบาลเอกชนและโรงพยาบาลที่ไม่ใช่คู่สัญญา
- ๔) มีแนวทางป้องกันและแก้ปัญหากรณีโรงพยาบาลที่ไม่ให้การรักษานี้ หรือให้ผู้ป่วยหรือญาติลงนามในสัญญาผูกพันจ่ายค่ารักษา
- ๕) มีมาตรการและจัดสรรเงินกองทุนรองรับการปฏิบัติตามนโยบายฯ กำหนดวิธีเบิกจ่ายค่ารักษาแก่ผู้ป่วยหรือบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน
- ๖) กำหนดมาตรการควบคุมอัตราค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชน และโรงพยาบาลทางเลือกหรือเรียกเก็บค่าบริการ (Fee-for-Service Hospital)
- ๗) มีมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายจากการถูกโรงพยาบาลฟ้องคดี เช่น ให้สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติร่วมเป็นคู่กรณี หรือชดเชยค่ารักษาที่ผู้เสียหายจ่ายไปแล้ว มีมาตรการจูงใจแก่โรงพยาบาลเอกชนเพื่อให้ความร่วมมือ เช่น ลดหย่อนภาษี กำหนดเพดานค่ารักษา เป็นต้น

ข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย

ควรแก้ไขพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง โดยให้สถานพยาบาลแจ้งสิทธิการรักษากรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยหรือญาติ และให้เบิกจ่ายค่าบริการจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และแก้ไขกฎกระทรวงกำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ จากเดิมเป็นจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท สำหรับความเสียหายต่อร่างกายตามข้อ ๒(๑) โดยตัดคำว่าแต่ไม่เกินสามหมื่นบาทออก

ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ รับทราบรายงานผลการพิจารณาฯ ของ กสม. และผลการดำเนินการตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ กล่าวคือ นโยบายเจ็บป่วยฉุกเฉินมีส่วนช่วยให้ประชาชนสามารถรับบริการฉุกเฉินทางการแพทย์เพิ่มขึ้น แต่สิ่งที่ควรปรับปรุง คือ อัตราการจ่ายค่าชดเชยแก่โรงพยาบาล เกณฑ์วินิจฉัยกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินและพันภาวะฉุกเฉิน การประชาสัมพันธ์ให้ผู้ให้บริการและประชาชน ระบบสำรองเตียงและส่งต่อผู้ป่วยที่พันภาวะฉุกเฉิน ควรให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) เป็นหน่วยดูแลระบบการแพทย์ฉุกเฉิน แนวทางที่จะดำเนินการต่อไป คือ จัดให้มีกลไกทำหน้าที่บริหารจัดการระบบตรวจสอบระบบการเบิกจ่ายค่าบริการ และรับอุทธรณ์เรื่องร้องเรียน

แก้ปัญหาของประชาชนในเรื่องนี้ ส่วนมาตรการควบคุมอัตราค่าบริการพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชน ปัจจุบันดำเนินการโดยใช้พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และประกาศกระทรวงเรื่องมาตรฐานการบริการด้านการแพทย์ฉุกเฉินของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ รวมทั้งได้เสนอไปยังกรมการค้าภายในเพื่อกำหนดให้ค่าบริการการแพทย์ฉุกเฉินเป็นสินค้าควบคุม กระทรวงพาณิชย์ ตามหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า การกำหนดเป็นสินค้าหรือบริการควบคุมจะต้องเสนอคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒

เรื่องที่ ๓ เสรีภาพในการถือศาสนา เสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ และการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีการห้ามสตรีที่นับถือศาสนาอิสลามสวมฮิญาบ

กสม. ได้มีมติเห็นควรให้มีการตรวจสอบ คำร้องที่ ๑๙๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ กรณีโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก ห้ามนักเรียนหญิงมุสลิมแต่งกายตามหลักศาสนาอิสลาม (สวมฮิญาบ) อ้างว่าผิดระเบียบโรงเรียนเพราะบริเวณที่ตั้งโรงเรียนเป็นที่ธรณีสงฆ์ และมีผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อ กสม. เป็นคำร้องที่ ๒๒๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ขอให้มีการเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายด้านสิทธิและเสรีภาพในการนับถือศาสนา และการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีการห้ามสตรีที่นับถือศาสนาอิสลามสวมฮิญาบ เนื่องจากบุตรสาวของผู้ร้องได้สมัครเข้าทำงานบริษัทเอกชน และบริษัทดังกล่าวมีกฎหมายห้ามบุคคลสวมฮิญาบเวลาทำงาน ซึ่งผู้ร้อง

เห็นว่าเป็นการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งการนับถือศาสนา

กสม. จึงเสนอรายงานผลการพิจารณาเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง เสรีภาพในการถือศาสนา เสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ และการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีการห้ามสตรีที่นับถือศาสนาอิสลามสวมฮิญาบ เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี โดยกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สภาการพยาบาล สรุปลได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- ๑) รัฐบาลควรพิจารณาทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ที่อาจเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกทางศาสนา รวมถึงการแต่งกายที่ไม่อยู่ในข่ายเป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- ๒) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางในการแต่งกายของพยาบาล นักเรียนและนักศึกษาพยาบาลที่นับถือศาสนาอิสลาม เพื่อให้พยาบาลและนักศึกษาพยาบาลที่สังกัดในหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน สามารถสวมผ้าคลุมศีรษะตามหลักศาสนาได้ในลักษณะเดียวกัน เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติ ตลอดจนสร้างความเข้าใจและสร้างความตระหนักในการเคารพสิทธิมนุษยชนให้แก่องค์กรธุรกิจ ในประเด็นเกี่ยวกับการสวมผ้าคลุมศีรษะ (ฮิญาบ) ตามหลักศาสนา
- ๓) รัฐบาลควรพิจารณาความเหมาะสมในการที่จะมีกฎหมายกลางที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมด้วยเหตุต่าง ๆ ตามที่รับรองในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายไทย กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ รับทราบข้อเสนอของ กสม. และมอบให้กระทรวงวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสภาการพยาบาล เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ต่อมา กสม. ได้รับหนังสือแจ้งผลการดำเนินการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ได้แก่ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยในภาพรวมแต่ละหน่วยงานมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสวมฮิญาบเป็นเสรีภาพส่วนบุคคลในการนับถือศาสนาและเป็นการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ ซึ่งได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี แต่อาจมีข้อยกเว้นในบางเรื่องซึ่งต้องพิจารณาถึงความจำเป็นอื่น ๆ เช่น ไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมือง ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ด้านการศึกษาหรือการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ เป็นต้น สมควรให้มีการทบทวนหลักเกณฑ์ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานว่าจำกัดเสรีภาพในเรื่องดังกล่าวหรือไม่ และให้

การสร้าง ความเข้าใจและความตระหนักต่อองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อบุคคล อย่างไรก็ตาม ในประเด็นเรื่องความเหมาะสมในการที่จะมีกฎหมายกลางที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมด้วยเหตุต่าง ๆ หน่วยงานส่วนใหญ่เห็นว่าควรพิจารณาถึงความจำเป็นในการออกกฎหมายใหม่ โดยคำนึงถึงกฎหมายที่มีอยู่แล้วและประสิทธิภาพในการบังคับใช้ว่ามีผลครอบคลุมการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุต่าง ๆ แล้วหรือไม่

๓.๓ การเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองและฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้ กสม. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญในกรณีที่เห็นชอบตามที่ผู้ร้องเรียนว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครองในกรณีที่เห็นชอบตามที่ผู้ร้องเรียนว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๔) ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหายเมื่อได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายและเป็นกรณีที่เห็นสมควร เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้ กสม. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอเรื่องและฟ้องคดีต่อศาล เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) อยู่ระหว่างกระบวนการทางนิติบัญญัติ กสม. ได้ออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองหรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวของรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ กสม. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชน เพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองหรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม เพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองและเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่ขอให้ กสม. เสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาล

ต่อมา คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้น หมวด ๒ โดยให้องค์กรอิสระและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ดังนั้น กสม. ซึ่งเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๖ จึงยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับดังกล่าว โดยการปฏิบัติหน้าที่ย่อมเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ที่ปรับปรุงแก้ไขให้ กสม.

มีอำนาจหน้าที่ครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขเพิ่มเติมให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ กสม. เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง หรือศาลยุติธรรม ยังอยู่ระหว่างกระบวนการทางนิติบัญญัติ

ดังนั้น การสิ้นสุดลงของรัฐธรรมนูญตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีผลให้ กสม. ไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการเสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาลในเรื่องที่ประชาชนมีคำร้องขอให้เสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาลได้อีกต่อไป แต่ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ร้องในคำร้องด้านคดีสิทธิมนุษยชน กสม. จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยให้คณะอนุกรรมการยังคงมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อจัดทูลขอเสนอแนะเชิงนโยบายไปยังบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน แต่หากคำร้องใดสมควรนำไปสู่การเสนอเรื่องและฟ้องคดีต่อศาลจะพิจารณามอบหมายให้สำนักงาน กสม. จัดพนักงานคดีช่วยเหลือการจัดทำคำฟ้องและเอกสารเกี่ยวกับคดี เพื่อให้ผู้ร้องยื่นฟ้องหรือดำเนินคดีในนามของผู้ร้องโดยตรงต่อไป รวมทั้งให้คณะอนุกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบคำร้องที่ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้วย

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ผลการดำเนินงานของ กสม. ด้านการพิจารณาคำร้องที่ขอให้เสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาล ในปีประมาณ ๒๕๕๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘) จึงไม่มีคำร้องใดที่นำไปสู่การเสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาล ผลการพิจารณาคำร้องส่วนใหญ่จึงเป็นการยุติเรื่อง ยกเว้นบางคำร้องที่ กสม. มีมติให้เสนอแนะนโยบายต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีรายละเอียดของผลการพิจารณาคำร้องที่ขอให้เสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาล ตามตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ จำนวนคำร้องที่ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสนอเรื่องหรือฟ้องคดีต่อศาล

ปีที่ยื่นคำร้อง	จำนวนคำร้องที่ขอให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน	จำนวนคำร้องที่ขอให้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ	จำนวนคำร้องที่ขอให้เสนอเรื่องต่อศาลปกครอง	จำนวนคำร้องที่ขอให้เสนอเรื่องต่อศาลยุติธรรม
เรื่องที่ร้องเรียนก่อนปี ๒๕๕๘	๙	๒๕	๑๐	๑๐
เรื่องที่ร้องเรียนในปี ๒๕๕๘	๑๐	๕	๓	-
รวม	๑๙	๓๐	๑๓	๑๐
ผลการพิจารณาคำร้อง				
- อยู่ระหว่างการพิจารณา	๙	๗	๗	๘
- ยุติการพิจารณา/ยุติเรื่อง	๘	๑๘	๔	๒
- มีข้อเสนอแนะนโยบายต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒	๔	๒	-
- ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาดำเนินการต่อไป	-	๑	-	-

ที่มา : สำนักกฎหมายและคดี สำนักงาน กสม.

นอกจากนี้ กสม. ได้จัดทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือความเห็นต่อกฎหมาย/ร่างกฎหมายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนไปยังบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๒ เรื่อง รายละเอียดตามตารางที่ ๘

ตารางที่ ๘ เรื่องที่ กสม. จัดทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือความเห็นต่อร่างกฎหมาย

ลำดับ	เรื่องร้องเรียน หรือกฎหมาย/ร่างกฎหมาย	ผู้ขอความเห็น
๑	คณะอนุกรรมการฯ ใน กสม. พิจารณาเรื่องร้องเรียนฯ ขอให้ให้นำคำร้องมาศึกษาบทบาทอำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานด้านการคุ้มครองพยานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ/กรมสอบสวนคดีพิเศษ	นายวิไล อุดม
๒	ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
๓	พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐	คณะอนุกรรมการพิจารณาฝีมือแรงงานในคณะกรรมการการปฏิรูปการแรงงานสภาปฏิรูปแห่งชาติ
๔	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการดำเนินนโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๕	ผู้ประกอบการบัตรเครดิตเงินโทรศัพท์ (ดีแทค) จำหน่ายบัตรเครดิตให้ผู้ขายรายย่อย โดยกำหนดวันหมดอายุของบัตรที่ขัดต่อประกาศของ กทช. เรื่อง มาตรฐานของสัญญาให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	นางสาวกาญจนา วราภิโมกษ์
๖	ร่างพระราชบัญญัติ เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๗	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๘	ปรับปรุงข้อเสนอเชิงนโยบายในรายงานของคณะอนุกรรมการตรวจสอบด้านสิทธิเด็กฯ ใน กสม. คำร้องที่ ๔๗๘/๒๕๕๔ กรณีไฟไหม้เรือนนอนของโรงเรียนเป็นเหตุให้นักเรียนเสียชีวิตและบาดเจ็บ	คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและกลั่นกรองรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
๙	ข้อมูลเกี่ยวกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (บทบัญญัติว่าด้วยการค้าประกันจำนอง)	สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
๑๐	การเสนอมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีตามรายงานผลการตรวจสอบของ กสม. ซึ่งเลขาธิการฯ มีข้อสังเกตว่า สมควรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีหรือไม่ เพราะเป็นเพียงปัญหาในระดับหน่วยปฏิบัติ	เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๑๑	ให้ความเห็นต่อวาระพิจารณาของการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ซึ่งเลขาธิการ กสม. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง	เลขานุการคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
๑๒	แนวทางดำเนินการกรณีประธาน กสม. อายุครบ ๗๐ ปี กับการปฏิบัติหน้าที่ กสม.	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ที่มา : สำนักกฎหมายและคดี สำนักงาน กสม.

๓.๔ การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

ภารกิจด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนถือว่าเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งของ กสม. โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกเน้นกระบวนการดำเนินงานด้านการป้องกันเพื่อนำไปสู่การลดปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นการส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนได้รับความรู้ ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึก และปลูกฝังให้เห็นคุณค่าของสิทธิมนุษยชน อันพึงได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย และตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสันติสัญญา เพื่อให้ทุกคนในสังคมเห็นคุณค่าของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และที่สำคัญคือ การอยู่ร่วมกันในสังคมที่ปกติสุข ช่วยเหลือเกื้อกูล มีน้ำใจ แบ่งปัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลทำให้สิทธิมนุษยชนเป็นวิถีชีวิตของทุกคนในสังคม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๓.๔.๑ ผลการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักในการเคารพสิทธิมนุษยชน

กสม. ดำเนินการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนให้กับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในองค์กรภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเครือข่าย และองค์กรชุมชน โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

๑) การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การป้องกันการทรมาน และการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีในประเทศไทย” ในพื้นที่ตำรวจภูธร จำนวน ๘ ภาค เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมเกิดความตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบอันเนื่องมาจากการซ้อมทรมาน รวมทั้งเกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติ เจตคติ และพฤติกรรมการทำงานในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

ปฏิบัติงานในเรือนจำ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านกระบวนการยุติธรรม การดำเนินกิจกรรมดังกล่าวทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องแนวคิดสิทธิมนุษยชน และอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment :CAT) ตลอดจนเกิดจิตสำนึกและความตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบอันเนื่องมาจากการซ้อมทรมาน ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมการทำงาน โดยเน้นให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นหลัก

๒) การจัดโครงการจัดงานเนื่องในโอกาสวันสิทธิมนุษยชนสากล ๑๐ ธันวาคม เพื่อร่วมรำลึกถึงความสำคัญของวันสิทธิมนุษยชนสากล ซึ่งเป็นวันที่สหประชาชาติมีมติรับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนทั่วโลก โดยการจัดกิจกรรมรณรงค์เสริมสร้างแนวคิดและหลักการด้านสิทธิมนุษยชน สร้างความตระหนักแก่สังคม และกระตุ้นให้เกิดกระแสสังคม สร้างความสนใจและการรับรู้ของประชาชน ซึ่งกิจกรรมประกอบด้วย การมอบรางวัลเพื่อยกย่อง เชิดชู บุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเชิดชูเกียรติแก่บุคคลผู้อุทิศตนเพื่อสิทธิมนุษยชนและทำคุณประโยชน์ให้สังคมอย่างต่อเนื่องการเสวนา เรื่อง “สิทธิมนุษยชนกับการเดินทางประเทศไทย” การจัดฉายภาพยนตร์สารคดีเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานและผลงานของผู้ได้รับรางวัลดังกล่าวและนิทรรศการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรเครือข่าย เพื่อเผยแพร่ความรู้สิทธิมนุษยชนสู่สังคมอย่างกว้างขวาง ซึ่งในการจัดงานวันสิทธิมนุษยชนสากลฯ ในปีนี้ ได้รับความสนใจจากภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมาก ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป โดยมีผู้เข้าร่วมงาน จำนวน ๗๕ คน ทำให้เกิดการเผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนและข้อมูลของหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่หลากหลาย ประชาชนได้รับรู้และเรียนรู้ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเกิดกระแสสังคมจากการนำเสนอข่าวผ่านทางสื่อมวลชน และสื่ออื่น ๆ ส่งผลให้ประชาชนให้ความสนใจงานของ กสม. มากขึ้น

๓) การจัดให้มีโครงการคัดเลือกบุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยการคัดเลือกและมอบรางวัล “บุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน” เพื่อยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณให้สังคมได้รับรู้ สร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคคลและองค์กรที่ปฏิบัติงานอุทิศตนในการปกป้อง คุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทำให้สังคมได้ทั้งตนเองและผลประโยชน์ของประเทศโดยรวม และทำให้ประชาชนได้เห็นความสำคัญของการส่งเสริม ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเห็นตัวอย่างการทำงานของผู้ได้รับรางวัลที่สามารถนำไปเป็นแบบอย่างและเป็นแรงบันดาลใจ เพื่อร่วมกันทำให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนลดลงและสังคมเป็นปกติสุขในสังคม โดยในปี ๒๕๕๘ มีผู้ได้รับรางวัล ดังนี้

๑. ประเภทบุคคล ประกอบด้วย

- ๑.๑ บุคคลทั่วไป จำนวน ๓ รางวัล ได้แก่
 - ๑.๑.๑ รองศาสตราจารย์ ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ
 - ๑.๑.๒ นางศิริพร สะโครบาเน็ค
 - ๑.๑.๓ นางสาวสุรินทร์ พิมพ์า
- ๑.๒ เด็กและเยาวชน จำนวน ๓ รางวัล ได้แก่
 - ๑.๒.๑ พลังพลเมืองเยาวชนสงขลา (กลุ่มเยาวชนสงขลาส่องแสง)
 - ๑.๒.๒ เครือข่ายธรรมศาสตร์อาสา
 - ๑.๒.๓ นายพงษ์นรินทร์ นนท์ก้า
- ๑.๓ บุคคลภาคสื่อมวลชน จำนวน ๓ รางวัล ได้แก่
 - ๑.๓.๑ นางสาวนิรมล เมธีสุวกุล
 - ๑.๓.๒ นายสุรชา บุญเปี่ยม
 - ๑.๓.๓ นางสาวอรอุมา เกษตรพิซผล

๒. ประเภทองค์กร ประกอบด้วย

- ๒.๑ องค์กรภาครัฐ จำนวน ๓ รางวัล ได้แก่
 - ๒.๑.๑ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย
 - ๒.๑.๒ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน บ้านกาญจนาภิเษก
 - ๒.๑.๓ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดสงขลา
- ๒.๒ องค์กรภาคเอกชน จำนวน ๓ รางวัล ได้แก่
 - ๒.๒.๑ บริษัท แทริทซ์ อินเตอร์เทรด จำกัด
 - ๒.๒.๒ มูลนิธิสุธาสิณี น้อยอินทร์ เพื่อเด็กและเยาวชน
 - ๒.๒.๓ สหภาพแรงงานไทยเรออน
- ๒.๓ องค์กรสื่อสารมวลชนหรือรายการที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน จำนวน ๓ รางวัล ได้แก่
 - ๒.๓.๑ รายการสถานีประชาชน สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
 - ๒.๓.๒ รายการสามัญชนคนไทย สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
 - ๒.๓.๓ สถานีข่าวโทรทัศน์ TNN 24

๓.๔.๒ ผลการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา

สิทธิมนุษยชนศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างสังคมที่มีการเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนจึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกคนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคเท่าเทียม การไม่เลือกปฏิบัติ และคุณค่าความเป็นมนุษย์ เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข โดยเป็นการศึกษาได้ทั้งในและนอกห้องเรียน หรือผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ผ่านมา กสม. ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว โดยจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ประกอบด้วย (๑) โครงการ

ฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการด้านสิทธิมนุษยชน (๒) โครงการค่ายเยาวชนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในสถาบันการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๔ ครั้ง มีสถาบันการศึกษาเข้าร่วมจำนวน ๑๗ สถาบัน และ (๓) การจัดทำสื่อเผยแพร่ประสบการณ์การดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน โดยการถอดประสบการณ์การทำงานของผู้ได้รับรางวัลบุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยจัดทำเป็นหนังสือเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนเรียนรู้ ยึดถือเป็นแบบอย่าง และเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม

๓.๔.๓ ผลการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

งานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เป็นกระบวนการสำคัญในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ ข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชน ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิในประเด็นและบริบทต่าง ๆ และสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปร่วมสร้างสรรค์สังคมให้เกิดวัฒนธรรมการเคารพสิทธิมนุษยชนมากยิ่งขึ้น

ในปี ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสื่อสารความรู้ ข้อมูลและข่าวสารไปสู่ประชาชนโดยการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ ดังนี้

๑) การเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนผ่านสื่อต่าง ๆ

๑.๑) สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่

(๑)การจัดทำจดหมายข่าว “มุมมองสิทธิ” เผยแพร่แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ทั่วประเทศ ได้แก่ องค์การภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หอสมุด โรงพยาบาล ภาควิชาหรือหน่วยงานทุกภาคส่วน และประชาชนผู้สนใจทั่วไป จัดพิมพ์รายเดือน รวม ๑๒ ฉบับจำนวนพิมพ์ครั้งละ ๓๐,๐๐๐ ฉบับ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๓๖๐,๐๐๐ ฉบับ

(๒) จัดทำหนังสือ/คู่มือเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในเรื่องหรือประเด็นต่าง ๆ เช่น ๑๐ เรื่องเด่นสิทธิมนุษยชน ด้านกฎหมายและการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การอนุวัติกฎหมายไทยตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และเพื่อเตรียมรองรับ

การเข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ รวมทั้งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองมิให้บุคคลถูกบังคับให้สูญหาย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการคุ้มครองสิทธิของผู้อพยพหนีภัยสงครามและข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ โดย กสม. คู่มือการทำความเข้าใจสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามหลักสิทธิมนุษยชน ธุรกิจเรื่องสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง International Women's Rights Watch Asia Pacific และแนวทางการขึ้นสู่อุตสาหกรรมตามกระบวนการทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ตามหลักศาสนาอิสลาม เป็นต้น

๑.๒) สื่อประชาสัมพันธ์องค์กรในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ กระเป๋ాผ้า ปากกา สมุดบันทึก พัด แผ่นพับ โปสเตอร์เผยแพร่

๑.๓) สื่อทางไกล

(๑) การผลิตรายการวิทยุออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้ ข่าวสาร และสถานการณ์สิทธิมนุษยชนให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในวงกว้าง ได้แก่ รายการวิทยุกระจายเสียง “เพื่อสิทธิมนุษยชน” เผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ และเครือข่ายทั่วประเทศ รายการวิทยุกระจายเสียง “สำนึกของสังคม ช่วงเพื่อสิทธิมนุษยชน” เผยแพร่ทางสถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายการวิทยุกระจายเสียง รายการ “คุยกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” เผยแพร่ทางสถานีวิทยุรัฐสภา

๑.๔) การจัดนิทรรศการ

กสม. ได้จัดแสดงนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในโอกาสและสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งมีการประสานความร่วมมือในการจัดนิทรรศการสังเวยร่วมกับองค์กรภาคีเครือข่ายต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น จัดร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในการสัมมนาขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)

ประชาสัมพันธ์ แฟ้มกระดาน วิดีโอประกอบเพลงสิทธิมนุษยชน แผ่นป้ายนิทรรศการและชุดนิทรรศการส่งเสริมความรู้สิทธิมนุษยชน

(๒) การผลิตภาพยนตร์สารคดีส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เรื่อง “๓ เดชibel เสียงที่ไม่ได้ยิน” โดยมีแนวคิดหลักในการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวและการต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน เพื่อเสนอฉายในวันสิทธิมนุษยชนสากล วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ โรงภาพยนตร์ เอส เอฟ วิลด์ชีนมาศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์กรุงเทพฯ และเผยแพร่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ในเดือนเมษายน ๒๕๕๙

จัดร่วมกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินในการจัดงานผู้ตรวจการแผ่นดินสัญจรพบประชาชนในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ที่จังหวัดสุรินทร์และสุราษฎร์ธานี วันสตรีสากล ณ อาคารอิมแพ็ค ฟอรั่ม ศูนย์แสดงสินค้าและประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี และการสัมมนาเรื่อง แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมของผู้หญิงมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ โรงแรมสุโกศล กรุงเทพฯ ฯ เป็นต้น

๒) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูล สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนและกิจกรรมตามภารกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผ่านสื่อมวลชน

๒.๑) จัดทำแถลงการณ์เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน มีการจัดทำแถลงการณ์ กสม. เพื่อแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อห่วงกังวลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สุ่มเสี่ยงหรือมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน จำนวน ๑๑ เรื่อง เช่น เรื่องการห้ามเจ้าหน้าที่ผู้หญิงตั้งครรภ์ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และขอขึ้นชมกระทรวงแรงงานในการให้ข้อมูลต่อสาธารณชน เรื่องสิทธิเด็กอันเนื่องเกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษา กรณีคัดค้านนโยบายยุบควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก เรื่องข้อเรียกร้องยุติการกระทำ ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเรื่องการยกย่องรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นต้น

๒.๒) จัดทำข่าวแจกสื่อมวลชน (Press Release) จำนวน ๑๖ กรณี เช่น กสม. ขอขึ้นชมและสนับสนุนคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ กรณีบัญญัติคำว่า เพศสภาพไว้ในหมวดสิทธิและเสรีภาพ การยกย่องรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กสม. สนับสนุนการแก้ไขกฎหมายเพื่อกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก และความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. เป็นต้น

๒.๓) จัดทำข่าวประชาสัมพันธ์ จำนวน ๔ กรณี ได้แก่ การแจ้งความดำเนินคดีอาญา กรณีบุคคลปลอมใบเสร็จรับเงินของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีคณะกรรมการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (SCA) ภายใต้คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ICC) เสนอลดระดับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของไทยจากสถานะ A เป็น B ผลการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๓ (เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘) และผลการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๓ จำนวน ๒ คน (วันที่ ๒๖ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘)

๓) การจัดสัมมนา เวทีสาธารณะ และกิจกรรมอื่น ๆ

กสม. ได้จัดสัมมนา เวทีสาธารณะ และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือกับเครือข่าย และส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในประเด็นต่าง ๆ ให้แก่สาธารณชน เช่น การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน สำหรับสื่อมวลชน” โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค ๒ พื้นที่ ได้แก่ ภาคอีสาน จังหวัดขอนแก่น และภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช การจัดประกวด Talk Show ครั้งที่ ๒ ระดับอุดมศึกษา การจัดแข่งขันได้สาระว่าที่ “เดี่ยวไม่โครโฟน...ให้โดนเรื่องสิทธิ” ส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน และการจัดเวทีสาธารณะ

เพื่อเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การระดมความคิดเห็นเพื่อให้ข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของสังคมในปัจจุบัน เป็นต้น

กสม. ทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานความร่วมมือในการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาชนทั่วไป อันจะนำไปสู่การกำหนดกลไกการทำงานร่วมกันที่จะทำให้เกิดการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินการด้านส่งเสริมและประสานความร่วมมือเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๓.๕ การประสานงานเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน

กสม. ทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานความร่วมมือในการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาชนทั่วไป อันจะนำไปสู่การกำหนดกลไกการทำงานร่วมกันที่จะทำให้เกิดการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินการด้านส่งเสริมและประสานความร่วมมือเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๓.๕.๑ ผลการดำเนินงานการสร้างเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน

กสม. มีหน้าที่ในการสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชนร่วมกับองค์กรและภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาสังคม โดยมุ่งเน้นการประสานการทำงานกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก โดยได้ขยายการทำงานทั้งในระดับนโยบายกับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และขยายเครือข่ายการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนไปยังกลุ่มอาจารย์และบุคลากรด้านการศึกษาคณาจารย์และนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑) การทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงาน กสม. ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนกับสถาบันการศึกษาในภูมิภาคต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาด้านสิทธิมนุษยชน สร้างความร่วมมือทางวิชาการ จัดกิจกรรมสร้างความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชน การพัฒนาศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่กลุ่มอาจารย์และบุคลากรด้านการศึกษานักศึกษา ประชาชนในพื้นที่และชุมชนโดยรอบสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ ยังเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนในสถาบันอุดมศึกษาอีกด้วย

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ สำนักงาน กสม. ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อขยายการทำงานให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคในภาคกลาง ๑๐ สถาบัน และภาคเหนือ ๙ สถาบัน รวม ๑๙ สถาบัน ซึ่งปัจจุบัน กสม. มีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงาน กสม. รวมทั้งสิ้น ๕๐ แห่ง

๒) โครงการฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการด้านสิทธิมนุษยชน

โครงการฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการด้านสิทธิมนุษยชนเป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสำนักงาน กสม. เป็นการจัดฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าใจกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และขยายเครือข่ายการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษา

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้จัดการฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการฯ จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๙ - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ โรงแรมนาซ่าบุรี อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจากผู้แทนมหาวิทยาลัยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๗ สถาบัน จำนวน ๑๐๐ คน และเมื่อวันที่ ๑๔ - ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในภาคใต้ ณ อ่าวฉลองวิลลา รีสอร์ท แอนด์ สปา จังหวัดภูเก็ต โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจากผู้แทนมหาวิทยาลัยในพื้นที่ภาคใต้ ๙ สถาบัน จำนวน ๗๐ คน

๓) โครงการค่ายเยาวชนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

โครงการจัดค่ายเยาวชนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชน และนำความรู้ไปจัดทำกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในสถาบันและขยายไปในพื้นที่และชุมชน กสม. ได้ขยายเครือข่ายการทำงานไปยังนิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นแกนหลักในการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมและคุ้มครอง

สิทธิมนุษยชนในสถาบันอุดมศึกษา

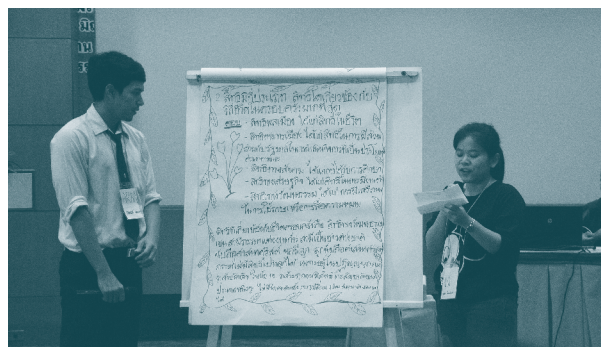
ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ มีการจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ๔ ครั้ง มีสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งผู้แทนเข้าร่วมกิจกรรมรวม ๑๗ สถาบัน จำนวนทั้งสิ้น ๒๖๐ คน ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โกลด์เมทเท่น วังน้ำเขียว รีสอร์ท อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากมหาวิทยาลัย ๔ สถาบัน จำนวน ๘๐ คน

- ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๖ - ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ อุบลบุรีรีสอร์ท จังหวัดอุบลราชธานี มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากมหาวิทยาลัย ๔ สถาบัน จำนวน ๘๐ คน

- ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒ - ๕ เมษายน ๒๕๕๘ ณ นาซ่าบุรีรีสอร์ท อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากมหาวิทยาลัย ๔ สถาบัน จำนวน ๘๐ คน

- ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๔ - ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ โรงแรมเชียงคนริเวอร์เมาเท่น อำเภอเชียงคน จังหวัดเลย มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากมหาวิทยาลัย ๕ สถาบัน จำนวน ๑๐๐ คน

๓.๕.๒ ผลการดำเนินงานการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย

กสม. ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย โดยการสนับสนุนการแสดงความคิดเห็นและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคม ตลอดจนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย ดังนี้

๑) การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายภาคประชาสังคม

กสม. ดำเนินกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายต่างๆ รวมทั้งภาคประชาสังคม โดยร่วมจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการทำงาน การพัฒนา และสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนเพื่อเสนอต่อการร่างรัฐธรรมนูญ โดยได้จัดให้มีกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายต่างๆ เช่น เมื่อวันที่ ๘ - ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ได้จัดให้มีโครงการอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิมนุษยชน “สิทธิมนุษยชนสิทธิของประชาชนที่ต้องได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญ” ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์คอนเวนชั่น เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมโครงการจากภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกภาคเหนือ และภาคใต้ จำนวน ๑๐๐ คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเรื่องสิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชนที่จะต้องปรากฏในรัฐธรรมนูญ และกำหนดทิศทางการดำเนินงานของเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ต่างๆ ในการทำกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชน และเมื่อวันที่ ๔-๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จัดโครงการประสานงานและสนับสนุนเครือข่ายด้านสิทธิมนุษยชน เรื่อง “กรอบแนวคิดสิทธิชุมชนกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ควรทำอย่างไร” ณ ดันหัวรีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีผู้เข้าร่วมโครงการเป็นแกนนำเครือข่ายผู้ทำงานด้านสิทธิชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๕๐ คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเรื่องสิทธิมนุษยชน และสิทธิชุมชนที่จะต้องปรากฏในรัฐธรรมนูญ และกำหนดกรอบด้านสิทธิชุมชน และสิทธิของประชาชนในรัฐธรรมนูญ

๒) การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายในสถาบันอุดมศึกษา

กสม. ได้จัดกิจกรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โดยแบ่งการจัดกิจกรรมเป็น ๒ ประเภท คือ โครงการสัมมนา/อบรมให้ความรู้ ๒๑ กิจกรรม และโครงการจัดการประกวด ๔ กิจกรรม รวมทั้งสิ้น ๒๕ กิจกรรม เช่น โครงการเทิดพระเกียรติพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา การเสวนาเรื่อง “สิทธิผู้ต้องขังหญิง” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และโครงการจัดประกวดภาพถ่ายและเรียงความในโครงการณรงค์ป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนในสถาบันอุดมศึกษา และการสร้างความตระหนักรู้ในสิทธิมนุษยชนเพื่อป้องกันปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นต้น

๓.๖ การศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน

การส่งเสริมการศึกษาวิจัยและการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนเป็นภารกิจหลักสำคัญประการหนึ่งของ กสม. ในระยะเวลาที่ผ่านมา กสม. ได้สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนางาน รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและกฎหมายเพื่อเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ต่อสถาบันการศึกษา ผู้สนใจ และประชาชนทั่วไป

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนและการขับเคลื่อนผลการศึกษาวิจัยเผยแพร่สู่สังคม ทั้งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อการใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดพิมพ์รายงานการศึกษาวิจัยเป็นหนังสือเผยแพร่โดยจัดตั้งให้ห้องสมุดของสถาบันการศึกษา และหน่วยงานราชการ และเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ ซึ่งมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๖.๑ การศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน จำนวน ๕ เรื่อง มีรายละเอียดดังนี้

๑) การศึกษาวิจัย เรื่อง “ผังเมืองกับการคุ้มครองสิทธิชุมชนและสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน” ผู้ศึกษาวิจัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (อาจารย์การนิ สวัสดิ์รักษ์)

สาระสำคัญ เป็นการศึกษากรณีร้องเรียนของประชาชนและชุมชนในประเด็นผลกระทบจากการจัดการด้านผังเมืองที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิชุมชน เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ทางวิชาการด้านผังเมืองและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนวทางแก้ปัญหาเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิชุมชนและสิทธิการมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายสาธารณะด้านผังเมือง ทั้งในช่วงก่อนการวางผัง ในระหว่างการวางผัง หลังการประกาศบังคับใช้ผังเมือง และการนำผังเมืองไปใช้ประโยชน์เพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะกระบวนการผังเมืองให้เป็นไปเพื่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิชุมชน

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า มีข้อสรุปประเด็นปัญหา (๑) ด้านโครงสร้าง การดำเนินการ และการปฏิบัติตามผังเมือง ยังมีปัญหา และข้อจำกัดเนื่องด้วยคณะกรรมการผังเมืองเป็นเพียงองค์กรบริหารการกำกับ ดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย และให้ความเห็นชอบในการจัดทำผังเมืองรวมก่อนนำเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ส่วนกรมโยธาธิการและผังเมืองไม่มีอำนาจสั่งการประสานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแนวทางของผัง/แผนพัฒนาที่ยกกฎกระทรวงผังเมืองรวมไปกำหนดในแผนงานโครงการพัฒนาในพื้นที่ได้ มีผลทำให้ไม่มีการดำเนินการให้เป็นไปตามผัง/แผนโครงการพัฒนาแบบท้ายกฎกระทรวงผังเมืองรวมในหลายกรณี (๒) ด้านสิทธิชุมชนและสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการผังเมือง มีประเด็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ สิทธิในข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการผังเมือง ทั้งในช่วงระหว่างผังรื้อประกาศความล่าช้าในการประกาศและกรณีผังเมืองหมดอายุการบังคับใช้ ช่วงระหว่างการดำเนินการวางผัง และช่วงหลังประกาศใช้บังคับ (๓) ด้านกฎหมายมีประเด็นปัญหาด้านกฎหมายผังเมืองที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิชุมชนและสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งในช่วงระหว่างการจัดทำผังเมือง ช่วงระหว่างรื้อประกาศบังคับใช้ผังเมือง และช่วงหลังประกาศบังคับใช้ผังเมือง และ (๔) กรณีกฎกระทรวงเกี่ยวกับผังเมืองรวมหมดอายุบังคับใช้

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว ได้มีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมโยธาธิการและผังเมือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการผังเมือง สำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา และหน่วยงานที่กำหนดนโยบายเชิงพื้นที่ เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๒) การศึกษาวิจัย เรื่อง “ทางเลือกเชิงนโยบายการแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยในค่ายพักพิงชั่วคราว”

ผู้ศึกษาวิจัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ดร.มาลี สิทธิเกรียงไกร)

สาระสำคัญ เป็นการศึกษาการดำเนินชีวิตของผู้ลี้ภัยภายใต้สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในปัจจุบัน โดยประเมินความต้องการในการเตรียมความพร้อมเพื่อการส่งคืนผู้ลี้ภัยและครอบครัวกลับสู่ถิ่นฐาน เพื่อวิเคราะห์แนวทางการส่งกลับประเทศต้นทางและทางเลือกอื่น ๆ ของผู้ลี้ภัยโดยสมัครใจ ความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิต ภายใต้บริบทด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยได้คัดเลือกพื้นที่พักพิงชั่วคราว ๓ แห่ง ได้แก่ จังหวัดตาก (พื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านแม่หละ และบ้านนุโพ) จังหวัดราชบุรี (พื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านถ้ำหิน) และจังหวัดแม่ฮ่องสอน (พื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านใหม่ในสอย) และเก็บข้อมูลด้วยวิธีการทางมานุษยวิทยา

ทางเลือกเชิงนโยบาย

การแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยในค่ายพักพิงชั่วคราว

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า (๑) สถานการณ์ชายแดนและค่ายผู้ลี้ภัยการอพยพหนีภัยสงครามของผู้คนจากประเทศพม่า/เมียนมาร์ในบริเวณชายแดนไทยจำนวนมาก ซึ่งรัฐบาลไทยได้จัดตั้งพื้นที่พักพิงชั่วคราวขึ้นบริเวณชายแดนหลายจุด โดยปัจจุบันเหลือค่ายผู้ลี้ภัย ๙ แห่ง ภายใต้การดูแลของกระทรวงมหาดไทย และเนื่องจากประเทศไทยมิได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ.๑๙๕๑ ประเทศไทยจึงไม่ยอมรับว่ามี “ผู้ลี้ภัย” อยู่ในประเทศตนเอง คนเหล่านี้จึงได้รับการนิยามว่าเป็น “ผู้หนีภัยจากการสู้รบ” การให้ความช่วยเหลือดูแลคนเหล่านี้ จึงเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม นอกจากนี้ยังมีองค์กรสากล เช่น สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: OHCHR) เป็นหน่วยงานที่เข้ามาดูแลให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งคัดกรองผู้ลี้ภัยจำนวนหนึ่งให้เดินทางไปประเทศที่สาม (๒) การจำแนกประชากรในค่ายผู้ลี้ภัย พบปัญหาในการสำรวจจำนวนประชากรเนื่องจากผู้ลี้ภัยเป็นกลุ่มประชากรที่มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา UNHCR ได้แบ่งผู้ลี้ภัยออกเป็น ๓ กลุ่มคือ ผู้ลี้ภัยจากการสู้รบที่ได้รับการขึ้นทะเบียน (Registered) ผู้ลี้ภัยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนประเภท Pre-Screening และผู้ลี้ภัยที่ไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ UNHCR ซึ่งเป็นกลุ่มที่มาพักอาศัยในค่ายผู้ลี้ภัยในช่วงหลัง พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งไม่ใช่ผู้อพยพเข้ามาในฝั่งประเทศไทยอันเนื่องมาจากการสู้รบโดยตรง

(๓) เงื่อนไขทางสังคม การเมือง ขาดพื้นฐานในการเตรียมการเพื่อส่งผู้ลี้ภัยกลับคืนสู่ถิ่นฐานจะต้องเข้าใจภูมิหลังทางสังคมการเมืองและจิตวิทยาที่มีความละเอียดอ่อนของผู้ลี้ภัยด้วย เนื่องจากผู้ลี้ภัยมีภูมิหลังที่หลากหลายทั้งผู้ลี้ภัยที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่มีความขัดแย้งกับรัฐบาลพม่า/เมียนมาร์ ผู้ลี้ภัยที่ไม่ต้องการเดินทางกลับประเทศจนกว่าจะมีสันติภาพอย่างแท้จริง ผู้ลี้ภัยที่เป็นเยาวชนหรือผู้ลี้ภัยที่เกิดและเติบโตในค่ายผู้ลี้ภัย รวมถึงผู้ลี้ภัยที่นับถือศาสนาอิสลาม (๔) การเตรียมการส่งกลับ ทั้งเป็นการเตรียมตัวของผู้ลี้ภัยเอง และโดย UNHCR และองค์กรภาคประชาสังคม

จากผลการศึกษาวิจัยมีข้อเสนอแนะ กล่าวคือ (๑) ข้อเสนอแนะทางเลือก ควรมีการทบทวนการนิยามผู้ลี้ภัย โดยคำนึงถึงหลักการสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและแนวคิดการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่ เปลี่ยนมุมมองที่มีต่อผู้ลี้ภัยให้เป็นการมองว่าผู้ลี้ภัยเป็น “ผู้ที่มีศักยภาพ” รวมทั้งแนวคิด

และวิธีการปฏิบัติต่อผู้ลี้ภัยจากการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมไปสู่แนวคิดการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม นโยบายต่อผู้ลี้ภัยที่หลากหลาย รัฐบาลไทยควรพิจารณาคัดเลือกและพัฒนาผู้ลี้ภัยในวัยหนุ่มสาวให้มีโอกาสในการทำงานการพัฒนาพื้นที่ชายแดน หรือในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๒) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การส่งผู้ลี้ภัยชาวมุสลิมคืนกลับสู่ถิ่นฐาน โดยรัฐควรมีนโยบายในการเตรียมการส่งกลับเฉพาะเพื่อให้ความคุ้มครองผู้ที่มีวัฒนธรรมและการนับถือศาสนาที่แตกต่างออกไป รวมทั้งสนับสนุนให้มีการศึกษา ทำความเข้าใจปัญหาและความต้องการของผู้ลี้ภัยชาวมุสลิม รวมทั้งนโยบายการสร้าง “ชุมชนในจินตนาการ” นโยบายการรองรับผู้ลี้ภัยที่ประสงค์จะอยู่ในประเทศไทย (Local Integration) ควรให้โอกาสแก่ผู้ลี้ภัยได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกที่จะอาศัยอยู่ในประเทศไทย และทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับพื้นที่ “ชายแดน” และชุมชนชายแดน

๓) การศึกษาวิจัย เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐ” (ผู้ศึกษาวิจัย : นายสถิตย์พงษ์ สุขชูเกียรติ)

สาระสำคัญ เป็นการศึกษาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่ดินที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการที่ดินโดยตรง และขอบเขตกำหนดโดยแผนที่แนบท้ายหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขของหน่วยงานเหล่านั้น และศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทับซ้อนแนวเขตที่ดินของเขตอนุรักษ์กับที่ดินของรัฐประเภทอื่น ๆ ที่รัฐจัดสรรให้กับประชาชน รวมทั้งศึกษาปัญหาข้อขัดแย้งในสิทธิการถือครองทำประโยชน์ในพื้นที่กรณีศึกษา สาเหตุของปัญหาและการแก้ไขปัญหา รวมไปถึงกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดพื้นที่กรณีศึกษาตามการร้องเรียนของประชาชนต่อ กสม. โดยให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญ คือ การกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐทับซ้อนกับพื้นที่ที่อยู่อาศัยและพื้นที่ของชุมชนจำนวนมาก การกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐทับซ้อนในพื้นที่เดียวกันหลายหน่วยงาน และพื้นที่ระบบนิเวศและวิถีชีวิตของชุมชนที่หลากหลายแตกต่างกัน โดยได้คัดเลือกพื้นที่ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ราชบุรี นครราชสีมา สกลนคร ลำปาง สุราษฎร์ธานี และพัทลุง

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่มีความก้าวหน้าเท่าที่ควร และไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างการมีส่วนร่วม ข้อมูลข่าวสาร และการกระจายอำนาจ ในการพิจารณาออกกฎกระทรวงหรือพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้มีแผนที่แนบท้ายอันถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายมีความล่าช้า เกิดความผิดพลาด และไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริงในพื้นที่ที่กำหนดในรูปแผนที่ในการจำแนกที่ดิน และการกำหนดแนวเขตที่ดินเพื่อการพัฒนาประเทศและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติล้ำสมัย และไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริงตามความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ตามศักยภาพของพื้นที่ การกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐมีการทับซ้อนกันและไม่สามารถตกลงกันได้ปัญหาการทับซ้อนแนวเขตระหว่างหน่วยงาน และหน่วยงานของรัฐกำหนดแนวเขตโดยประชาชนไม่ทราบข้อมูลในพื้นที่จริง แม้พบข้อผิดพลาดก็ยังไม่ได้มีการแก้ไขหรือแก้ไขล่าช้า ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ทำให้เกิดการโต้แย้งและไม่ยอมรับ ทั้งยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ที่มีผลกระทบกับระบบนิเวศส่งผลถึงประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ถูกกำหนดขอบเขตให้เป็นเขตพื้นที่สงวนหวงห้ามของรัฐเป็นผู้กระทำผิดตามกฎหมาย วิถีชีวิตที่เปลี่ยน

ไปกระทบสิทธิของประชาชน ละเมิดสิทธิมนุษยชน และไม่มีหน่วยงานใดเข้ามารับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ กระบวนการยุติธรรมที่ใช้กับผู้ถูกระบุว่ากระทำผิดกฎหมายจากผลของการกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐยังขาดความเป็นธรรม มีการเลือกปฏิบัติ และใช้ระยะเวลานาน กระทบต่อผู้ยากจนที่ถูกดำเนินคดี ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหากได้ดำเนินการกำหนดแนวเขตพื้นที่สงวนหวงห้ามของรัฐหรือกรณีแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการกำหนดแนวเขตไว้แล้ว ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนในการกำหนดแนวเขตหรือในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จะทำให้รัฐและประชาชนได้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงนำมาประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้มีการยอมรับไม่มีข้อโต้แย้งส่งผลให้ไม่ต้องการให้แก้ไขปัญหากันอีกในอนาคต

รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง

การมีส่วนร่วม ของประชาชนในการกำหนด แนวเขตที่ดินของรัฐ

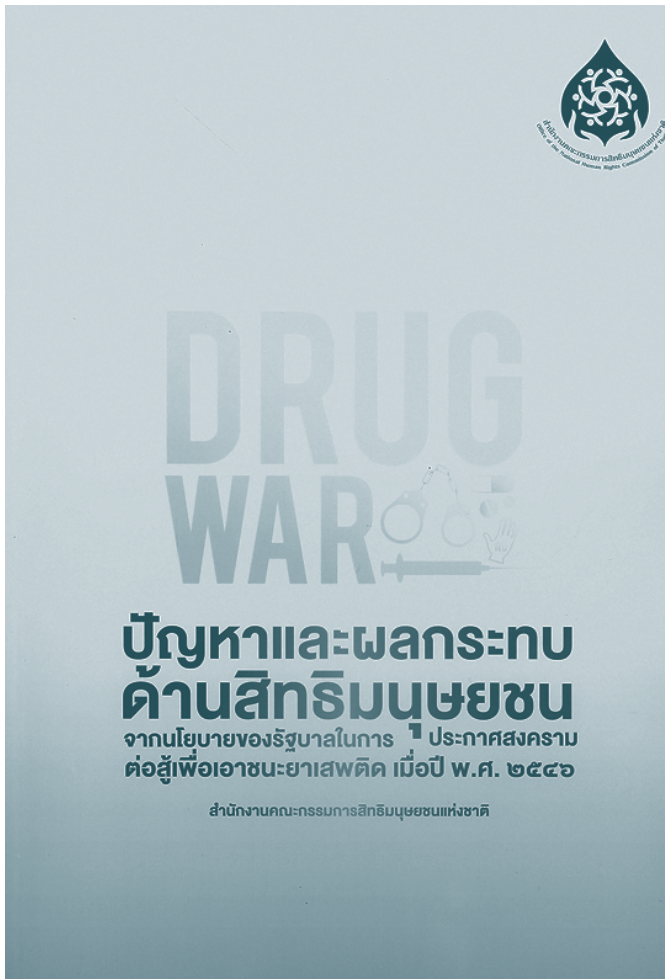

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จากผลการศึกษาวิจัยฯ มีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ ซึ่งควรพิจารณาและดำเนินการในทุกบริบทให้เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ต้องให้ประชาชนที่มีส่วนได้เสียกับการกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวเขตในทุกขั้นตอน คือ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์ พร้อมทั้งร่วมรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้น ควรมีการปรับปรุงจำแนกการใช้ที่ดินใหม่ตามการเพิ่มขึ้นของประชากร วิถีชีวิต อาชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชน และควรแก้ไขกำหนดแนวเขตใหม่ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงอย่างรวดเร็วปรับปรุงกฎหมายทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการกระจายอำนาจ ให้เป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน เพื่อให้เห็นความสอดคล้องกันของ ขั้นตอนทั้ง ๓ ด้าน ให้มีความชัดเจนว่าการดำเนินการของรัฐในการ ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วม และการกระจายอำนาจ ให้รัฐจัดตั้งส่วนราชการให้มีหน้าที่ในการจัดทำมาตรฐานระวางแผนที่ และแผนที่รูปแปลงที่ดินของรัฐ โดยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนที่ แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวงเพื่อออกเป็นกฎหมาย

นอกจากนี้ รัฐควรตั้งสำนักงานการมีส่วนร่วมขึ้นโดยให้เป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นกรม เพื่อดูแลกฎหมายฉบับนี้ และเป็นการส่งเสริม กำกับ และติดตาม ทั้งทำงานวิชาการและปฏิบัติงาน ควรแก้ไขกฎหมาย ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนประชาชนหรือชุมชนผู้ได้รับผลกระทบมีอำนาจที่จะฟ้องเรียกร้องค่าเสียหาย ค่าชดเชยจากกรณี ที่ถูกละเมิดสิทธิได้ และต้องกำหนดแผนและเป้าหมายกับการแก้ไข ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สงวนหวงห้ามของรัฐโดยกำหนดมาตรการ งบประมาณ และผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนเพื่อกำหนดให้เป็นมาตรฐาน อย่างเดียวกัน เพื่อให้มีความรวดเร็วและเป็นธรรมต่อเกษตรกรผู้ทำงาน ที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินตามการประกาศพื้นที่สงวน หวงห้ามของรัฐ และทำให้ประชาชนที่อยู่อาศัยทำประโยชน์ในพื้นที่นั้น ไม่ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ควรให้มีการดำเนินงานโดยไม่เลือก ปฏิบัติมีความเสมอภาคโดยทั่วกัน ทั้งให้ศาลพิจารณาพิพากษาคัดสิน ในประเด็นนั้นเป็นการเฉพาะ และหน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือประชาชน ที่ถูกดำเนินคดีต้องเข้าไปดำเนินการทันทีโดยมิต้องให้ประชาชนร้องขอ

๔) การศึกษาวิจัย เรื่อง “รายงานการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนจากนโยบายของรัฐบาล ในการประกาศสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖” ผู้ศึกษาวิจัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (รศ.ดร.นพวัชร นวตระกูลพิสุทธิ์)

สาระสำคัญ เป็นการศึกษาวิจัยทางกฎหมาย โดยแท้ (Juridical Research) และไม่มี ความมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ ในทางการเมืองแต่อย่างใด การศึกษากระทำโดยการค้นคว้าวิจัย เอกสาร (Documentary Research) โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูล ที่ได้จากรายงานของ “คณะกรรมการอิสระตรวจสอบ ศึกษา และ วิเคราะห์การกำหนดนโยบายปราบปรามยาเสพติดให้โทษและ การนำนโยบายไปปฏิบัติจนเกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ชื่อเสียงและทรัพย์สินของประชาชน” (คตณ.) และรายงานการศึกษา วิเคราะห์ของ “คณะกรรมการตรวจสอบผู้รับผิดชอบเชิงนโยบาย” ตลอดจนศึกษากรณีตัวอย่างจากต่างประเทศ การศึกษาเรื่อง ร้องเรียนของผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายดังกล่าว การจัดประชุมกลุ่มย่อย (focus group) และรับฟังข้อเท็จจริง และรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ จากครอบครัวของผู้เสียหายและบุคคล ฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคใต้ รวมทั้งมีการรับฟังความคิดเห็นจากนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า ภายหลังจากการ ดำเนินนโยบายปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล มีคดีฆาตกรรมเกิดขึ้น เป็นจำนวน ๒,๖๐๔ คดี และมีผู้เสียชีวิตจำนวนทั้งสิ้น ๒,๘๗๓ คน ซึ่งเป็นจำนวนสูงผิดปกติเมื่อเปรียบเทียบกับคดีฆาตกรรมในช่วงระยะเวลา เดียวกันก่อน (พ.ศ. ๒๕๔๔ – พ.ศ. ๒๕๔๕) และหลังการดำเนินนโยบาย ดังกล่าว (พ.ศ. ๒๕๔๗ – พ.ศ. ๒๕๔๘) ก่อปรกัมีเรื่องราวร้องเรียนเกี่ยวกับการ กระทำความผิดอาญาซึ่งเป็นการกระทำความผิดเป็นการละเมิด สิทธิมนุษยชนต่อ กสม. เป็นจำนวนมากซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบและ ความเสียหายต่อประชากรพลเรือนอย่างกว้างขวาง รายงานการศึกษา วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพการณ์และสภาพปัญหา นโยบายปราบปราม ยาเสพติดของไทยและเม็กซิโก มีผลการศึกษาโดยสรุป ดังนี้

(๑) สภาพการณ์และสภาพปัญหาโดยรวมจากนโยบายของรัฐบาลในการประกาศสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดของรัฐบาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ พบว่า (๑) ปัญหาของการกำหนดและการดำเนินนโยบายในการทำสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดของรัฐบาลสะท้อนให้เห็นปัญหาในทุกชั้นของการดำเนินการ โดยแบ่งออกได้เป็น ๔ ชั้น ได้แก่ ชั้นที่หนึ่ง: ชั้นการกำหนดนโยบายของรัฐบาลในการทำสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ชั้นที่สอง: ชั้นการนำนโยบายของรัฐบาลในการทำสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ชั้นที่สาม: ชั้นผลการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการทำสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด และ ชั้นที่สี่: ชั้นการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายดังกล่าว (๒) สถานะทางกฎหมายของการกำหนดและการดำเนินนโยบายในการทำสงครามต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดของรัฐบาลฯ มีองค์ประกอบความผิดเข้าลักษณะของการก่อ “อาชญากรรมร้ายแรงระหว่างประเทศ” ในลักษณะของการก่อ “อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ” (“Crime against humanity”) ตามนัยแห่งข้อ ๗ ของธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ (The Rome Statute of the International Criminal Court) ซึ่งธรรมนูญกรุงโรมฯ มีสถานะเป็น “กฎหมายบังคับเด็ดขาด” (“jus cogens”) เหนือกฎเกณฑ์หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ๆ ภายในของประเทศต่าง ๆ นโยบายดังกล่าวเป็นการก่ออาชญากรรมต่อมนุษยชาติ เนื่องจากเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิดอาญาในลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับบุคคลให้สูญหาย การฆ่าคนตาย การยึดทรัพย์สินโดยมิชอบ ซึ่งการกระทำความผิดอาญาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วน “เป็นส่วนหนึ่ง” ของ “การโจมตี” หรือ “การประทุษร้าย” ต่อ “ประชากรพลเรือน” (“attack directed against any civilian population”) “ในวงกว้าง” (“widespread”) หรือ “อย่างเป็นระบบ” (“systematic”)

นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบาย ตลอดจนผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในระดับต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่นายกรัฐมนตรีกำหนด เมื่อผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเหล่านี้ได้รับรายงานการดำเนินนโยบายดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการหรือหน่วยงานปฏิบัติต่าง ๆ กลับมิได้เสนอให้ยับยั้งการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผิดพลาดแต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อมีการรายงานการเสียชีวิตของประชากรพลเรือนจำนวนมากทั่วภูมิภาคของประเทศไทย และรายงานข้อมูลดีที่ครอบคลุมของผู้เสียหายร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งพนักงานสอบสวนเสนอให้งดการสอบสวนโดยมิชอบ ผู้บริหารระดับสูงเหล่านี้ก็ได้สั่งการให้มีการตรวจสอบหรือสอบสวนการเสียชีวิตของประชากรพลเรือนในช่วงเวลาดังกล่าว และมีได้สั่งการให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาให้ถูกต้องชอบธรรมตามหลักนิติธรรม (Rule of Law) และนิติรัฐ (Legal State) แต่ประการใด หากแต่ปล่อยให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเช่นนั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชากรพลเรือนอย่างกว้างขวางและเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองระดับสูงเหล่านี้จึงมีความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาด้วย

(๒) สภาพการณ์และสภาพปัญหาโดยรวมของเหตุการณ์ กวาดล้างยาเสพติดในประเทศเม็กซิโก พบว่า ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖ (พ.ศ. ๒๕๔๙) นายเฟลิเป้ คาลเดรอน ประธานาธิบดีของประเทศเม็กซิโก ได้จัดทำนโยบาย “ทำสงครามกับยาเสพติด” (the “war on drugs”) อันนำมาซึ่งปัญหาการก่ออาชญากรรมร้ายแรงในลักษณะต่าง ๆ เกิดขึ้น “ในวงกว้าง” “อย่างต่อเนื่อง” และ “อย่างเป็นระบบ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่าในระหว่างระยะเวลาดำเนินนโยบาย ดังกล่าวตลอดหกปีนั้นมีบุคคล “ถูกลักพาตัว” หรือ “ถูกบังคับให้สูญหาย” อย่างกว้างขวาง (widespread enforced disappearances) เป็นจำนวนมากถึงขนาดผิดปกติ จากปัญหาดังกล่าวได้ผลักดันให้เกิดกระแสการต่อต้านและเรียกร้องอย่างกว้างขวางของประชาชนชาวเม็กซิโกที่ได้รับผลกระทบ และกระแสเรียกร้องจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์กรเฝ้าระวังด้านสิทธิมนุษยชนที่ต้องการให้รัฐบาลทำความจริงให้ปรากฏ และเยียวยาความเสียหายที่ประชาชนชาวเม็กซิโกผู้บริสุทธิ์จำนวนมากได้รับจากการดำเนินนโยบายทำสงครามกับยาเสพติดที่ใช้ความรุนแรงของรัฐบาลของนายเฟลิเป้ โดยนายเอนริเก เปนา เนโต (Enrique Pena Nieto) ประธานาธิบดีในสมัยต่อมาของประเทศเม็กซิโก ได้มีมาตรการในการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วยการจัดการในด้านต่าง ๆ เช่น (๑) การแก้ไขปัญหาในมิติภายในประเทศ รัฐบาลได้จัดตั้ง “หน่วยงานอัยการพิเศษเพื่อดูแลเหยื่ออาชญากรรม” (the Special Prosecutor’s Office for Attention to Victims of Crimes - PROVICTIMA) เพื่อทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่ครอบครัวของผู้เสียหายเป็นการเฉพาะ และมีความพยายามของครอบครัวของผู้เสียหาย กลุ่มพิทักษ์สิทธิมนุษยชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่วนการแก้ไขปัญหาใน

มิติระหว่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เรียนรู้เทคนิคและทักษะในการสอบสวนการกระทำอันเป็นการบังคับบุคคลให้สูญหายไปด้วยในตัวเอง ซึ่งเป็นการก่ออาชญากรรมที่มีเงื่อนไขการดำเนินการเป็นการเฉพาะและแตกต่างไปจากการกระทำความผิดอาญาทั่วไป (๒) การปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐบาลแห่งประเทศเม็กซิโกมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการกระทำอันเป็นการบังคับบุคคลให้สูญหาย ซึ่งนอกจากการปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การคุ้มครองมิให้บุคคลถูกบังคับให้สูญหายตามที่กำหนดในอนุสัญญาทั้งหลายแล้ว

จากผลการศึกษาวิจัยได้มีข้อเสนอแนะใน ๒ ลักษณะ ดังนี้

- (๑) ข้อเสนอแนะเพื่อการคืนความเป็นธรรมให้แก่ผู้เสียหายและครอบครัวของผู้เสียหาย ประกอบด้วยข้อเสนอแนะ ๓ ประการ ได้แก่ (๑) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำความจริงให้ปรากฏ (๒) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเยียวยาความเสียหายให้แก่ครอบครัวของผู้เสียหาย และ (๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ
- (๒) ข้อเสนอแนะเพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และป้องกันมิให้องค์กรของรัฐกำหนดนโยบายที่เป็นการเปิดโอกาสให้มีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้นอีกในอนาคต ประกอบด้วยข้อเสนอแนะ ๓ ประการ ได้แก่ (๑) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย (๒) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีเกี่ยวกับการกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และ (๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

๕) การศึกษาวิจัย เรื่อง “มาตรฐานและแนวทางการดำเนินงานของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” ผู้ศึกษาวิจัย : มูลนิธิพัฒนาประสิทธิภาพในราชการ โดยสถาบันที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในราชการ (นายอดิศักดิ์ กัญชร ณ ออยุธยา)

สาระสำคัญ เป็นแนวทางการทำงานที่เป็นมาตรฐานสำหรับการดำเนินงานของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และใช้อ้างอิงในการปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ มีความน่าเชื่อถือ มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และได้รับการยอมรับจากทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ทั้งนี้ เนื้อหาส่วนใหญ่จะอ้างอิงจากหลักการปารีส (Paris Principle) และผลการทบทวนเอกสารวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ และจัดทำโดยองค์กรระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน เช่น สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights : OHCHR)

จากรายงานการศึกษาวิจัย พบว่า สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจจำเป็นต้องมีเพื่อให้ครบถ้วนตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักการปารีสและแนวทางการประเมินของ ICC ทั้งในเรื่อง (๑) การจัดตั้ง (Establishment) (๒) ความเป็นอิสระ (Independence) ทั้งการปฏิบัติงานตามกฎหมาย การบริหารงบประมาณ การแต่งตั้งและการถอดถอนจากตำแหน่ง (๓) ความหลากหลายในองค์ประกอบของผู้มีอำนาจตัดสินใจ (๔) โครงสร้างในการบริหารจัดการองค์กร (Organizational Infrastructure) ที่เหมาะสมและเป็นมาตรฐานทั้งการเข้าถึง (accessibility) การบริหารและพัฒนาองค์กร (Human Resource Management and Organization Development) หลักการปารีสได้กำหนดมาตรฐานบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างน้อย ๕ งานสำคัญ คือ (๑) บทบาทในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (Promotional Function) (๒) บทบาทในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (Protecting Function) และการทำงานกึ่งตุลาการ (Quasi-Judisdictional Function) (๓) บทบาทในการให้คำปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชน (Advisory Function) (๔) บทบาทในการเฝ้าระวังสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (Monitoring Function) และ (๕) บทบาทในการทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและองค์กรอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ (Relationship with Stakeholders and Other Bodies) ทั้งนี้ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรรักษาสมดุล (Balance) ของการปฏิบัติหน้าที่หลักทั้ง ๕ ด้านอย่างเหมาะสม ตามทรัพยากรที่จำกัด และลำดับความสำคัญตามยุทธศาสตร์และสถานการณ์ของประเทศ

อย่างไรก็ดี ในช่วงความขัดแย้งหรือสถานการณ์ทางการเมือง สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจมีบทบาทอย่างมากในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิมนุษยชน นอกจากนั้น บทบาทดังกล่าวอาจหมายถึงความพยายามที่จะส่งเสริมการเจรจาระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีการโต้แย้งหรือต่อสู้กัน หรือการส่งเสริมการจัดตั้งและขยายตัวของกลไกการสร้างสันติภาพระหว่างตัวแทนชุมชน หรือการส่งเสริมให้มีการยอมรับและการประนีประนอมในประเด็นปัญหาสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน ซึ่งอาจเป็นต้นเหตุแห่งความขัดแย้ง เพื่อให้การดำเนินการตามบทบาททั้ง ๕ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการสำนักงานควรเกิดขึ้นทันทีหลังจากที่มีการจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นในกฎหมาย ทั้งนี้ควรมียุทธศาสตร์ประกอบอย่างน้อยคือโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ การพัฒนาองค์กร และทรัพยากรทางการเงิน นอกจากนั้น เพื่อให้การดำเนินการของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นไปตามมาตรฐาน จึงควรมีการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรตามรายการประเมินความสอดคล้อง

กับหลักการปารีสตามแนบแบบฟอร์มที่กำหนดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยจากผลการทบทวนการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปรียบเทียบกับมาตรฐานสากลในการปฏิบัติงานของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ส่วนใหญ่จะพบว่ามีการดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว จึงควรมีการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ใหม่ ๆ เพื่อให้รักษามาตรฐานดังกล่าวไว้ อย่างไรก็ตาม ทางคณะที่ปรึกษามีข้อเสนอในการปรับปรุงบางส่วน อาทิ การปรับปรุงความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณ การปรับปรุงความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) การกำหนดหลักสูตรในสถาบันการศึกษา การปรับปรุงกระบวนการในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การทบทวนหลักสูตรการพัฒนาเจ้าหน้าที่ และการเตรียมการเพื่อรองรับกลไกและกระบวนการประเมินขีดความสามารถขององค์กร (Capacity Assessment) เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการของสำนักงาน กสม. เป็นไปตามแนวทางมาตรฐานอย่างสมบูรณ์

๓.๖.๒ การขับเคลื่อนผลงานการศึกษาวิจัยสู่สังคม

กสม. ได้จัดให้มีการสัมมนาเพื่อขับเคลื่อนผลงานการศึกษาวิจัยสู่สังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานการศึกษาวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในสังคมวงกว้าง และเสริมสร้างความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่จะร่วมกันผลักดันให้เกิดการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้เป็นรูปธรรม ทั้งในเชิงนโยบายและในระดับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่ (๑) เรื่อง “การประเมินศักยภาพและพัฒนาระบบงานและกระบวนการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๕๗ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐” เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุม ๗๐๙ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีผู้เข้าร่วมการสัมมนาทั้งสิ้น ๖๓ คน (๒) เรื่อง “ผังเมืองกับการคุ้มครองสิทธิชุมชนและสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน” เมื่อวันที่ ๑๘ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ ห้อง ๒๐๖ โรงแรมเซ็นทราศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ มีผู้เข้าร่วมงานทั้งหมด ๕๑ คน และ (๓) เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดแนวเขตที่ดินของรัฐ” เมื่อวันที่ ๑๘ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ ห้อง ๒๐๗ โรงแรมเซ็นทราศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์

๓.๗ การดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ บัญญัติให้ กสม. มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ ในระดับสากลและภูมิภาค กลไกด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ และองค์กรภาคประชาสังคมในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งของ กสม. ในการทำหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักการปารีสว่าด้วยสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเพื่อส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินความสัมพันธ์และความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ หน่วยงานของสหประชาชาติ และองค์กรภาคประชาสังคมระหว่างประเทศ ตลอดจนหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของต่างประเทศ ดังนี้

๓.๗.๑ ความร่วมมือในระดับสากลภายใต้กรอบคณะกรรมการประสานงานระหว่างสถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (International Coordinating Committee of National Institutions for the Promotion and protection of Human Rights หรือ ICC) ในปี ๒๕๕๘ กสม. ได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่สำคัญของ ICC ดังนี้

๑) การประชุม ICC Bureau เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมมีประเด็นหารือ เช่น เรื่องบทบาทของ ICC ในการสนับสนุนให้สถาบันสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กับคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (HRC) ภายใต้กระบวนการ UPR และการประชุม HRC การกล่าวถ้อยแถลงในที่ประชุม HRC ในนามของสถาบันสมาชิก ICC การให้ความช่วยเหลือสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหลายแห่งในการจัดทำรายงานคู่ขนาน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการประจำอนุสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ เป็นต้น และการประชุมประจำปี (ICC Annual Meeting) ครั้งที่ ๒๘ ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ภายใต้ระเบียบวาระต่าง ๆ เช่น การจัดทำกระบวนการสอบสวนระดับชาติ (National Inquiries) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทำโดยหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน หรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ บทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับระเบียบวาระว่าด้วยการพัฒนา (NHRI's and Post - 2015 Development Agenda) นอกจากนี้ ยังมีประเด็นอื่น ๆ ซึ่งที่ประชุมให้ความสนใจ เช่น ประเด็นเรื่องบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับการต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี และบทบาทที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของคนพิการ เป็นต้น

๒) การประชุม Special Event with National Human Rights Institutions

เป็นการประชุมซึ่งจัดขึ้นเป็นกรณีพิเศษในโอกาสครบรอบ European Development Day ระหว่างวันที่ ๓-๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ กรุงบรัสเซลส์ ตามคำเชิญของคณะกรรมการการยุโรป (European Commission) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเน้นบทบาทการดำเนินงานที่สำคัญของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการพัฒนา รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างสหภาพยุโรป (EU) กับ ICC การประชุมดังกล่าวได้มีการอภิปราย พร้อมกับสรุปบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการอนุวัติการตามเป้าหมายว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs)

๓) การลดสถานะของ กสม. ใน ICC จากสถานะ “A” เป็น “B”

กสม. ได้รับแจ้งจากหน่วยงาน National Institutions and Regional Mechanisms Section (NIRMS) ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) เกี่ยวกับผลการทบทวนสถานะ (re-accreditation) ของ กสม. โดยคณะกรรมการประเมินสถานะ (Sub-Committee on Accreditation - SCA) ภายใต้คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (International Coordinating Committee of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights - ICC) โดย SCA ได้ยืนยันมติให้ลดระดับ กสม. ของไทยให้อยู่ในสถานะ “B” พร้อมกับมีข้อห่วงกังวล (concern) ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ กระบวนการสรรหาและแต่งตั้ง กสม. (Selection and appointment) ความคุ้มกันและความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ (Functional immunity and independence) และการรายงานสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทันต่อเหตุการณ์ โดยสำนักงาน OHCHR แจ้งว่า กสม. มีเวลา ๒๘ วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบข้อมติของ SCA ในการคัดค้าน (challenge) มติดังกล่าวพร้อมกับให้ข้อมูลเพิ่มเติม

ในการนี้ ประธาน กสม. ได้มีหนังสือคัดค้าน (challenge) มติของ SCA โดยให้เหตุผลว่า ที่ผ่านมา กสม. ได้พยายามดำเนินการอย่างเต็มที่และต่อเนื่องในการรณรงค์ให้มีการปรับปรุงบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายจัดตั้ง กสม. ให้สอดคล้องกับหลักการปารีส อย่างไรก็ตาม กระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังไม่เสร็จสิ้น กอปรกับขณะนี้ได้มีการสรรหา กสม. ชุดใหม่ ซึ่งเพิ่งเข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และได้เตรียมที่จะจัดทำข้อเสนอต่อทั้งคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมายในประเด็นที่เป็นข้อห่วงกังวลของ SCA เกี่ยวกับกระบวนการสรรหา กสม. และการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของ กสม. ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่วนในประเด็นเรื่องความล่าช้าในการจัดทำรายงานที่เกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศนั้น กสม. ชุดใหม่จะนำข้อคิดเห็นของ SCA มาพิจารณาปรับปรุงกระบวนการทำงานของ กสม. เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป อย่างไรก็ตาม การคัดค้าน (challenge) มติของ SCA ไม่เป็นผลเนื่องจากไม่มีสมาชิก ICC Bureau ประเทศใดคัดค้าน จึงส่งผลให้ กสม. ถูกลดสถานะใน ICC จาก “A” เป็น “B” ตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา

๓.๗.๒ ความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (APF)

กรอบความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia Pacific Forum of National Human Rights Institutions หรือ APF) เป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความร่วมมือและความเข้มแข็งระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ปัจจุบัน APF มีสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเป็นสมาชิกทั้งสิ้น ๒๒ แห่ง แบ่งออกเป็นสมาชิกสามัญ (Full Members) ซึ่งมีสิทธิในการออกเสียง จำนวน ๑๕ แห่ง (ในรอบปี ๒๕๕๘ กสม. ของไทยยังคงสถานะสมาชิกสามัญใน APF ก่อนถูกลดสถานะลงในช่วงต้นปี ๒๕๕๙) และสมาชิกสมทบ หรือ Associate Members ซึ่งไม่มีอำนาจในการออกเสียง จำนวน ๗ แห่ง

ในปี ๒๕๕๘ กสม. ได้ทำงานความร่วมมือกับ APF ดังนี้

๑) การประชุมประจำปีและการประชุมใหญ่ทุก ๒ ปี

APF ได้จัดการประชุมประจำปีและการประชุมใหญ่ทุก ๒ ปี ครั้งที่ ๒๐ ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงอูลานบาตอร์ ประเทศมองโกเลีย โดยประธาน กสม. พร้อมด้วยคณะผู้แทนจากสำนักงาน กสม. โดยมีสาระสำคัญ เช่น การรับรองแผนยุทธศาสตร์การทำงานของ APF (APF Strategic Plan) การเป็นเจ้าภาพการประชุมประจำปีและการประชุมใหญ่ทุก ๒ ปี ครั้งที่ ๒๒ ของ APF การปฏิรูปการบริหารงานของ APF (APF Governance Reform) การจัดทำยุทธศาสตร์ว่าด้วยการระดมเงินทุนสนับสนุนและประเด็นอื่น ๆ เป็นต้น

๒) การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ “The role of NHRIs in promoting and protecting the rights of LGBTI in Asia – Pacific”

APF ร่วมกับโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ได้จัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่กรุงเทพฯ ซึ่งมีประเด็นสำคัญ เช่น การดำเนินความพยายามในการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการทำงาน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ การแสวงหาแนวทางในการเสริมสร้างศักยภาพโดยผ่านการฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการสนับสนุนอื่น ๆ ที่จะนำไปสู่การจัดทำแผนงานเพื่อพัฒนาการทำงานในด้านนี้ในระดับภูมิภาค รวมถึงการจัดทำข้อเสนอแนะให้แก่หน่วยงานของสหประชาชาติ และหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๓.๗.๓ ความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชน แห่งชาติในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

กรอบความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South East Asia National Human Rights Institutions Forum - SEANF) กสม. ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรอบ SEANF เนื่องจากตระหนักว่า ความร่วมมือดังกล่าวจะเป็นช่องทางในการเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานระหว่างกัน รวมทั้งการสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้มีความเข้มแข็ง เพื่อแก้ไขปัญหาที่อยู่ในความสนใจหรือมีผลกระทบร่วมกันจะทำให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ในปี ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือในกรอบ SEANF ที่สำคัญ ดังนี้

๑) การประชุมปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Technical Working Group Meeting of the South East Asia National Human Rights Institutions Forum) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ประเทศมาเลเซีย

ในการประชุมได้มีการรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือที่แต่ละประเทศรับผิดชอบ การหารือเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการถาวร บทบาทของ SEANF กับอาเซียน การดำเนินงานร่วมกับ AICHR การดำเนินงานร่วมกับ ACWC บทบาทของ SEANF ในประเด็นธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน การหารือเกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับบทบาท

การประชุมแบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ในช่วงแรกเป็น การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นการประชุมที่มีการเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วม โดยที่ประชุมได้มีการหารือเกี่ยวกับประเด็นบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และประเด็นอาเซียนและสิทธิมนุษยชน ในช่วงที่สองของการประชุม คือ การประชุมประจำปี SEANF ที่มีเฉพาะสมาชิก SEANF เข้าร่วม โดยมีการหารือเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการถาวร การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและสิทธิมนุษยชน แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National Human Rights Action Plans) การหารือเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ การหารือเกี่ยวกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต สิทธิของผู้พลัดถิ่นฐานและเหยื่อของการค้ามนุษย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้พิจารณาประเด็นข้อร้องเรียนจากประเทศอาเซอร์ไบจาน และมีการจัดทำเอกสาร (communiqué) แจกจ่ายผู้นำรัฐบาลที่จะเข้าร่วมการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๗ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ณ ประเทศมาเลเซียให้รับทราบถึงการดำเนินงานของ SEANF

ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับสถานการณ์ความขัดแย้ง และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การนำมาตราฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศมาอนุวัติใช้ในประเทศ

๒) การประชุมปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Technical Working Group Meeting of the South East Asia National Human Rights Institutions Forum) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ ประเทศมาเลเซีย การประชุมได้มีการรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือที่แต่ละประเทศรับผิดชอบ มีการหารือเกี่ยวกับพัฒนาการล่าสุดหลังจากการประชุม TWG SEANF ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ การจัดตั้งสำนักงานเลขานุการถาวร พัฒนาการด้านสิทธิมนุษยชนในอาเซียน การหารือเรื่องบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้พลัดถิ่นฐาน เหยื่อของการค้ามนุษย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การบังคับแต่งงานและการแต่งงานของบุคคลที่มีอายุน้อย SEANF กับการต่อต้านโทษประหารชีวิตและบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการคุ้มครองผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน สำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนนั้นที่ประชุมได้มีการหารือเกี่ยวกับหลักการและการดำเนินงานประเด็นธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนที่จะส่งผลต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ

๓) การประชุมประจำปีของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Annual Meeting of the South East Asia National Human Rights Institutions Forum) ครั้งที่ ๑๒ ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ณ ประเทศมาเลเซีย

๓.๗.๔ การสร้างความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในภูมิภาค

กสม. ได้มีการประสานความร่วมมือทางด้านสิทธิมนุษยชนกับภาคส่วนต่าง ๆ ในภูมิภาคและได้เข้าร่วมประชุมในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่ การประชุม Asian Regional Congress on the Death Penalty ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และการประชุม AICHR Workshop on the Development of ASEAN Legal Instruments on Human Rights ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

๓.๗.๕ ผลการดำเนินการการติดตามการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน

กสม. ได้ทำหน้าที่ส่งเสริมการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของไทยด้วยการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐว่าเป็นไปตามพันธกรณีหรือไม่ และได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติที่ทำให้เกิดการเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนดียิ่งขึ้น เช่น การจัดทำรายงานคู่ขนานการปฏิบัติตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights – ICESCR) การจัดทำรายงานคู่ขนานการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ และการจัดทำรายงานคู่ขนาน

การประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยตามกระบวนการ Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ การให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment – CAT) และอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการสูญหายโดยถูกบังคับ (Convention on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance – CED) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (Optional Protocol to the Convention Against Torture – OPCAT) เป็นต้น

๓.๗.๖ ความร่วมมือกับองค์กรเอกชนระหว่างประเทศ

กสม. ได้ให้ความร่วมมือกับองค์กรเอกชนระหว่างประเทศ ดังนี้

๑) การเป็นเจ้าภาพร่วมจัดการประชุมภายใต้หัวข้อ “National Roundtable on Ending the Immigration Detention of Children in Thailand” เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

โดยร่วมกับองค์กร Asia Pacific Refugee Rights Network (APRRN) และ International Detention Coalition (IDC) จัดการประชุมโต๊ะกลมระดับชาติ (National Roundtable) ว่าด้วยเรื่องการยุติการกักตัวในสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในประเทศไทย (Ending the Immigration Detention of Children in Thailand) ที่โรงแรมสุโกศล กรุงเทพฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคประชาสังคมและองค์กรระหว่างประเทศได้ร่วมกันพิจารณาเพื่อหาทางออกให้กับสถานการณ์ของเด็กที่เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเข้ามาด้วยตัวเอง หรือเดินทางมากับครอบครัว มีสถานะเป็นผู้อพยพ ผู้แสวงหาที่พักพิง บุคคลไร้รัฐ หรือผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ในลักษณะทางเลือก แทนการกักตัวในสถานที่ควบคุมของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (alternatives to detention) พร้อมกับนำตัวอย่างของมาตรการการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของไทย

๒) การเป็นเจ้าภาพร่วมจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทภาคธุรกิจและสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง

กสม. ได้ร่วมกับองค์กร IRAW Asia Pacific โครงการ UN Women CEDAW South East Asia Programme กระทรวงการต่างประเทศ การค้าและการพัฒนาของประเทศแคนาดา และมูลนิธิผู้หญิง เป็นเจ้าภาพจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทภาคธุรกิจและสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงให้กับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่โรงแรมสามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเน้นให้เห็นว่าสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงกับภาคธุรกิจเป็นเรื่องใหญ่ที่ทุกประเทศต้องให้ความสำคัญ

๓) การหารือกับผู้แทนสมาคมป้องกันการทรมาน (Association for the Prevention of Torture - APT)

ผู้แทนสมาคมป้องกันการทรมาน (Association for the Prevention of Torture - APT) ได้ขอเข้าพบประธาน กสม. ระหว่างช่วงการประชุมประจำปีของ ICC ครั้งที่ ๒๘ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ อาคารสำนักงานสหประชาชาติ นครเจนีวา เพื่อติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการของ กสม. เพื่อเตรียมทำหน้าที่เป็นกลไกป้องกันการทรมานระดับชาติ (National Preventive Mechanism - NPM) ตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน (Optional Protocol to the Convention against Torture - OPCAT) ซึ่งประเด็นที่มีการหารือ เช่น การพิจารณาโครงสร้างที่จะรองรับการทำงานของ กสม. ในฐานะ NPM การมอบหมาย กสม. ทำหน้าที่กำกับดูแลการทำงานของหน่วย NPM รวมทั้งการจัดสรรบุคลากร และการจัดเตรียมงบประมาณ เป็นต้น ทั้งนี้ อยู่บนสมมติฐานว่าประเทศไทยจะดำเนินการเข้าเป็นพิธีสาร OPCAT ภายในปี ๒๕๕๘

๓.๗.๗ การส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและองค์กรจากต่างประเทศ

กสม. ได้ส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและองค์กรจากต่างประเทศ อาทิ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของออสเตรเลีย (Australian National Human Rights Commission) สมาคมสิทธิมนุษยชนศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (China Society for Human Rights Studies) คณะกรรมการสตรีแห่งชาติเนปาล และสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของเกาหลี (National Human Rights Commission of Korea)

๓.๘ การจัดทำรายงานประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ

กสม. มีภารกิจสำคัญในการจัดทำรายงานประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนประจำปีของประเทศไทย ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๘) และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๕ (๖) โดยกำหนดให้ กสม. จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี พร้อมทั้งให้เปิดเผยต่อสาธารณชน

โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. ได้ดำเนินการจัดทำและเผยแพร่รายงานประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนภายในประเทศ ประจำปี ๒๕๕๗ (ตั้งแต่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗) โดยได้รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และคัดเลือกรายงานประเด็นจากสถานการณ์สำคัญซึ่งเป็นที่สนใจอย่างกว้างขวาง ทั้งจากหน่วยงานของรัฐ และเอกชน สื่อมวลชน สาธารณชน ตลอดจนประชาคมระหว่างประเทศ และ/หรือเห็นว่ามีความสำคัญต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ รวมถึงเรื่องที่ กสม. ได้ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ เหล่านั้น ทั้งจากการจัดทำรายงาน การตรวจสอบ หรือการจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาไปยังรัฐบาล หน่วยงาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ในด้านต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์หรือมาตรฐานหลักในการประเมินทั้งนี้ ด้วยความเชื่อมั่นในบริบทของการจัดทำรายงานที่เสนอข้อมูลที่เปี่ยมกลาง ปราศจากอคติ โดย กสม. ได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยตรงทั้งจากการติดตามตรวจสอบกรณีร้องเรียนหรือการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังได้รวบรวมข่าวสารและรายงานสถานการณ์จากแหล่งต่าง ๆ โดยสอบทานความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการจัดทำรายงานบางส่วน รายงานฉบับนี้ ครอบคลุมมิติสิทธิมนุษยชน ๙ ด้านหลัก ๆ ได้แก่ (๑) สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (๒) สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (๓) สิทธิในกระบวนการยุติธรรม (๔) สิทธิชุมชน (๕) สิทธิด้านที่ดินและป่า (๖) สิทธิเด็ก สตรี และความเสมอภาคทางเพศ (๗) สิทธิผู้สูงอายุ คนพิการ และการสาธารณสุข (๘) สิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์และสถานะบุคคล และ (๙) สิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี ยุทธศาสตร์และกรอบการดำเนินงานของ กสม. ระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๘ และประเด็นหลัก ๆ ที่ประชาชนให้ความสำคัญโดยมิตินี้จะทับซ้อน เชื่อมโยง และเกี่ยวพันกันในลักษณะต่าง ๆ

รายงานประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนฯ สะท้อนให้เห็นสถานการณ์ความรุนแรง และการเปลี่ยนผ่านในปรากฏการณ์การเมือง การปกครอง และกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม ซึ่งเชื่อมโยงถึงข้อเรียกร้องจากสถานการณ์การชุมนุมอย่างยาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีความพยายามแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำที่เป็นสาเหตุสำคัญของความไม่เท่าเทียมกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ซึ่งล้วนเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน และมีความสัมพันธ์กับสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลและชุมชน เช่น สิทธิในการดำรงชีพตามมาตรฐานขั้นต่ำที่เหมาะสม สิทธิในสุขภาพ สิทธิในการศึกษา และสิทธิในการทำงาน เป็นต้น ทั้งนี้ ที่ผ่านมารัฐได้มีนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ โดยออกกฎหมาย และมาตรการต่าง ๆ อาทิ การส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางเพศ การมีนโยบาย หรือมาตรการช่วยเหลือแก่คนพิการ และผู้สูงอายุในลักษณะการสร้างการอยู่ร่วมกันภายในสังคม (Social Inclusion) และการจัดการศึกษาเพื่อการส่งเสริมพลักษณ์ทางสังคม และวัฒนธรรม เป็นต้น แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน และอุปสรรคสำคัญที่พบ ได้แก่ การกระจุกตัวหรือรวมศูนย์อำนาจการตัดสินใจไว้ที่หน่วยราชการส่วนกลาง รวมถึงการดำเนินนโยบายที่รวมศูนย์อำนาจครอบคลุมในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านการจัดการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และการเมืองการปกครอง ตลอดจนการที่ประชาชนและชุมชนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และการขาดการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความรุนแรงยิ่งขึ้นจากโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมและโครงการขนาดใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีกบพว่าการดำเนินโครงการของทั้งรัฐและเอกชนมิได้เคารพสิทธิของประชาชนและชุมชนที่ได้รับการประกันตามรัฐธรรมนูญ หลายโครงการมิได้มีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ตลอดจนกระบวนการประเมินผลดังกล่าวขาดความเป็นอิสระ และ

ไม่ครบถ้วนเพียงพอตามหลักวิชาการ รวมทั้งปัญหากลุ่มบุคคลที่ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานและสวัสดิการจากรัฐได้อย่างทั่วถึง และ/หรือมีคุณภาพที่เพียงพอ เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนพิการ กลุ่มคนชายขอบ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็กและสตรี อีกทั้งกลไกสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้าไปมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ตลอดจนไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ หรือแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ได้อย่างแท้จริง

สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยในปี ๒๕๕๗ ในภาพที่ประเทศไทยอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลที่แต่งตั้งโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ตลอดจนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และอยู่ในระหว่างการร่างรัฐธรรมนูญฉบับถาวร กสม. เห็นความสำคัญที่รัฐบาลจะต้องส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยยึดหลักการปกครองโดยระบบ นิติรัฐและนิติธรรม การใช้กฎหมายพิเศษ ตลอดจนการจำกัดและลดละสิทธิเสรีภาพควรกระทำเท่าที่จำเป็น และได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับความรุนแรงของสถานการณ์เท่านั้น นอกจากนี้ รัฐควรเปิดโอกาสรับฟังความเห็นของประชาชนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายและมาตรการของรัฐอย่างแท้จริง

สำหรับข้อท้าทายหรือปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เช่น การที่สังคมไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเป็น "สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์" ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ปัญหาการเคลื่อนย้ายคนข้ามพรมแดน ทั้งที่เป็นแรงงาน ผู้หนีภัย ผู้แสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจ รวมถึงกระบวนการอาชญากรรมข้ามชาติของการค้ายาเสพติด ตลอดจนการลงทุนของธุรกิจข้ามพรมแดน ล้วนก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีแนวโน้มเพิ่มสูง และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

๓.๙ การพัฒนาองค์กร

กสม. ได้ดำเนินการเพื่อพัฒนาองค์กรโดยเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งด้านบุคลากรและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรปฏิบัติหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กสม. จัดให้มีการพัฒนาองค์กร ดังนี้

๓.๙.๑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรของสำนักงาน กสม.

กสม. เห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของสำนักงาน กสม. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน โดยจัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนาภายในหน่วยงาน และภายนอกหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

๑) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยสำนักงาน กสม. รายละเอียดตามตารางที่ ๙

ตารางที่ ๙ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรของสำนักงาน กสม.

ลำดับที่	โครงการ/หลักสูตร	ระยะเวลา
๑	การสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน”	วันที่ ๑๙ - ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗
๒	การฝึกอบรม เรื่อง “การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนและการละเมิดสิทธิมนุษยชนกับบทบาทของเจ้าหน้าที่ กสม.”	วันที่ ๑๘ - ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘
๓	การอบรม เรื่อง “การตรวจสอบและการเก็บพยานหลักฐานด้านการทรมาน (Investigating and Documenting Torture)”	- อบรมทาง online วันที่ ๑๖ มีนาคม - ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ - อบรมเชิงปฏิบัติการ ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศฟิลิปปินส์ วันที่ ๒๐ - ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘
๔	การอบรม เรื่อง “ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples- UNDRIP)”	- อบรมทาง online วันที่ ๒๓ มีนาคม - ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ - อบรมเชิงปฏิบัติการ ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย วันที่ ๔ - ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๕	การประชุมประเมินผลการอบรม เรื่อง “ความเสมอภาคทางเพศและสิทธิมนุษยชนของสตรีในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Gender Equality and Human Rights of Women in Southeast Asia)”	วันที่ ๒๓ - ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘
๖	การอบรม เรื่อง “ธุรกิจ สิทธิมนุษยชน และสิ่งแวดล้อม (Business Human Rights and Environment)” สำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยวิทยากรจากสถาบัน Raoul Wallenberg ประเทศสวีเดน	วันที่ ๘ - ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘
๗	การประชุมประเมินผลการอบรม เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพห้องสมุดและศูนย์ข้อมูลสำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสถาบันการศึกษาในภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Conference for Human Rights Libraries in South and Southeast Asia)”	วันที่ ๒๐ - ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๘	การฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	วันที่ ๙ กรกฎาคม - ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘
๙	การฝึกอบรมข้าราชการและพนักงานราชการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	วันที่ ๒๐ - ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๒) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยส่งเข้ารับการอบรมกับหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสิ้น ๓๙ หลักสูตร จำนวนผู้เข้ารับการอบรม

๖๕ คน

๓.๙.๒ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กสม. ได้จัดให้มีการดำเนินการ ตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงาน กสม. อีกทั้งยังมีดำเนินการตามโครงการอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการให้บริการสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กร ดังนี้

๑) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

กสม. พัฒนาระบบ ICT เพื่อเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล (Hard Infrastructure) เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้งานและมีเสถียรภาพที่เหมาะสมรองรับการใช้งานในองค์กร โดยการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ เพื่อทดแทนของเดิมที่ไม่สามารถใช้งานได้ สำหรับเจ้าหน้าที่ใหม่ และใช้สำหรับระบบสำรองและกู้คืนข้อมูลเพิ่มเติม การจัดหาโปรแกรม Antivirus Gateway เพื่อทดแทนโปรแกรมป้องกันไวรัสเดิม นอกจากนี้ ยังได้จ้างพัฒนาระบบเพื่อสนับสนุนสารสนเทศสิทธิมนุษยชนสำหรับผู้บริหาร และพัฒนาเว็บไซต์ใหม่เพื่อให้บริการข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

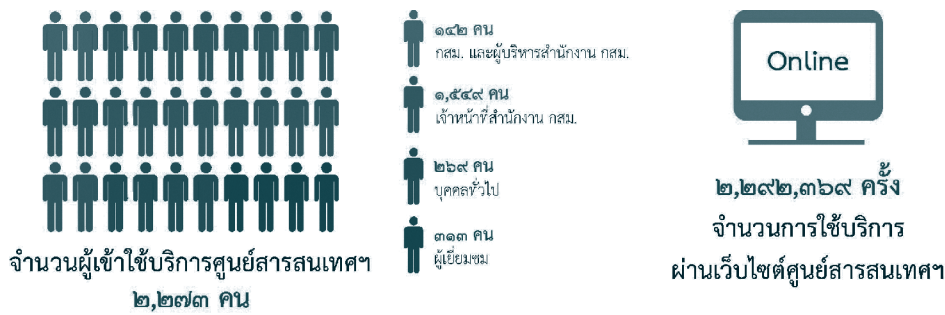
๒) การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กสม. พัฒนาบุคลากรด้าน ICT ของสำนักงาน กสม. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถบุคลากรให้มีความรู้ด้าน ICT อย่างต่อเนื่อง ทั้งกลุ่มผู้ใช้ระบบสารสนเทศ เช่น หลักสูตรการใช้ระบบ ปฏิบัติการ SPSS For Windows 8 หลักสูตร Tips and Tricks In Microsoft Excel 2010 หลักสูตร Tips and Tricks In Microsoft Word 2010 เป็นต้น กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้าน ICT ประกอบด้วย หลักสูตร Implementing IPV6 Routing และ Implementing IPV6 OJT เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการปรับเปลี่ยนจาก IPV4 เป็น IPV6 การอบรมหลักสูตร JAV031 JavaScript For Web Developers การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑวัตถุอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับองค์กร” “การอบรมการสืบค้นฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ThaiLIS)” และ “การอบรม Adobe Indesign”

๓) การพัฒนาศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน

กสม. พัฒนาศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชนให้เป็นห้องสมุด เพื่อให้บริการสารสนเทศด้านสิทธิมนุษยชน โดยมีการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อให้บริการในศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย หนังสือทั่วไป หนังสืออ้างอิง รายงานประจำปี รายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ วารสาร นิตยสาร สารคดี ภาพยนตร์ และสิ่งพิมพ์สำนักงาน กสม. ซึ่งเปิดให้บริการแก่เจ้าหน้าที่ สำนักงาน กสม. และประชาชนทั่วไป โดยใช้บริการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ผู้รับบริการยังสามารถสืบค้นและดาวน์โหลดเอกสารฉบับเต็มได้ผ่านทางเว็บไซต์ <http://library.nhrc.or.th> และมีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างห้องสมุดทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย เป็นสมาชิกโครงการจัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปอิเล็กทรอนิกส์ (Thai Digital Collection) โครงการภายใต้การพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เข้าร่วมเป็นสมาชิก Electronic Information for Library (EIFL) องค์กรความร่วมมือระหว่างห้องสมุดในประเทศกำลังพัฒนาในทวีปแอฟริกา เอเชีย ยุโรป และละตินอเมริกา กว่า ๖๐ ประเทศทั่วโลก การสร้างความร่วมมือด้านการบริหารจัดการห้องสมุดและศูนย์ข้อมูลของหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนกับ Raoul Wallenberg Institute of Human Rights and Humanitarian Law (RWI) ตลอดจนการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ใช้บริการเพื่อสนับสนุนให้สามารถใช้งานระบบศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีแผนในการพัฒนาดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

สถิติการยืมทรัพยากรสารสนเทศ

นอกจากนี้ยังได้เปิดโอกาสให้หน่วยงานและบุคคลต่างๆ ได้เข้าเยี่ยมชมศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน สำนักงาน กสม. รวม ๖ คณะ มีผู้เข้าเยี่ยมชมทั้งสิ้น ๑๓๘ คน ประกอบด้วย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช The German-Southeast Asian Center of Excellence for Public Policy and Good Governance (CPG) สมาคมสิทธิมนุษยชนศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (The China Society for Human Rights Studies (CSHRS) Group Conference for Human Rights Libraries in South and Southeast Asia Organized by Raoul Wallenberg Institute of Humanitarian Law) และพนักงานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กสม. นอกจากนี้ ยังจัดให้การบรรยายแนะนำการให้บริการของศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชนของ กสม. ในโอกาสต่าง ๆ

๔) การให้บริการด้านสิทธิมนุษยชนทางสื่อออนไลน์

กสม. ให้บริการข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชนทางสื่อออนไลน์ เว็บไซต์ของ กสม. www.nhrc.or.th มีผู้เข้าชมทั้งสิ้น ๒๒๑,๒๕๐ ไอพี (Unique IP) หรือ ๗๙๐,๖๖๘ ครั้ง (Session) นอกจากนี้ กสม. ได้ให้บริการผ่านเว็บไซต์ศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน <http://library.nhrc.or.th> มีผู้เข้าชมทั้งสิ้น ๒,๒๙๒,๓๖๙ ครั้ง นอกจากนี้ ได้ให้บริการสมัครสมาชิกรับข่าวสารศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชนผ่าน Facebook (www.facebook.com/NHRC.library) ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น ๘๑๗ คน

๕) การจัดตั้งหอจดหมายเหตุสิทธิมนุษยชน

กสม. ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลประวัติศาสตร์ พร้อมจัดทำสื่อวิดิทัศน์และสื่อประชาสัมพันธ์ประวัติจากคำบอกเล่า (Oral History) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๒ และผู้บริหารสำนักงาน กสม. ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จปี ๒๕๖๐ นอกจากนี้ สำนักงาน กสม. ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมจดหมายเหตุสยาม เพื่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างงานจดหมายเหตุในประเทศไทยอีกด้วย

บทที่ ๓

รายงานของผู้สอบ บัญชีและงบการเงิน

รายงานของผู้สอบบัญชี

เสนอ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบงบการเงินของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน รวมถึงหมายเหตุสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญและหมายเหตุเรื่องอื่น ๆ

ความรับผิดชอบของผู้บริหารต่องบการเงิน

ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำและการนำเสนองบการเงินเหล่านี้โดยถูกต้องตามที่ควรตามมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ และรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมภายในที่ผู้บริหารพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อให้สามารถจัดทำงบการเงินที่ปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด

ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชี

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงความเห็นต่องบการเงินดังกล่าวจากผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติงานตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชี ซึ่งกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณรวมถึงวางแผนและปฏิบัติงานตรวจสอบเพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่างบการเงินปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่

การตรวจสอบรวมถึงการใช้วิธีการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานการสอบบัญชีเกี่ยวกับจำนวนเงินและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน วิธีการตรวจสอบที่เลือกใช้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอบบัญชี ซึ่งรวมถึงการประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของงบการเงินไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด ในการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว ผู้สอบบัญชีพิจารณาการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและการนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรของหน่วยงาน เพื่อออกแบบวิธีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ แต่ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงความเห็นต่อประสิทธิภาพของการควบคุมภายในของหน่วยงาน การตรวจสอบรวมถึงการประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีที่ผู้บริหารใช้และความสมเหตุสมผลของประมาณการทางบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยผู้บริหาร รวมทั้งการประเมินการนำเสนองบการเงินโดยรวม

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเชื่อว่าหลักฐานการสอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเพียงพอและเหมาะสมเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

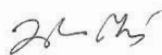
ความเห็น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า งบการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงินของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 และผลการดำเนินงานทางการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้

ข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขอให้สังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ 24 ข้อคลาดเคลื่อนของงบการเงินในระบบ GFMS สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำงบการเงินฉบับนี้จากข้อมูลในระบบบัญชีของหน่วยงาน โดยยังไม่รวมข้อมูลรายการครุภัณฑ์สำนักงาน ซึ่งกรมธนารักษ์โอนให้แล้วในระบบ GFMS และยังมีรายการบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบันทึกได้รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง โดยถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่เปิดเผยไว้ตามหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ 4 ข้อ 4.7 แต่รายได้จากเงินงบประมาณตามงบการเงินในระบบ GFMS รับรู้ตามจำนวนเงินที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตั้งขอเบิกจากกรมบัญชีกลาง ข้อคลาดเคลื่อนดังกล่าวข้างต้นหากมีการแก้ไขปรับปรุง โดยการบันทึกข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินฉบับนี้ให้ครบถ้วนถูกต้อง งบการเงินฉบับนี้จะมีข้อมูลตรงกับงบการเงินในระบบ GFMS

ทั้งนี้การแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่องบการเงินมิได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขอให้สังเกตข้างต้น

(นางนันทกา ตันสกุล)

ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบการเงินที่ 19

(นางกอบแก้ว ศรีปรัชญากุล)

ผู้อำนวยการกลุ่ม

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

วันที่ 23 กันยายน 2559

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

		(หน่วย : บาท)	
	หมายเหตุ	2558	2557
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	5	87,597,913.79	95,075,901.32
ลูกหนี้ระยะสั้น	6	282,500.00	1,272,212.37
วัสดุคงเหลือ	7	2,098,830.74	2,872,857.59
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	8	187,563.40	141,614.47
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		90,166,807.93	99,362,585.75
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	9	34,623,907.21	37,084,004.55
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	10	7,106,569.94	6,565,919.14
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		41,730,477.15	43,649,923.69
รวมสินทรัพย์		131,897,285.08	143,012,509.44

หมายเหตุ

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

		(หน่วย : บาท)	
	หมายเหตุ	2558	2557
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้ระยะสั้น	11	8,128,655.19	11,996,422.52
รายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า	12	75,348,761.69	80,673,688.21
เงินรับฝากระยะสั้น	13	2,588,839.85	1,566,232.06
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง		-	110.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น		527,399.46	778,954.37
รวมหนี้สินหมุนเวียน		86,593,656.19	95,015,407.16
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เงินอุดหนุนการรับจากคลังระยะยาว		1,000,000.00	1,000,000.00
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	14	1,551,538.20	2,025,008.20
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		2,551,538.20	3,025,008.20
รวมหนี้สิน		89,145,194.39	98,040,415.36
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		42,752,090.69	44,972,094.08
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
ทุน		35,560,825.84	35,560,825.84
รายได้สูง/ (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	16	7,191,264.85	9,411,268.24
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		42,752,090.69	44,972,094.08

หมายเหตุ

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

นางนวรรตน์ สังขศิลา

(นางนวรรตน์ สังขศิลา)

นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคลัง

นางกริรมย์ ศรีประเสริฐ

(นางกริรมย์ ศรีประเสริฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

			(หน่วย : บาท)
	หมายเหตุ	2558	2557
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ	17	242,125,206.13	219,780,913.95
รายได้อื่น	18	534,980.00	654,921.95
รวมรายได้		242,660,186.13	220,435,835.90
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	19	113,385,596.94	113,905,344.66
ค่าบำเหน็จบำนาญ	20	11,542,060.80	8,363,560.85
ค่าตอบแทน	21	7,385,843.87	6,413,200.00
ค่าใช้สอย	22	76,514,149.09	59,510,049.33
ค่าวัสดุ		9,806,558.82	7,324,714.91
ค่าสาธารณูปโภค	23	11,308,342.47	10,536,096.46
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	24	14,937,637.53	16,504,197.15
รวมค่าใช้จ่าย		244,880,189.52	222,557,163.36
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		(2,220,003.39)	(2,121,327.46)

ทอม/ก๊ว

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ / ส่วนทุน
 ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

		(หน่วย : บาท)		
หมายเหตุ	ทุน	รายได้สูง/(ต่ำ) กว่า ค่าใช้จ่ายสะสม	องค์ประกอบอื่น	รวม
			ของสินทรัพย์ สุทธิ/ ส่วนทุน	สินทรัพย์สุทธิ/ ส่วนทุน
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 - ตามที่รายงานไว้เดิม	35,560,825.84	11,532,595.70	-	47,093,421.54
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน		-		-
ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี		-		-
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 - หลังการปรับปรุง	35,560,825.84	11,532,595.70	-	47,093,421.54
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2557				
การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ทุนเพิ่ม/ลด	-			-
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด		(2,121,327.46)		(2,121,327.46)
กำไร/ขาดทุนจากการปรับมูลค่าเงินลงทุน			-	-
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2557	35,560,825.84	9,411,268.24	-	44,972,094.08

กอบ/กวี

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 17 เป็นส่วนราชการ สังกัดรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติและให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ
2. รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการและ ดำเนินการสืบสวน หรือตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่มีการยื่นคำร้องตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
3. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน
4. ประสานงานกับหน่วยราชการ องค์กรเอกชน หรือองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน ในการดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคาร B) ชั้น 7 เลขที่ 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 สำนักงานฯ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบรายจ่ายอื่น จำนวนเงิน 220,784,700.00 บาท (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวน 206,303,200.00 บาท) โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร จำนวน 129,746,300.00 บาท ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน 86,488,700.00 บาท และค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง จำนวน 4,549,700.00 บาท เพื่อใช้จ่ายในแผนงานสนับสนุน การจัดการของรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอิสระของรัฐ สำหรับผลผลิตที่ 1 การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และผลผลิตที่ 2 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนรวมถึงแผนงานพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และแผนงานส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

หมายเหตุ 2 เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลัง ประกาศใช้ ซึ่งรวมถึงหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ และแสดงรายการในงบการเงินตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี ตามหนังสือ กรมบัญชีกลาง ที่ กค 0423.2/ว 237 ลงวันที่ 8 กันยายน 2557 เรื่อง แนวปฏิบัติทางบัญชีประกอบ มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

รอบระยะเวลาบัญชีเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป

หน่วยงานที่เสนอรายงาน คือ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หมายเหตุ 3 มาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐฉบับใหม่ และมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่ปรับปรุงใหม่

ในระหว่างปีปัจจุบัน กระทรวงการคลังได้ประกาศใช้มาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐฉบับใหม่ ที่จะมีผลบังคับใช้ในงวดอนาคต ดังนี้

- มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 5 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืมเงิน วันที่มีผลบังคับใช้ 1 ตุลาคม 2559
- มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 16 เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน วันที่มีผลบังคับใช้ 1 ตุลาคม 2559

ฝ่ายบริหารเชื่อว่ามาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับใหม่ข้างต้น จะไม่มีผลกระทบต่ออย่างเป็นสาระสำคัญต่อการงบการเงินในงวดที่นำมาถือปฏิบัติ

หมายเหตุ 4 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

4.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

- เงินตราของราชการ เป็นเงินที่สำนักงานฯ ได้รับจากรัฐบาลเพื่อทรงจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อยในการดำเนินงานของสำนักงานฯ ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ และต้องคืนให้รัฐบาลเมื่อหมดความจำเป็นในการใช้เงิน แสดงไว้เป็นเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดซึ่งมียอดตรงกันข้ามกับรายการเงินตราของราชการรับจากคลังภายใต้หัวข้อหนี้สินไม่หมุนเวียน
- รายการเทียบเท่าเงินสด ได้แก่ เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องซึ่งมีระยะเวลาครบกำหนดที่จะเปลี่ยนให้เป็นเงินสดได้ภายใน 3 เดือน เช่น เงินฝากประจำ บัตรเงินฝาก และตั๋วเงินที่มีวันถึงกำหนดภายใน 3 เดือน แสดงไว้เป็นรายการเทียบเท่าเงินสด

4.2 ลูกหนี้ระยะสั้น

- ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ คือ จำนวนเงินในงบประมาณที่สำนักงานฯ จ่ายให้ข้าราชการ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ช่วยกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อนุกรรมการพนักงานราชการ ยืมเพื่อนำไปทรงจ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานฯ ซึ่งอยู่ระหว่างรอรับชำระคืนหรือรอการส่งใบสำคัญขอใช้

4.3 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง ของใช้สิ้นเปลืองที่สำนักงานฯ มีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูงและไม่มีความคงทนถาวร แสดงตามราคาทุนโดยวิธีเข้าก่อน - ออกก่อน (FIFO) เมื่อจัดซื้อจะบันทึกเป็นสินทรัพย์พร้อมจัดทำทะเบียนคุมวัสดุ ณ วันสิ้นงวดบัญชีจะตรวจนับจำนวนวัสดุที่คงเหลืออยู่และบันทึกรายการวัสดุที่ใช้ไปเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีนั้น

4.4 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

- อาคารและสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคาร ทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่สำนักงานฯ มีกรรมสิทธิ์และไม่มีกรรมสิทธิ์ แต่สำนักงานฯ ได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน แสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- อุปกรณ์ ได้แก่ ครุภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ รับรู้เป็นสินทรัพย์เฉพาะรายการที่มีมูลค่าต่อหน่วยตั้งแต่ 5,000.00 บาทขึ้นไป แสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- ค่าเสื่อมราคามันหักเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานที่กำหนด ดังนี้

ประเภทสินทรัพย์	อายุการใช้งาน (ปี)
ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	20
ครุภัณฑ์สำนักงาน	3 - 10
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5
- เครื่องกำเนิดไฟฟ้า	20
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	4
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	5
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	10
- ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง	

4.5 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แสดงมูลค่าด้วยมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม สำนักงานฯ จะรับรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีมูลค่าตั้งแต่ 20,000.00 บาทขึ้นไป เป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตน และกรณีที่มีการตรวจรับงานเป็นงวดๆ จะบันทึกเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระหว่างการพัฒนา เมื่อพัฒนาเสร็จและมีการตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว จึงโอนมาเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน 4 ปี

4.6 รายได้รอการรับรู้

รายได้รอการรับรู้ เป็นสินทรัพย์ที่สำนักงานฯ ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานฯ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสินทรัพย์รับรู้จากโดยมีผู้มอบให้หน่วยงานไว้ในการดำเนินงาน รวมทั้งการได้รับเงินสดที่มีเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดในการใช้จ่ายเงิน ซึ่งหน่วยงานยังไม่อาจรับรู้รายได้

รายได้รอการรับรู้จะถูกทยอยตัดบัญชีเพื่อรับรู้รายได้ตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อจับคู่รายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ทยอยรับรู้รายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้รับความช่วยเหลือหรือบริจาค

4.7 รายได้จากงบประมาณ

- รายได้จากเงินงบประมาณ สำนักงานฯ ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณจากงบรายจ่ายอื่น โดยได้รับเงินเป็นการล่วงหน้าตามแผนการใช้จ่ายเงิน และจะทยอยรับรู้เป็นรายได้จากเงินงบประมาณเมื่อเกิดค่าใช้จ่าย โดยมีเงื่อนไขว่าให้นำไปใช้เพื่อผลิตผลผลิตตามบทบาทภารกิจที่ตกลงกันไว้ หากใช้ไม่หมดจะต้องนำเงินที่เหลือจ่ายส่งคืนคลัง ยกเว้นได้รับการอนุมัติให้เก็บรักษาและขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณจากกรมบัญชีกลาง

สำนักงานฯ แสดงรายได้จากเงินงบประมาณในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินตามจำนวนเงินเท่ากับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

- รายได้จากงบประมาณงบกลาง ได้รับเงินตามที่วางฎีกาเบิกจ่าย รับรู้เป็นรายได้เงินงบประมาณงบกลางเมื่อได้รับโอนเงิน รวมทั้งการเบิกจ่ายตรงจากกรมบัญชีกลาง

4.8 รายได้แผ่นดิน

รายได้แผ่นดินเป็นรายได้ที่สำนักงานฯ ไม่สามารถนำมาใช้จ่ายในการดำเนินงานรับรู้เมื่อเกิดรายได้ด้วยยอดสุทธิหลังจากหักส่วนที่จัดสรรเป็นเงินนอกงบประมาณตามที่ได้รับการยกเว้น รายได้แผ่นดินและรายได้แผ่นดินนำส่งคลังไม่ต้องแสดงเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน แต่แสดงไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นรายงานแยกต่างหาก

4.9 รายได้อื่น

รายได้อื่น ได้แก่ รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค กรณีที่ไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการใช้ รับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อได้รับเงิน สำหรับกรณีที่มีเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดที่ต้องปฏิบัติตามในการใช้จ่ายเงิน หรือกรณีได้รับความช่วยเหลือและบริจาคเป็นสินทรัพย์ที่ให้ประโยชน์แก่งานหน่วยงานเกินหนึ่งปี จะทยอยรับรู้เป็นรายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้นเกิดขึ้นหรือเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้รับตลอดอายุของสินทรัพย์นั้น

หมายเหตุ 5 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เงินสดในมือ	6,930.57	335,447.95
เงินตราต่างประเทศ	1,000,000.00	1,000,000.00
เงินฝากสถาบันการเงิน	85,251,419.31	92,296,296.71
เงินฝากคลัง	1,339,563.91	1,444,156.66
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	87,597,913.79	95,075,901.32

nov/๓๗

เงินสดในมือ เป็นเงินสดและเช็คธนาคาร นอกจากส่วนที่สำนักงานฯ ถูไว้เพื่อใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานปกติตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานฯ แล้ว ยังรวมถึงส่วนที่สำนักงานฯ ได้รับไว้เพื่อรอนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมาย ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของสำนักงานฯ ได้

เงินทรองราชการ เป็นเงินสดที่สำนักงานฯ มีไว้เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อยในสำนักงานฯ ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทรองราชการ พ.ศ. 2547 ซึ่งจะต้องส่งคืนคลังเมื่อหมดความจำเป็นในการใช้จ่าย ยอดคงเหลือสิ้นปีประกอบด้วย เงินสด เงินฝากธนาคาร และใบสำคัญที่เบิกจากเงินทรองราชการแล้วรอเบิกชดเชย

เงินฝากคลัง เป็นเงินที่สำนักงานฯ ฝากไว้กับกระทรวงการคลังภายใต้ข้อกำหนดตามกฎหมายโดยไม่มีดอกเบี้ย ซึ่งสามารถเบิกถอนได้เมื่อต้องการใช้จ่ายตามรายการที่กำหนดไว้ในระเบียบที่ระบุข้อจำกัดในการใช้จ่าย

เงินฝากคลัง จำนวน 1,339,563.91 บาท (ปีงบประมาณ 2557 จำนวน 1,444,156.66 บาท) เป็นเงินนอกงบประมาณที่มีข้อจำกัดในการใช้จ่ายเพื่อจ่ายต่อไปให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในกฎหมายอันเป็นที่มาของเงินฝากคลัสนั้น สำนักงานฯ ไม่สามารถนำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของสำนักงานฯ ตามปกติได้ แต่มีหน้าที่ถือไว้เพื่อจ่ายตามวัตถุประสงค์ของเงินฝากคลัง ดังนี้

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เงินฝากคลังอื่นๆ	1,339,563.91	1,444,156.66
รวม เงินฝากคลัง	1,339,563.91	1,444,156.66

หมายเหตุ 6 ลูกหนี้ระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ	282,500.00	1,272,212.37
รวม ลูกหนี้ระยะสั้น	282,500.00	1,272,212.37

ลูกหนี้เงินยืม ณ วันสิ้นปี แยกตามอายุหนี้ ดังนี้

	(หน่วย : บาท)			
ลูกหนี้เงินยืม	ยังไม่ถึงกำหนดชำระและการส่งใช้ใบสำคัญ	ถึงกำหนดชำระและการส่งใช้ใบสำคัญ	เกินกำหนดชำระและการส่งใช้ใบสำคัญ	รวม
2558	282,500.00	-	-	282,500.00
2557	912,212.37	-	360,000.00	1,272,212.37

กชย/นสว

หมายเหตุ 7 วัสดุคงเหลือ

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
วัสดุคงเหลือ	2,098,830.74	2,872,857.59
หัก ค่าเผื่อการปรับลดมูลค่าวัสดุ	-	-
รวม วัสดุคงเหลือ - สุทธิ	2,098,830.74	2,872,857.59

หมายเหตุ 8 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	153,563.40	107,614.47
เงินมัดจำและเงินประกันการใช้ทรัพย์สิน	34,000.00	34,000.00
รวม สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	187,563.40	141,614.47

หมายเหตุ 9 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	9,480,327.33	9,480,327.33
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	(1,972,096.75)	(1,498,080.38)
ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า - สุทธิ	7,508,230.58	7,982,246.95
ครุภัณฑ์	101,874,580.88	95,060,664.50
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - ครุภัณฑ์	(74,758,904.25)	(65,958,906.90)
ครุภัณฑ์ - สุทธิ	27,115,676.63	29,101,757.60
รวม ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	34,623,907.21	37,084,004.55

ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 ครุภัณฑ์ จำนวน 101,874,580.88 บาท ยังไม่รวมมูลค่าครุภัณฑ์ที่กรมธนารักษ์ได้ส่งมอบเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้งานภายในอาคารโครงการศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ซึ่งกรมธนารักษ์ได้แจ้งว่า กรมธนารักษ์ได้ดำเนินการโอนสินทรัพย์ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในระบบ GFMS เรียบร้อยแล้วมูลค่าสินทรัพย์ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 จำนวน 581,846.42 บาท ตามหนังสือกรมธนารักษ์ ด่วนที่สุดที่ กค 0310/15357 ลงวันที่ 18 กันยายน 2558 แต่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังไม่ได้บันทึกบัญชีในงบการเงินในระบบมือ (Manual) เนื่องจากอยู่ระหว่างการตรวจสอบรายละเอียดสินทรัพย์ที่ได้รับแจ้งการโอนกับสินทรัพย์ที่ได้ใช้งานจริงว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่

ฉบับแก้ไข

หมายเหตุ 10 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	19,081,687.24	15,613,338.78
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม-สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	(11,975,117.30)	(9,047,419.64)
รวม สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	<u>7,106,569.94</u>	<u>6,565,919.14</u>

หมายเหตุ 11 เจ้าหนี้ระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เจ้าหนี้ค่าซื้อสินค้าและบริการ	3,849,387.13	6,437,624.51
เจ้าหนี้รายจ่ายประเภททุน	2,560,000.00	2,848,508.30
เจ้าหนี้อื่น	845,870.00	918,418.36
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	873,398.06	1,791,871.35
รวม เจ้าหนี้ระยะสั้น	<u>8,128,655.19</u>	<u>11,996,422.52</u>

หมายเหตุ 12 รายได้งบประมาณรับล่วงหน้า

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553	6,022,796.43	6,101,655.43
เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2554	3,404,150.44	8,894,525.94
เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2555	4,281,123.37	12,676,644.61
เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2556	13,188,471.64	22,223,637.71
เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2557	17,524,859.30	30,777,224.52
เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2558	30,927,360.51	-
รวม รายได้งบประมาณรับล่วงหน้า	<u>75,348,761.69</u>	<u>80,673,688.21</u>

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รับเงินงบประมาณงบรายจ่ายอื่นจากรัฐบาล เพื่อดำเนินงานตามแผนการใช้จ่ายเงิน โดยบันทึกเป็นรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้าและรับรู้ เป็นรายได้จากเงินงบประมาณตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และเมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2558 สำนักงานฯ

ยังมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามภารกิจที่ยังไม่แล้วเสร็จ ในส่วนของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2553 – 2557 สำนักงานฯ ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือไว้ใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน ผลผลิต/โครงการ และได้รายงานผลการใช้จ่ายเงินให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนกันยายน ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0001/5163 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2558 สำหรับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2558 สำนักงานฯ ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุดที่ กค 0406.6/43793 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2558

หมายเหตุ 13 เงินรับฝากระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เงินประกันของและเงินประกันสัญญา	1,189,521.00	1,227,182.25
เงินประกันผลงาน	237,731.41	274,237.66
เงินสมทบผู้ประกันตน	48,213.00	45,650.00
เงินค่าไฟฟ้าร้านค้า	2,153.70	1,006.95
เงินรอตรวจสอบ	-	18,155.20
เงินรับฝากโครงการ UNDO	1,111,220.74	-
รวม เงินรับฝากระยะสั้น	2,588,839.85	1,566,232.06

เงินประกันของ เงินประกันสัญญา และเงินประกันผลงาน จำนวน 1,427,252.41 บาท ฝากไว้ในบัญชีเงินฝากคลัง จำนวน 1,339,563.91 บาท ส่วนที่เหลือ จำนวน 87,688.50 บาท เป็นเงินประกันสัญญาที่ได้รับแต่ยังไม่ได้นำฝากคลัง จำนวน 8,813.50 บาท เงินประกันสัญญาและเงินประกันผลงานที่อยู่ระหว่างคืนผู้รับจ้าง จำนวน 78,875.00 บาท ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าว สำนักงานฯ ฝากไว้ในบัญชีเงินฝากธนาคารเงินนอกงบประมาณ เลขที่บัญชี 955-6-00012-7

เงินรับฝากโครงการ UNDO จำนวน 1,111,220.74 บาท เป็นเงินที่สำนักงานฯ ได้รับคืนจากผู้รับบำนาญ ซึ่งแสดงความประสงค์จะกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามหลักเกณฑ์ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ.2494 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้นำส่งคืนกระทรวงการคลังแล้วเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2558

หมายเหตุ 14 หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น

เป็นรายได้รอการรับรู้จากการรับบริจาคครุภัณฑ์ และรายได้จากเงินช่วยเหลือ จะทยอยรับรู้เป็นรายได้ตามเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้รับตลอดอายุของสินทรัพย์ หรือทยอยรับรู้เป็นรายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ครุภัณฑ์	1,111,217.20	1,584,687.20
เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ	440,321.00	440,321.00
รวม หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	1,551,538.20	2,025,008.20

เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ จำนวน 440,321.00 บาท เป็นเงินสนับสนุนงานด้านสิทธิมนุษยชนจาก APF ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งสนับสนุนให้คณะกรรมการด้านสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ ดำเนินโครงการต่อเนื่องในระยะที่ 2 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2551 รับโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารประเภทออมทรัพย์ เลขที่ 030-0-10671-8 จำนวน 853,645.00 บาท โดยมีการเบิกจ่ายในระหว่างปี 2551 ถึง 2552 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2552 มีเงินคงเหลือ 449,481.29 บาท หน่วยงานได้ปิดบัญชีเงินฝาก เลขที่ 030-0-10671-8 โดยโอนฝากเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ 955-0-00349-3 โดยมีการถอนในปี 2552 จำนวน 1 ครั้ง ในวันที่ 23 เมษายน 2552 มีเงินคงเหลือจำนวน 440,321.00 บาท จนถึงปัจจุบัน (เพียงวันที่ 30 กันยายน 2559) อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับเงินที่เหลือต่อไป

หมายเหตุ 15 ภาระผูกพัน

ภาระผูกพันตามสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่นๆ ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 และ 2557 หน่วยงานมีภาระผูกพันที่เกิดจากสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุ จำแนกตามระยะเวลาของสัญญาได้ ดังนี้

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ไม่เกิน 1 ปี	15,278,130.30	17,467,929.40
เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	-	-
เกิน 5 ปี	-	-
รวม	15,278,130.30	17,467,929.40

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีภาระผูกพันตามสัญญาหรือใบสั่งจ้างซึ่งอยู่ในแผนการใช้จ่ายเงินที่ได้รับการอนุมัติจากกรมบัญชีกลางให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณปี 2553 - 2558 ไว้ใช้จ่ายต่อไปจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณโดยจำแนกตามปีงบประมาณที่ได้รับ ดังนี้

หมายเหตุ 15 ภาระผูกพัน (ต่อ)

ปีงบประมาณ	สัญญา/ใบสั่งจ้าง		(หน่วย : บาท)	
	2558	2557	2558	2557
2553	1	1	3,681,286.00	3,681,286.00
2554	1	7	2,097,370.80	5,925,530.80
2555	2	3	1,619,500.00	720,000.00
2556	2	5	3,788,480.00	4,501,400.00
2557	6	8	2,232,179.50	6,320,998.60
2558	10	-	5,540,600.00	-
รวม	22	24	18,959,416.30	21,149,215.40

หมายเหตุ 16 รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมต้นงวด	9,411,268.24	11,532,595.70
หัก รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมสุทธิงวดนี้	(2,220,003.39)	(2,121,327.46)
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมปลายงวด	7,191,264.85	9,411,268.24

หมายเหตุ 17 รายได้จากงบประมาณ

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
งบรายจ่ายอื่น :		
- ค่าใช้จ่ายบุคลากร	107,718,932.68	107,377,522.06
- ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	104,946,390.73	85,179,313.01
- ค่าครุภัณฑ์	13,039,590.99	12,849,475.43
รายได้จากงบกลาง	16,420,291.73	14,374,603.45
รวม รายได้จากงบประมาณ	242,125,206.13	219,780,913.95

หมายเหตุ 18 รายได้อื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
รายได้จากการรับบริจาค	473,470.00	584,578.70
รายได้จากเงินช่วยเหลือ	61,510.00	70,343.25
รวม รายได้อื่น	534,980.00	654,921.95

กนกพล

หมายเหตุ 19 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
เงินเดือน	53,139,939.59	50,614,627.73
ค่าล่วงเวลา	353,550.00	168,780.00
เงินประจำตำแหน่ง	7,673,681.78	8,146,017.42
ค่าตอบแทน	45,392,036.31	46,997,763.91
ค่าจ้างลูกจ้างตามสัญญาจ้าง	976,129.00	1,047,500.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,545,502.81	3,756,447.20
เงินช่วยการศึกษาบุตร	212,021.00	144,652.50
เงินชดเชย กบข.	848,282.85	798,533.16
เงินสมทบ กบข.	1,272,424.27	1,197,799.74
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	537,146.00	571,613.00
ค่าเช่าบ้าน	434,883.33	348,000.00
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	-	113,610.00
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร	<u>113,385,596.94</u>	<u>113,905,344.66</u>

หมายเหตุ 20 ค่าบำเหน็จบำนาญ

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
บำนาญ	8,193,455.10	5,321,165.34
เงินช่วยค่าครองชีพ	463,186.00	184,716.00
บำเหน็จดำรงชีพ	1,400,000.00	600,000.00
บำเหน็จตกทอด	-	1,212,976.10
ค่ารักษาพยาบาล	1,477,219.70	1,024,703.41
เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร	8,200.00	20,000.00
รวม ค่าบำเหน็จบำนาญ	<u>11,542,060.80</u>	<u>8,363,560.85</u>

ต่อหน้า

หมายเหตุ 21 ค่าตอบแทน

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ค่าตอบแทนตามตำแหน่ง	6,943,043.87	6,111,200.00
ค่าตอบแทนอื่น	442,800.00	302,000.00
รวม ค่าตอบแทน	<u>7,385,843.87</u>	<u>6,413,200.00</u>

หมายเหตุ 22 ค่าใช้สอย

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ค่าใช้จ่ายฝึกอบรม	26,481,992.15	15,805,658.35
ค่าใช้จ่ายเดินทาง	13,957,493.42	13,810,723.90
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	1,368,770.30	1,306,401.49
ค่าจ้างเหมาบริการ	15,078,921.65	11,412,060.20
ค่าธรรมเนียม	2,400.00	2,400.00
ค่าจ้างที่ปรึกษา	6,081,045.50	1,900,000.00
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	3,287,974.00	2,564,310.00
ค่าเช่าทรัพย์สิน	241,490.00	358,330.25
ค่าครุภัณฑ์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์	125,631.99	156,678.01
ค่าใช้จ่ายโครงการวิจัย	330,000.00	6,307,851.20
ค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์	1,702,685.00	2,330,860.00
ค่าใช้สอยอื่น	7,855,745.08	3,554,775.93
รวม ค่าใช้สอย	<u>76,514,149.09</u>	<u>59,510,049.33</u>

หมายเหตุ 23 ค่าสาธารณูปโภค

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ค่าไฟฟ้า	7,436,175.69	7,027,700.13
ค่าน้ำประปา	24,267.60	24,267.60
ค่าโทรศัพท์	964,328.10	966,547.61
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	1,421,815.08	1,504,342.12
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	1,461,756.00	1,013,239.00
รวม ค่าสาธารณูปโภค	<u>11,308,342.47</u>	<u>10,536,096.46</u>

กชว

หมายเหตุ 24 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	474,016.37	474,016.37
ครุภัณฑ์	11,535,923.50	14,107,030.66
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	2,927,697.66	1,923,150.12
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	14,937,637.53	16,504,197.15

หมายเหตุ 25 ข้อคลาดเคลื่อนของงบการเงินในระบบ GFMIS

งบการเงินฉบับนี้ เป็นงบการเงินที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจัดทำด้วยระบบมือ (Manual) โดยมีข้อคลาดเคลื่อนกับงบการเงินในระบบ GFMIS ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 ดังนี้

ลำดับ	ข้อบัญญัติ	ข้อมูลบัญชีในงบการเงิน		ข้อคลาดเคลื่อน
		ตามระบบ Manual	ตามระบบ GFMIS	
1	พัสดุครุภัณฑ์สำนักงาน	0.00	581,846.42	(581,846.42)
2	รายได้จากเงินงบประมาณ	225,704,914.40	220,784,700.00	4,920,214.40
3	รายได้จากงบประมาณงบกลาง	16,420,291.73	16,421,461.73	(1,170.00)
4	รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	(2,220,003.39)	(6,557,201.37)	(4,337,197.98)

ลำดับที่ 1 บัญชีพัสดุครุภัณฑ์สำนักงานคลาดเคลื่อน จำนวน 581,846.42 บาท เนื่องจากกรมธนารักษ์ได้โอนครุภัณฑ์ในส่วนที่ใช้ภายในอาคารโครงการศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ในระบบ GFMIS ด้วยมูลค่าสินทรัพย์ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 จำนวน 581,846.42 บาท ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามหนังสือกรมธนารักษ์ ด่วนที่สุด ที่ กค 0310/15357 ลงวันที่ 18 กันยายน 2558 แต่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังไม่ได้บันทึกบัญชีในงบการเงินในระบบมือ (Manual) (อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายละเอียดสินทรัพย์ที่ได้รับแจ้งการโอนกับสินทรัพย์ที่ได้ใช้งานจริงว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่)

ลำดับที่ 2 รายได้จากเงินงบประมาณ ข้อคลาดเคลื่อนเกิดจากข้อมูลบัญชีในงบการเงินตามระบบมือ (Manual) รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในงวดนี้ แต่ข้อมูลบัญชีในงบการเงินตามระบบ GFMIS เป็นข้อมูลตามจำนวนเงินที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบันทึกการรายการตั้งเบิกเงินโดยระบบประมวลผลจะเกิดข้อผิดพลาด

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบันและปีก่อน

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ (2558)

หน่วย : บาท

รายการ	งบสุทธิ	การสำรอง เงิน	ใบสั่งซื้อ/ สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานสนับสนุนการจัดการของรัฐสภา ศาลและหน่วยงานอิสระของรัฐ แผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร แผนงานส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา งบรายจ่ายอื่น					
เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร	129,746,300.00	-	-	129,746,300.00	-
เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	86,488,700.00	-	-	86,488,700.00	-
เป็นค่าครุภัณฑ์	4,549,700.00	-	-	4,549,700.00	-
รวม	220,784,700.00	-	-	220,784,700.00	-

เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2558 เบิกจากกรมบัญชีกลางตามที่ได้รับอนุมัติทั้งสิ้น 220,784,700.00 บาท ใช้จ่ายจริง จำนวน 189,714,395.38 บาท คงเหลือ จำนวน 31,070,304.62 บาท ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรมบัญชีกลาง ให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินเพื่อใช้จ่ายในปีงบประมาณ 2559 ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.6/43793 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2558 บันทึกอยู่ในบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า จำนวน 30,927,360.51 บาท และบัญชีค่าใช้จ่ายค้างจ่าย จำนวน 142,944.11 บาท

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน (2557)

หน่วย : บาท

รายการ	เงินขยายเวลาเก็บ รักษา	โอน เปลี่ยนแปลง	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานสนับสนุนการจัดการของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ งบรายจ่ายอื่น				
เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร	12,716,477.94	-	-	12,716,477.94
เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	18,192,703.47	36,000.00	13,434,999.20	4,793,704.27
เป็นค่าครุภัณฑ์	50,677.09	(36,000.00)	-	14,677.09
รวม	30,959,858.50	-	13,434,999.20	17,524,859.30

สำนักงานฯ โอนเปลี่ยนแปลงงบรายจ่ายอื่น ค่าครุภัณฑ์เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน 36,000.00 บาท สำหรับเงินคงเหลือ จำนวน 17,524,859.30 บาท บันทึกอยู่ในบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า ซึ่งได้รับอนุมัติ ให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือไว้ใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน ผลผลิต/โครงการ และให้รายงานผลการใช้จ่ายเงินให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนกันยายนของแต่ละปี ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0001/5163 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2558

สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบันและปีก่อน

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน (2556)

หน่วย : บาท

รายการ	เงินขยายเวลา เก็บรักษา	โอน เปลี่ยนแปลง	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานสนับสนุนการจัดการของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ งบรายจ่ายอื่น				
เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร	9,489,610.71	(3,599,000.00)	-	5,890,610.71
เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	9,903,187.00	3,626,240.00	6,424,580.07	7,104,846.93
เป็นค่าครุภัณฑ์	2,830,840.00	(27,240.00)	2,610,586.00	193,014.00
รวม	22,223,637.71	-	9,035,166.07	13,188,471.64

สำนักงานฯ โอนเปลี่ยนแปลงงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายบุคลากรเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน 3,599,000.00 บาท และค่าครุภัณฑ์เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน 27,240.00 บาท สำหรับเงินคงเหลือ จำนวน 13,188,471.64 บาท บันทึกอยู่ในบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า ซึ่งได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือไว้ใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน ผลผลิต/โครงการ และให้รายงานผลการใช้จ่ายเงินให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนกันยายนของแต่ละปี ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0001/5163 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2558

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน (2555)

หน่วย : บาท

รายการ	เงินขยายเวลา เก็บรักษา	โอน เปลี่ยนแปลง	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานสนับสนุนการจัดการของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ งบรายจ่ายอื่น				
เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร	9,354,060.85	(8,433,095.00)	-	920,965.85
เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	3,272,583.76	5,883,095.00	6,455,021.24	2,700,657.52
เป็นค่าครุภัณฑ์	50,000.00	2,550,000.00	1,940,500.00	659,500.00
รวม	12,676,644.61	-	8,395,521.24	4,281,123.37

สำนักงานฯ โอนเปลี่ยนแปลงงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายบุคลากรเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน 6,733,095.00 บาท ค่าใช้จ่ายบุคลากรเป็นค่าครุภัณฑ์ จำนวน 1,700,000.00 บาท และค่าใช้จ่ายดำเนินงานเป็นค่าครุภัณฑ์ จำนวน 850,000.00 บาท สำหรับเงินคงเหลือ จำนวน 4,281,123.37 บาท บันทึกอยู่ในบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรมบัญชีกลางให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือไว้ใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน ผลผลิต/โครงการ และให้รายงานผลการใช้จ่ายเงินให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนกันยายนของแต่ละปี ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0001/5163 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2558^{nov 11}

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน (2554)

หน่วย : บาท

รายการ	เงินขยายเวลา เก็บรักษา	โอน เปลี่ยนแปลง	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานสนับสนุนการจัดการของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ งบรายจ่ายอื่น				
เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร	2,274,493.06	(1,372,000.00)	-	902,493.06
เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	3,542,166.10	25,716.80	1,115,098.50	2,452,784.40
เป็นค่าครุภัณฑ์	3,077,866.78	1,346,283.20	4,375,277.00	48,872.98
รวม	8,894,525.94	-	5,490,375.50	3,404,150.44

สำนักงานฯ โอนเปลี่ยนแปลงงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายบุคลากรเป็นค่าครุภัณฑ์ จำนวน 1,372,000.00 บาท และค่าครุภัณฑ์เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน 25,716.80 บาท สำหรับเงินคงเหลือ จำนวน 3,404,150.44 บาท บันทึกอยู่ในบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรมบัญชีกลางให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือไว้ใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน ผลผลิต/โครงการ และให้รายงานผลการใช้จ่ายเงินให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนกันยายนของแต่ละปี ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0001/5163 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2558

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน (2553)

หน่วย : บาท

รายการ	เงินขยายเวลา เก็บรักษา	โอน เปลี่ยนแปลง	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ งบรายจ่ายอื่น				
เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร	2,339,453.61	-	-	2,339,453.61
เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	80,915.82	-	78,859.00	2,056.82
เป็นค่าครุภัณฑ์	3,681,286.00	-	-	3,681,286.00
รวม	6,101,655.43	-	78,859.00	6,022,796.43

สำนักงานฯ คงเหลือเงินงบประมาณ จำนวน 6,022,796.43 บาท บันทึกอยู่ในบัญชีรายได้จากเงินงบประมาณรับล่วงหน้า ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรมบัญชีกลางให้ขยายเวลาเก็บรักษาเงินงบประมาณคงเหลือไว้ใช้จ่ายเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน ผลผลิต/โครงการ และให้รายงานผลการใช้จ่ายเงินให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนกันยายนของแต่ละปี ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม 0001/5163 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2558

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ		
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	2,538,270.42	2,421,669.43
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บสุทธิ	2,538,270.42	2,421,669.43
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	2,538,270.42	2,421,559.43
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	-	110.00
ปรับ รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	-	110.00
รายการรายได้แผ่นดินสุทธิ	-	-

รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี

	(หน่วย : บาท)	
	2558	2557
รายได้ดอกเบี้ย	753,196.89	728,709.19
รายได้อื่น	1,785,073.53	1,692,960.24
รวม รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	2,538,270.42	2,421,669.43

100%

ภาคผนวก

ประกาศ

แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่วุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้ความเห็นชอบผู้ซึ่งมีความรู้ หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนด้วย จำนวนเจ็ดคน ให้เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและบุคคลทั้งเจ็ดคนได้ประชุมเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำแนะนำของวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

๑. นางอมรา พงศาพิชญ์	เป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นายแท้จริง ศิริพานิช	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นายปริญญา ศิริสารการ	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นายไพฑูรย์ วราหะไพฑูรย์	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๖. พลตำรวจเอก วันชัย ศรีนวลนัฒ	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๗. นางวิสา เบญจมะโน	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๖๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(นายประสพสุข บุญเดช)

ประธานวุฒิสภา

ประกาศ

แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีมหิตลอดลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้วยพระราชโองการลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้งคณะ หันจากตำแหน่งเนื่องจากครบวาระการดำรงตำแหน่งครบ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่ประชุมคณะนิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติเห็นชอบให้ผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจำนวนเจ็ดคน และบุคคลทั้งเจ็ดคนได้ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว

อาศัยอำนาจ ...

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ ประกอบมาตรา ๒๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

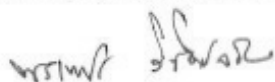
๑. นายวัส ติงสมิตร	เป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นางฉัตรสุดา จันทร์ดี	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นายสุรเชษฐ์ สดิตนิรามัย	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นางอังคณา นีละไพจิตร	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๖. นางเตือนใจ ดีเทศน์	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๗. นายชาติชาย สุธงกิจ	เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(นายพรเพชร วิชิตชลชัย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดที่ ๓

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และเข้ารับหน้าที่ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีวาระดำรงตำแหน่ง ๖ ปี นับแต่วันที่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง

นายวัส ติงสมิตร

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางฉัตรสุดา จันทรดีอิง
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายสุรเชษฐ์ สถิตินิรามัย
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
(ลาออกจากตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐)

นางอังคณา นีละไพจิตร
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางเตือนใจ ดีเทศน์
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายชาติชาย สุธีกกลม
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ประมวลจริยธรรม

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่
ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นเป็นประมวลจริยธรรมกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประมวลจริยธรรมนี้

“กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” หมายความว่า ประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“คำนิยาม” หมายความว่า สิ่งที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจแล้วกำหนดการกระทำของตน

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎของศีลธรรมสำหรับ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติจะต้องยึดถือและปฏิบัติ

หมวด ๒ ปณิธานและอุดมการณ์

ส่วนที่ ๑ ปณิธาน

ข้อ ๓ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ มีความปรารถนา มุ่งมั่นและตั้งใจ
จะปกป้องคุ้มครอง สนับสนุนและส่งเสริมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค
ของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย
หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม

ส่วนที่ ๒ อุดมการณ์

ข้อ ๔ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครอง ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทย มีพันธกรณี
ที่จะต้องปฏิบัติตาม และจะยึดมั่นในหลักนิติธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ
และประชาชน

หมวด ๓ มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๕ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่น
ในมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๕ ประการ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจริยธรรมขององค์กร

ข้อ ๖ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ ๗ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการรักษาไว้ และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๘ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการเป็นพลเมืองดี เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๙ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องรักษาชื่อเสียง และภาพลักษณ์ขององค์กรโดยรวมและไม่ประพฤติดนินทาก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิ ของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๑๐ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเสียสละ ทุ่่มเทศปิญญา ความรู้ความสามารถ ให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ประเทศชาติ และประชาชน

ข้อ ๑๑ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องมุ่งแก้ปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว มีจิตสำนึกการให้บริการและไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานและประชาชน

ข้อ ๑๒ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อย มีอัธยาศัย

ข้อ ๑๓ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องรักษาความลับของทางราชการ ที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับโดยเจ้าหน้าที่ จะกระทำได้อต่อเมื่อมีอำนาจหน้าที่ หรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๑๔ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องรักษาและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงาน พร้อมกันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทางที่ชอบ

ข้อ ๑๕ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ต้องไม่ใช่สถานะ หรือตำแหน่ง ไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สิน หรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ร้องเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ต่าง ๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมเนียมหรือการให้ตามประเพณี ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๑๖ เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อนร่วมงาน ต้องไม่ปิดบังข้อมูลที่เป็นในการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน รวมทั้งต้องมุ่งมั่นทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน

หมวด ๔

กลไกและระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๑๗ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ ต้องประพฤติปฏิบัติ และวางตนอยู่ในกรอบประมวลจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดี ควรแก่การยกย่องให้เป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชนทั่วไป ทั้งนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำกับดูแลการประพฤติปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๑๘ กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามีเจ้าหน้าที่ประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณา ดำเนินการ

กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่า เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ

กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคนหนึ่งคนใดประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เหลืออยู่เป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๑๙ กรณีที่มีการร้องเรียนตามข้อ ๑๘ ให้ผู้ร้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องระบุรายการชื่อ ที่อยู่ และลายมือชื่อของผู้ร้อง พร้อมทั้งระบุข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ให้ชัดเจน หากคำร้องใดไม่มีรายการข้างต้น ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการจะไม่รับเรื่องไว้พิจารณาก็ได้

กรณีมีการพิจารณาเรื่องร้องเรียนหรือเหตุที่ปรากฏตามข้อ ๑๘ โดยเป็นเรื่องร้องเรียนหรือเหตุดังว่านั้นได้เคยพิจารณาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีการฝ่าฝืนและได้ส่งยุติเรื่องไปแล้ว กรณีเช่นว่านี้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการจะไม่รับเรื่องไว้พิจารณาก็ได้

ข้อ ๒๐ การดำเนินการตามข้อ ๑๘ ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรม

ข้อ ๒๑ หากดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๒๐ แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๘ ส่งยุติเรื่อง แต่หากปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๘ ส่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๒๒ การดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อ ๑๘ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ให้นำแนวทางและวิธีการสอบสวนตามกฎหมาย ก.ร. ว่าด้วยวินัยและการสอบสวนพิจารณาซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ การสั่งการของผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๒๑ ให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังที่อาจทำให้ผลการสั่งการนั้นเปลี่ยนแปลงไป หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นเป็นอย่างอื่น

หมวด ๕
ขั้นตอนการลงโทษ

ข้อ ๒๔ เมื่อมีการดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรมและมีการสั่งลงโทษตามข้อ ๒๑ แล้วให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๕ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๖ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีอันมิใช่เป็นความผิดทางวินัย หรือความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการที่ถูกต้อง หรือตักเตือน หรือนำไปเป็นเงื่อนไขสำคัญเพื่อประกอบการพิจารณาการแต่งตั้ง การเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน หรือการพิจารณาความดีความชอบ หรือการสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเองหรือได้รับการพัฒนา แล้วแต่กรณี

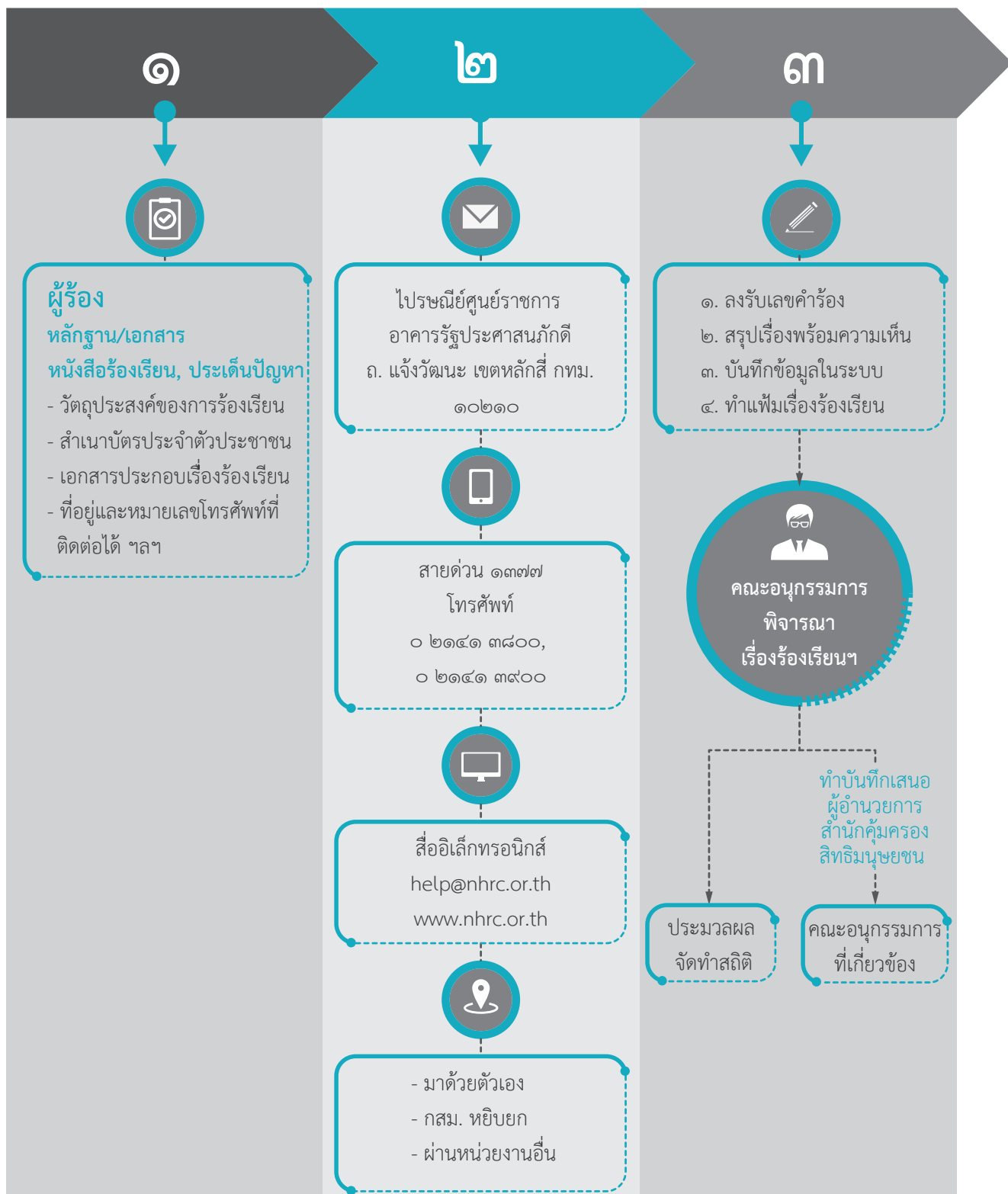
ข้อ ๒๗ กรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

แผนผังแสดงขั้นตอนการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่รับไว้พิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น ๗

๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๑๔๑-๓๘๘๑, ๐-๒๑๔๑-๓๘๘๔

E-mail : library@nhrc.or.th, nhrct.library@gmail.com

วันสิทธิมนุษยชนสากล ๑๐ ธันวาคม ประจำปี ๒๕๕๘
“สิทธิมนุษยชนกับการเดินทางประเทศไทย”

